

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-28-09

Druk nr 2002

Warszawa, 8 maja 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) zwłok zwierząt, w zakresie uregulowanym przepisami rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.);”

b) w ust. 3 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859 oraz z 2009 r. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 3 w ust. 3:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, z wyłączeniem pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych;”

b) pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) odpadach z wypadków – rozumie się przez to odpady powstające podczas prowadzenia akcji ratowniczej lub gaśniczej, z wyłączeniem:

a) odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej,

b) odpadów powstałych w wyniku szkody w środowisku, o której mowa w art. 6 pkt 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227);”

c) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a) terenach niekorzystnie przekształconych – rozumie się przez to tereny, których rzędne wysokości zostały obniżone na skutek pośredniej lub bezpośredniej działalności człowieka, a w szczególności zapadliska, nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowane części tych wyrobisk;”;

3) w art. 4 ust. 1a – 1c otrzymują brzmienie:

„1a. Substancje i przedmioty, które nie spełniają wymagań technicznych, przez co stanowią zagrożenie dla środowiska lub stanowią zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi, są odpadami.

1b. Ministrowie właściwi do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia oraz Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mogą określić, każdy w zakresie swoich kompetencji, w drodze rozporządzeń, wymagania techniczne, o których mowa w ust. 1a.

1c. Wydając rozporządzenie, o których mowa w ust. 1b, ministrowie uwzględnią:

- 1) wymagania ochrony środowiska;
- 2) bezpieczeństwo użytkowania substancji lub przedmiotów;
- 3) możliwe zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi;
- 4) wymagania ochrony dóbr kultury lub
- 5) wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej.

1d. Przepisów ust. 1a – 1c nie stosuje się do pojazdów wycofanych z eksploatacji.

1e. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, stwierdza niespełnienie wymagań technicznych, o których mowa w ust. 1a, przez substancje lub przedmioty i nakłada obowiązek pozbycia się tych odpadów, wskazując sposób wykonania tej decyzji.”;

4) w art. 9:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakazuje się poddawania odzyskowi lub unieszkodliwianiu niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zakazuje się przywozu na teren województwa, w celu poddawania odzyskowi lub unieszkodliwianiu, niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania

odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych, wytworzonych poza terenem tego województwa.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalne osady ściekowe mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu na obszarze województwa innego niż te, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do instalacji lub miejsca przeznaczonego do odzysku lub unieszkodliwiania jest mniejsza niż odległość do instalacji lub miejsca położonego na obszarze tego samego województwa.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zasada, o której mowa w ust. 4, jest realizowana zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, o której mowa w art. 7.”;

5) w art. 13:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie niedopełnienia przez posiadacza odpadów, prowadzącego odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, obowiązków, o których mowa w ust. 1 lub 5 lub w art. 11, w art. 12 lub w art. 25 ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując się stopniem zagrożenia dla środowiska lub zdrowia lub życia ludzi, może wydać decyzję o wstrzymaniu tej działalności. Posiadacz odpadów pomimo wstrzymania prowadzonej działalności jest obowiązany do usunięcia jej skutków na własny koszt.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadkach określonych w ust. 6, na wniosek posiadacza odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji, ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, działalność związaną z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W decyzjach, o których mowa w ust. 6 i 8a, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji, o których mowa w ust. 6 lub 8a.”,

e) dodaje się ust. 10 – 12 w brzmieniu:

„10. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności, na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 6 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

11. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 8, 8a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

12. W przypadku gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 8, 8a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.”;

6) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„13a. 1. Zakazuje się zbierania:

- 1) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych,
- 2) komunalnych osadów ściekowych,
- 3) zakaźnych odpadów medycznych,
- 4) zakaźnych odpadów weterynaryjnych,
- 5) odpadów z unieszkodliwiania metodami innymi niż termiczne przekształcanie odpadów, zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych – poza miejscami ich wytwarzania.

2. Jeżeli ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia ciągłości odbioru zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych, zbieranie tych odpadów jest konieczne, marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zbierania może zezwolić, w drodze decyzji, na zbieranie tych odpadów.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, może być wydane na okres nie dłuższy niż 1 rok.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, art. 28 stosuje się odpowiednio.”;

7) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Obowiązki posiadaczy odpadów i transportujących odpady”;

8) w art. 17:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wytwórca odpadów, który prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątanania, konserwacji i napraw, a także przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1 – 4 nie stosuje się do odpadów komunalnych, odpadów z wypadków, odpadów powstałych w wyniku klęsk żywiołowych oraz odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej, a także do osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.”;

9) w art. 18 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Właściwy organ odmawia wydania pozwolenia na wytwarzanie odpadów w przypadkach określonych w przepisach o ochronie środowiska lub jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska;
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami;
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego;
- 4) jest niezgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami.

4. Kopię wydanego pozwolenia na wytwarzanie odpadów regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanego przez starostę pozwolenia na wytwarzanie odpadów nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Wniosek o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi, do którego dołącza się ten program, wytwórca odpadów niebezpiecznych jest obowiązany przedłożyć właściwemu organowi na 30 dni przed dniem rozpoczęcia działalności powodującej powstawanie odpadów niebezpiecznych lub dniem zmiany tej działalności wpływającej na rodzaj, ilość wytwarzanych odpadów niebezpiecznych lub sposób gospodarowania nimi.

2. Program gospodarki odpadami niebezpiecznymi jest zatwierdzany, w drodze decyzji, przez właściwy organ, którym jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
 - 2) marszałek województwa – dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
 - 3) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.
3. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 2, ustala się według miejsca wytwarzania odpadów niebezpiecznych.
4. Regionalny dyrektor ochrony środowiska albo marszałek województwa zatwierdza program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych.
5. Starosta zatwierdza program gospodarki odpadami niebezpiecznymi po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych. Wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.
6. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje opinię, o której mowa w ust. 5, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania o wydanie opinii.
7. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.
8. Na postanowienia, o których mowa w ust. 4 i 5, nie przysługuje zażalenie.
9. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów niebezpiecznych marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanej przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;
- 11) w art. 21 uchyla się ust. 2;
- 12) po art. 21 dodaje się art. 21a i 21b w brzmieniu:
- „Art. 21a. 1. Wniosek o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami, do którego dołącza się ten program, wytwórca odpadów jest obowiązany przedłożyć właściwemu organowi na 30 dni przed dniem rozpoczęcia działalności powodującej wytwarzanie odpadów lub dniem zmiany tej działalności wpływającej na rodzaj, ilość wytwarzanych odpadów lub sposób gospodarowania nimi.
2. Program gospodarki odpadami jest zatwierdzany, w drodze decyzji, przez właściwy organ, którym jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
 - 2) marszałek województwa – w pozostałych przypadkach.
3. Właściwość miejscową organu, o którym mowa w ust. 2, ustala się według miejsca siedziby lub zamieszkania wytwórcy odpadów, a w przypadku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych – według miejsca przetwarzania odpadów.
4. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub marszałek województwa przekazuje marszałkom województw oraz wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska właściwym ze względu na miejsce wytwarzania odpadów, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanej przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.

Art. 21b. 1. Program gospodarki odpadami powinien zawierać:

- 1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, a w przypadkach gdy określenie rodzaju nie jest wystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie mogą powodować odpady, organ właściwy może wezwać wnioskodawcę do podania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów;
 - 2) informacje wskazujące na sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu odpadów na środowisko;
 - 3) opis dalszego sposobu gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów;
 - 4) wskazanie rodzaju magazynowanych odpadów oraz sposobu ich magazynowania;
 - 5) oznaczenie obszaru prowadzonej działalności.
2. We wniosku o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami wytwórca odpadów określa czas prowadzenia działalności związanej z wytwarzaniem odpadów.
3. W decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami określa się:
- 1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania;
 - 2) sposób dalszego gospodarowania odpadami;
 - 3) wskazanie rodzaju magazynowanych odpadów oraz sposobu ich magazynowania;
 - 4) termin obowiązywania decyzji, którą wydaje się na czas oznaczony nie dłuższy niż 10 lat, a w przypadku działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych – nie dłuższy niż 5 lat;
 - 5) oznaczenie obszaru prowadzonej działalności.”;

13) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Właściwy organ odmawia wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenia dla zdrowia, życia ludzi lub dla środowiska;
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami;
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego;
- 4) jest niezgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami.

2. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

14) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art.23. 1. Jeżeli wytwórca odpadów narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami, właściwy organ wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

2. Jeżeli mimo wezwania wytwórca odpadów nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub decyzją zatwierdzającą program gospodarki odpadami, właściwy organ, w drodze decyzji, cofa zatwierdzenie programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub zatwierdzenie programu gospodarki odpadami, w zakresie którego nastąpiło naruszenie.

3. Z tytułu cofnięcia zatwierdzenia programów, o których mowa w ust. 2, odszkodowanie nie przysługuje.

4. Cofnięcie zatwierdzenia programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub zatwierdzenia programu gospodarki odpadami skutkuje wstrzymaniem działalności objętej tym zatwierdzeniem.

5. Decyzji, o której mowa w ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności wytwórcy odpadów w zakresie objętym programem gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub programem gospodarki odpadami.

6. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt wytwórcy odpadów.

7. Postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, wszczyna się z urzędu.”;

15) w art. 24:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Informację o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami przedkłada się właściwemu organowi w terminie 30 dni przed dniem rozpoczęcia działalności powodującej powstawanie odpadów lub dniem zmiany tej działalności wpływającej na ilość lub rodzaj wytwarzanych odpadów lub sposobów gospodarowania nimi. Informację przedkłada się w czterech egzemplarzach.

2. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeden egzemplarz informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, a także kopie decyzji, o których mowa w ust. 5, 6 i 8, regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta jednego egzemplarza informacji oraz kopii wydanych przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;

16) w art. 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli posiadacz odpadów, w tym wytwórca odpadów, przekazuje odpady następnemu posiadaczowi odpadów, który ma zezwolenie właściwego organu na zbieranie, odzysk, unieszkodliwianie odpadów lub koncesję na składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, posiada decyzję, o której mowa w art. 31 lub w art. 32, lub jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5, odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami przenosi się na tego następnego posiadacza odpadów.”;

17) w art. 26:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 2, jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;

- 2) marszałek województwa – dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.”,
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku prowadzenia działań polegających na wypełnianiu odpadami terenów niekorzystnie przekształconych, organem właściwym, o którym mowa w ust. 2, jest:

 - 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
 - 2) marszałek województwa – dla terenów niekorzystnie przekształconych o pojemności powyżej 25 000 m³;
 - 3) starosta – dla pozostałych terenów niekorzystnie przekształconych.”,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Regionalny dyrektor ochrony środowiska albo marszałek województwa wydaje zezwolenie na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.”,
 - d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a – 6c w brzmieniu:

6a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje opinię, o której mowa w ust. 5, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania o wydanie opinii.

6b. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

6c. Na postanowienia, o których mowa w ust. 5 i 6, nie przysługuje zażalenie.”,
 - e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu ze względu na miejsce odzysku lub unieszkodliwiania odpadów marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Wymóg przekazania prezydentowi miasta kopii wydanej przez starostę decyzji nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu.”;

18) w art. 27:

 - a) w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) wskazanie miejsca i sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych – wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów;

6) szczegółowy opis stosowanych metod odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym wskazanie procesu odzysku lub unieszkodliwiania zgodnie z załącznikami 5 lub 6 do ustawy oraz opis procesu technologicznego;”

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) miejsce i dopuszczone metody odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, ze wskazaniem procesu odzysku lub unieszkodliwiania zgodnie z załącznikami 5 lub 6 do ustawy, oraz opis procesu technologicznego;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) miejsce i sposób magazynowania odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych – wskazanie sposobu oraz rodzaju magazynowanych odpadów;”

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) czas obowiązywania zezwolenia, który w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, nie może być dłuższy niż 5 lat.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zezwolenie na unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych wydaje się po kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do unieszkodliwiania odpadów, a w przypadku działań polegających na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych – po przeprowadzeniu, w pierwszym miejscu eksploatacji danego urządzenia, kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”;

19) w art. 28:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zezwolenie na zbieranie lub transport odpadów wydaje, w drodze decyzji, właściwy organ, którym jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;

2) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.

3. Właściwym miejscowo organem, o których mowa w ust. 2, jest:

1) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów – regionalny dyrektor ochrony środowiska albo starosta właściwy ze względu na miejsce zbierania odpadów;

2) do wydania zezwolenia na transport odpadów – regionalny dyrektor ochrony środowiska albo starosta właściwy ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego odpady.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje właściwemu marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta:

1) w przypadku zezwolenia na zbieranie odpadów – ze względu na miejsce zbierania odpadów;

2) w przypadku zezwolenia na transport odpadów – ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego odpady.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wytwórcy odpadów, który zbiera wytworzone przez siebie odpady w miejscu ich wytworzenia lub transportuje wytworzone przez siebie odpady.”,

d) uchyla się ust. 10;

20) w art. 29:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jest niezgodny z przepisami prawa miejscowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska, marszałek województwa lub starosta przekazuje właściwemu wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

21) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Stronami postępowania o wydanie decyzji lub zezwoleń, o których mowa w art. 19, w art. 26, w art. 28, w art. 53 ust. 4, w art. 54 oraz art. 54a, są prowadzący instalację lub posiadający tytuł prawny do terenu, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze.

2. Stronami postępowania, o których mowa w ust. 1, nie są właściciele nieruchomości sąsiadujących z instalacją lub terenem, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów.

3. W postępowaniu o wydanie decyzji lub zezwoleń, o którym mowa w art. 19, w art. 26, w art. 28, w art. 53 ust. 4, w art. 54 oraz w art. 54a, nie stosuje się art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁴⁾).

4. Jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, do stron innych niż prowadzący instalację lub posiadający tytuł prawny do terenu, na którym będzie prowadzone wytwarzanie, odzysk, unieszkodliwianie lub zbieranie odpadów, stosuje się art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

22) w art. 30 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kopię wydanej decyzji regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta przekazuje marszałkowi województwa, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, a w przypadku transportu odpadów – właściwemu ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania transportującego odpady.”;

23) w art. 31 dodaje się ust. 5 – 7 w brzmieniu:

„5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania o wydanie opinii.

6. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 5, przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

7. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje zażalenie.”;

24) w art. 33:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Decyzję, o której mowa w ust. 6, może wydać również państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w przypadku stwierdzenia zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi.

8. W przypadkach określonych w ust. 6 i 7, na wniosek posiadacza odpadów, odpowiednio wojewódzki inspektor ochrony środowiska albo państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, kierując się stopniem zagrożenia dla środowiska, zdrowia lub życia ludzi, może, w drodze decyzji, ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny wstrzyma, w drodze decyzji, działalność związaną z odzyskiem, unieszkodliwianiem, zbieraniem lub transportem odpadów.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W decyzjach, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska oraz dla zdrowia lub życia ludzi jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być późniejszy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Decyzjom, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o wstrzymaniu działalności wszczynają się z urzędu.”,

f) po ust. 10 dodaje się ust. 10a – 10d w brzmieniu:

„10a. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt posiadacza lub transportującego odpady.

10b. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 6, 7 i 8a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

10c. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 7, 8a i 10b, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lub w art. 28 ust. 3, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

10d. W przypadku, gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lub w art. 28 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 6, 7, 8a i 10b, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.”;

25) w art. 36:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku posiadacza odpadów przekazującego odpady na składowisko oraz zarządzającego składowiskiem odpadów ewidencja, o której mowa w ust. 1, dodatkowo obejmuje:

- 1) podstawową charakterystykę odpadów;
- 2) wyniki testów zgodności.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kartę przekazania odpadu w odpowiedniej liczbie egzemplarzy – po jednym dla każdego z posiadaczy, o których mowa w ust. 7, oraz dla transportujących odpady – sporządza posiadacz odpadów, który przekazuje odpady.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Dopuszczalne jest niesporządzanie karty przekazania odpadu, jeżeli jeden z posiadaczy odpadów jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce odbierania odpadów komunalnych, wytwarzania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów albo miejsce zamieszkania lub siedziby transportującego odpady, w drodze decyzji, zobowiązuje posiadacza odpadów lub transportującego odpady do przedłożenia dokumentów ewidencji odpadów, w przypadku gdy zbiorcze zestawienie danych, o którym mowa w art. 37, budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska będących w jego kompetencjach.”,

e) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów, z wyjątkiem podstawowej charakterystyki odpadów oraz wyników testów zgodności.”;

26) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zbiorcze zestawienia danych, o których mowa w ust. 1 i 2, posiadacz odpadów, w tym wytwórca komunalnych osadów ściekowych, jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania, odbierania odpadów komunalnych, zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3c w brzmieniu:

„3a. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w zbiorczych zestawieniach danych, o których mowa w ust. 3.

3b. Jeżeli z weryfikacji, o której mowa w ust. 3a, wynika, że informacje zawarte w zbiorczym zestawieniu danych są niezgodne ze stanem faktycznym, marszałek województwa zobowiązuje, w drodze decyzji, do korekty sporządzonego zestawienia danych.

3c. Niedokonanie korekty zbiorczego zestawienia danych, zgodnie z prawomocną decyzją, o której mowa w ust. 3b, skutkuje uznaniem, że posiadacz odpadów nie wykonał obowiązku przekazania zbiorczego zestawienia danych.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dostęp do wojewódzkiej bazy danych posiadają: minister właściwy do spraw środowiska, minister właściwy do spraw gospodarki, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, regionalny dyrektor ochrony środowiska, starosta, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, zarząd wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz służby statystyki publicznej.”;

27) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Dopuszcza się przetwarzanie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych zapewniających takie przekształcenie włókien azbestu, aby nie stwarzały one zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi oraz dla środowiska, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, w tym parametry takie jak: temperatura, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów;
- 2) sposób i warunki przygotowania odpadów zawierających azbest do przetwarzania;
- 3) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesu, w tym parametrów, o których mowa w pkt 1, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest;
- 4) warunki prowadzenia procesu odzysku dla odpadów powstających w wyniku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki kieruje się:

- 1) zagrożeniami stwarzanymi przez odpady zawierające azbest;
- 2) koniecznością zapewnienia skuteczności przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych;

- 3) koniecznością zapewnienia monitoringu skuteczności prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest, rozumianej jako doprowadzenie odpadów zawierających azbest do takiej postaci, że stwierdzenie obecności włókien azbestu nie jest możliwe;
- 4) koniecznością zapewnienia właściwego przetwarzania każdej partii odpadów zawierających azbest.”;

28) w art. 40 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Marszałek województwa, biorąc pod uwagę stan oraz zagrożenia dla środowiska lub zdrowia lub życia ludzi, może, w drodze decyzji, zobowiązać posiadacza odpadów, o którym mowa w ust. 2, do prowadzenia dodatkowych badań wpływu odpadów na jakość wód oraz zwiększyć częstotliwość prowadzenia wszystkich badań.”;

29) w art. 42:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych przez ich współspalanie.”;

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Posiadacz odpadów medycznych lub odpadów weterynaryjnych, prowadzący unieszkodliwianie tych odpadów, jest obowiązany do prowadzenia tych procesów oraz do ich monitoringu, zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska wynikającymi z przepisów wydanych na podstawie ust. 3.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, nieposiadających właściwości zakaźnych;
- 2) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych;
- 3) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych;
- 4) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w tym: temperaturę, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów;
- 5) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesów, o których mowa w pkt 3 i 4, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów

unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zdrowia kieruje się:

1) potrzebą zapobiegania zagrożeniom stwarzanym przez odpady medyczne i odpady weterynaryjne;

2) koniecznością zapewnienia skuteczności unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w tym metodami innymi niż termiczne;

3) koniecznością zapewniania prawidłowego monitoringu prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych;

4) koniecznością pozbawienia właściwości zakaźnych każdej partii zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych.”;

30) w art. 43:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Odpowiedzialność za prawidłowe zastosowanie komunalnych osadów ściekowych do celów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 lub 5, spoczywa wyłącznie na wytwórcy tych osadów.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Właściciel, dzierżawca lub inna osoba władająca nieruchomością, na której mają być stosowane komunalne osady ściekowe, jest obowiązana przechowywać wyniki badań i informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, przez okres 5 lat.”,

c) w ust. 6:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na terenach ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.⁵⁾) nie stanowi inaczej;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, nie stanowi inaczej;”;

31) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów jest obowiązany, w czasie przyjmowania i termicznego przekształcania odpadów, do podejmowania niezbędnych środków ostrożności mających na celu zapobieżenie lub ograniczenie negatywnych skutków dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń powietrza, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych oraz zapachów i hałasu, a także bezpośredniego zagrożenia zdrowia ludzi, oraz przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 47.”;

32) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. W razie niedopełnienia przez zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów obowiązków, o których mowa w art. 44, w art. 45 lub w art. 47, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując się stopniem niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może wydać decyzję o wstrzymaniu działalności w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, na wniosek zarządzającego spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, kierując się stopniem niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może, w drodze decyzji, ustalić termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.

3. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji, działalność w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

4. W decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 3, określa się termin wstrzymania działalności, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska jej zakończenia. Termin wstrzymania działalności nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.

5. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o wstrzymaniu działalności wszczyna się z urzędu.

6. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 – 3, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

7. Wstrzymanie działalności nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonej działalności na koszt prowadzącego działalność w zakresie termicznego przekształcania odpadów.

8. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności.

9. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1 – 3 i 8, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 26 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

10. W przypadku gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 26 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 1 – 3 i 8, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa.”;

33) w art. 49a w ust. 1 uchyla się pkt 6;

34) w art. 53:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) określenie planu awaryjnego, w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych z powodu emisji substancji ze składowiska odpadów.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instrukcję eksploatacji składowiska odpadów zatwierdza, w drodze decyzji:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla przedsięwzięć lub instalacji, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.”,

c) w ust. 4 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) plan awaryjny, w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych w zakresie emisji substancji ze składowiska odpadów.”;

35) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części wymaga zgody właściwego organu.

2. Zgodę na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części wydaje, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów, w drodze decyzji, właściwy organ, którym jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;

- 2) marszałek województwa – dla przedsięwzięć i zdarzeń, o których mowa w art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
 - 3) starosta – dla pozostałych przedsięwzięć.
3. Przed wydaniem zgody, o której mowa w ust. 2, przeprowadzana jest kontrola składowiska odpadów, na wniosek właściwego organu, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z udziałem przedstawiciela tego organu.
4. Przeprowadzenie kontroli składowiska odpadów, o której mowa w ust. 3, nie jest wymagane, jeżeli potrzeba zamknięcia składowiska odpadów wynika z zarządzenia pokontrolnego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
5. Jeżeli techniczne zamknięcie składowiska odpadów lub jego rekultywacja odbywa się z wykorzystaniem odpadów, to organem właściwym do wydania zezwolenia na odzysk jest organ, który udzielił zgody na zamknięcie tego składowiska.
6. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:
- 1) określenie technicznego sposobu zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
 - 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów;
 - 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów.
7. Zgoda na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części powinna określać:
- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
 - 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, która stanowi datę zamknięcia składowiska;
 - 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów;
 - 4) sposób sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoringu, oraz warunki wykonania tego obowiązku.
8. Data zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów, o której mowa w ust. 6 i 7, nie może być późniejsza niż 3 miesiące od dnia doręczenia decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów.
9. Podmiot zainteresowany przejęciem wszystkich warunków wynikających z decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów może złożyć wniosek o przeniesienie na niego praw i obowiązków wynikających z tej decyzji.
10. Przeniesienie praw i obowiązków jest możliwe tylko wtedy, gdy podmiot, o którym mowa w ust. 9, daje rękojmię prawidłowego wykonania tych obowiązków przez wykazanie posiadania odpowiednich kwalifikacji oraz środków technicznych i organizacyjnych gwarantujących wykonanie technicznego zamknięcia składowiska odpadów, wykonanie, zgodnie z harmonogramem, działań związanych z rekultywacją

składowiska odpadów oraz sprawowanie nadzoru, w tym monitoringu, nad tym składowiskiem, zgodnego z decyzją, o której mowa w ust. 2.

11. Przeniesienie lub odmowa przeniesienia praw i obowiązków następuje w drodze decyzji.

12. Podmiot, o którym mowa w ust. 9, przejmuje wszystkie obowiązki wynikające z decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska odpadów.

13. W decyzji przenoszącej prawa i obowiązki określa się obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń. Przepis art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

14. Decyzja, o której mowa w ust. 11:

- 1) wywołuje skutki prawne po uzyskaniu tytułu prawnego do składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) wygasa po upływie 1 roku od dnia jej doręczenia, jeżeli wnioskodawca nie uzyskał tytułu prawnego do składowiska lub jego wydzielonej części.

15. Zarządzający składowiskiem, po wykonaniu obowiązków określonych w decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska, może złożyć wniosek o zwrot ustanowionego zabezpieczenia roszczeń. Przepis art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

36) w art. 54a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 2, wydaje się po sporządzeniu przez zainteresowanego wydobyciem odpadów ekspertyzy, która obejmuje:

- 1) szacunkową ilość odpadów przewidzianych do wydobycia;
- 2) techniczny sposób wydobywania odpadów;
- 3) sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie lub życie ludzi oraz na środowisko;
- 4) opis oddziaływania planowanego wydobycia odpadów na środowisko.

2b. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 2, należy uwzględnić:

- 1) ilość odpadów dopuszczonych do wydobycia;
- 2) techniczny sposób wydobywania odpadów;
- 3) sposoby zapobiegania negatywnemu oddziaływaniu wydobywania odpadów na zdrowie lub życie ludzi oraz na środowisko.”;

37) po art. 54a dodaje się art. 54b – 54e w brzmieniu:

„Art. 54b. 1. W przypadku gdy:

- 1) składowisko odpadów lub jego wydzielona część nie spełniają wymogów technicznych lub formalnych określonych przepisami prawa lub

- 2) w wyniku przeprowadzonej kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdzi, że na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na którym składowane są odpady komunalne, co najmniej od 1 roku nie są przyjmowane odpady, lub
 - 3) określona w decyzjach administracyjnych pojemność składowiska odpadów została zapełniona
- a zarządzający składowiskiem nie wystąpił z wnioskiem o zgodę na zamknięcie składowiska odpadów lub jego wydzielonej części – właściwy organ ze względu na lokalizację składowiska, wykonuje ekspertyzę.

2. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć lub zdarzeń na terenach zamkniętych;
- 2) marszałek województwa – dla pozostałych przedsięwzięć.

3. Ekspertyza, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów;
- 3) sposób sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoringu, oraz warunki wykonania tego obowiązku.

Art. 54c. 1. Właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 2, na podstawie ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1, wydaje decyzję o zamknięciu składowiska odpadów:

- 1) zarządzającemu składowiskiem odpadów albo
- 2) władającemu powierzchnią ziemi, jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów nie może zostać zidentyfikowany lub nie można wszcząć wobec niego postępowania egzekucyjnego, lub egzekucja okazała się bezskuteczna, albo
- 3) wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na lokalizację składowiska, jeżeli ani zarządzający składowiskiem odpadów ani władający powierzchnią ziemi nie mogą zostać zidentyfikowani lub nie można wszcząć wobec nich postępowania egzekucyjnego, lub egzekucja okazała się bezskuteczna.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów lub jego wydzielonej części;
- 2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów do składowania na składowisku odpadów;
- 3) harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów;
- 4) sposób sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym składowiskiem odpadów, w tym monitoring, oraz warunki wykonania tego obowiązku.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 2, wydaje nie później niż w terminie miesiąca od dnia wykonania ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1.

4. Zarządzający składowiskiem, po wykonaniu obowiązków określonych w decyzji o zgodzie na zamknięcie składowiska, może złożyć wniosek o zwrot ustanowionego zabezpieczenia roszczeń. Przepis art. 35 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 54d. 1. Koszty sporządzenia ekspertyzy, o której mowa w art. 54b ust. 1, obciążają zarządzającego składowiskiem odpadów.

2. Na pokrycie kosztów związanych z zamknięciem składowiska odpadów, o których mowa w art. 54b ust. 1, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 54c ust. 1 pkt 2 i 3, mogą być przeznaczone środki finansowe z ustanowionego zabezpieczenia roszczeń.

Art. 54e. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przechowuje dane dotyczące rozmieszczenia eksploatowanych i zamkniętych składowisk odpadów, w tym składowisk odpadów zawierających azbest lub wydzielonych części na terenie innych składowisk odpadów, przeznaczonych do wyłącznego składowania odpadów zawierających azbest.”;

38) w art. 55 w ust. 1:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) palnych selektywnie zebranych;”;

b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) ulegających biodegradacji selektywnie zebranych;”;

39) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne mogą być składowane odpady:

- 1) komunalne;
- 2) inne niż odpady niebezpieczne i obojętne;
- 3) stałe odpady niebezpieczne lub odpady powstałe w wyniku przekształcenia odpadów niebezpiecznych, spełniające kryteria dopuszczania tych odpadów do składowania na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne określone na podstawie art. 55 ust. 3.

2. Odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie mogą być składowane na kwaterach przeznaczonych dla odpadów innych niż odpady niebezpieczne, które ulegają biodegradacji.”;

40) w art. 59:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ustalając zakres i harmonogram działań niezbędnych do usunięcia przyczyn i skutków stwierdzonych zagrożeń dla środowiska, wojewódzki inspektor ochrony środowiska w decyzji, o której mowa w ust. 2, uwzględnia odpowiednio plan awaryjny, w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych, o którym mowa w art. 53 ust. 4 pkt 14.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadkach określonych w ust. 3 i 4, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów, odpowiednio wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, kierując się stopniem niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może ustalić, w drodze decyzji, termin do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Ustalony termin nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w ustalonym terminie wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny wstrzyma, w drodze decyzji, użytkowanie składowiska odpadów.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W decyzjach, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, określa się termin wstrzymania użytkowania, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska oraz dla zdrowia lub życia ludzi jego zakończenia. Termin wstrzymania użytkowania składowiska odpadów nie może być dłuższy niż 1 rok od dnia doręczenia decyzji.”,

e) dodaje się ust. 8 – 13 w brzmieniu:

„8. Decyzjom, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, kierując się stopniem niewykonania obowiązków oraz zagrożeniem dla środowiska lub dla zdrowia lub życia ludzi, może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

9. Wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów nie powoduje wygaśnięcia obowiązku usunięcia skutków prowadzonego użytkowania na koszt zarządzającego składowiskiem.

10. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania użytkowania składowiska odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, na wniosek zainteresowanego, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na wznowienie użytkowania składowiska.

11. Kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 3, 4, 5a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje właściwemu organowi, o którym mowa w art. 53 ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

12. W przypadku gdy organem właściwym, o którym mowa w art. 53 ust. 3, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska lub starosta, kopie wydanych decyzji, o których mowa w ust. 3, 4, 5a i 10, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje dodatkowo właściwemu marszałkowi województwa w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

13. Wstrzymanie użytkowania składowiska odpadów na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 3, 4 i 5a, na okres dłuższy niż 1 rok skutkuje cofnięciem decyzji na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów oraz decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska.”;

41) w art. 63:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, ust. 1 nie stosuje się.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub zezwoleniu na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych określa się sposób oraz rodzaj magazynowanych odpadów.”;

42) w art. 69a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto:

- 1) przekazuje do odzysku lub unieszkodliwienia niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych lub komunalne osady ściekowe, niezgodnie z art. 9 ust. 3 – 4 lub
- 2) poddaje odzyskowi lub unieszkodliwianiu niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych lub komunalne osady ściekowe niezgodnie z art. 9 ust. 3 – 4,

podlega karze aresztu albo grzywny.”;

43) uchyla się art. 70;

44) art. 75a otrzymuje brzmienie:

„Art. 75a. Kto, prowadząc punkt zbierania odpadów metali, przyjmuje odpady metali inne niż metalowe odpady opakowaniowe po produktach żywnościowych:

- 1) bez potwierdzenia tożsamości osoby przekazującej te odpady lub
 - 2) bez wypełnienia formularza przyjęcia odpadów metali, lub
 - 3) wypełniając formularz przyjęcia odpadów metali niezgodnie ze stanem rzeczywistym,
- podlega karze aresztu albo grzywny.”;

45) uchyla się art. 76;

46) art. 77a otrzymuje brzmienie:

„Art. 77a. Kto unieszkodliwia zakaźne odpady medyczne lub zakaźne odpady weterynaryjne przez ich współspalanie podlega karze aresztu albo grzywny.”;

47) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 69a – 78, następuje na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848 i Nr 214, poz. 1344).”;

48) w art. 79a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Termin płatności opłat sankcyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, może zostać odroczone na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli realizują działania zapewniające usunięcie przyczyny nałożenia opłaty, w okresie nie dłuższym niż 1 rok od dnia złożenia wniosku.”;

49) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a
Kary pieniężne

Art. 79b. 1. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady:

- 1) wytwarza odpady bez wymaganej decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi lub zatwierdzającej program gospodarki odpadami lub z naruszeniem jej warunków lub

- 2) wytwarza odpady bez wymaganego złożenia informacji o wytworzonych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami lub prowadzi gospodarkę odpadami niezgodnie ze złożoną informacją, lub
- 3) wytwarza odpady pomimo wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 5, albo rozpoczyna działalność powodującą powstawanie odpadów przed upływem terminu do wniesienia sprzeciwu, lub
- 4) będąc obowiązany do zgłoszenia do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5, nie dopełnił tego obowiązku lub wykonał go niezgodnie ze stanem faktycznym lub dokonuje zbierania odpadów lub transportu odpadów niezgodnie z informacjami zgłoszonymi do rejestru,

podlega karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł.

2. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady:

- 1) pozbywa się odpadów wbrew przepisom dotyczącym gospodarowania odpadami lub
- 2) przekazuje je podmiotom, które nie uzyskały wymaganych zezwoleń, chyba że posiadanie zezwolenia nie było wymagane, lub
- 3) w celu spełnienia kryteriów dopuszczenia odpadów do składowania na składowiskach odpadów, rozcieńcza lub sporządza mieszaniny odpadów ze sobą lub innymi substancjami lub przedmiotami, lub
- 4) powodując wzrost zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi lub środowiska, miesza odpady niebezpieczne różnych rodzajów lub odpady niebezpieczne z odpadami innymi niż niebezpieczne lub dopuszcza do mieszania tych odpadów, lub
- 5) prowadzi działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów bez wymaganego zezwolenia lub z naruszeniem jego warunków, lub
- 6) wbrew zakazom dotyczącym zbierania odpadów dokonuje zbierania odpadów, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 79c. 1. Jeżeli zarządzający składowiskiem bez wymaganej zgody organu zamyka składowisko lub jego wydzieloną część

podlega karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł.

2. Jeżeli zarządzający składowiskiem pomimo decyzji o zamknięciu składowiska przyjmuje odpady do składowania

podlega karze pieniężnej w wysokości 20 000 zł.

3. Jeżeli posiadacz odpadów lub transportujący odpady, będąc obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów lub przekazywania wymaganych informacji lub sporządzania i przekazywania zbiorczego zestawienia danych lub sporządzania podstawowej charakterystyki odpadów lub przeprowadzania testów zgodności, nie

wykonuje tego obowiązku albo wykonuje go nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym

podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

Art. 79d. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 79b, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 79c, wymierza, w drodze decyzji, właściwy marszałek województwa.

3. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 79b i 79c, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa.”;

50) użyte w ustawie:

- a) w art. 15 ust. 7 i w art. 49a ust. 1 pkt 5 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „demontaż obiektów budowlanych” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami: „rozbiórka obiektów budowlanych”,
- b) w art. 25 ust. 2 wyrazy „działalności w zakresie gospodarki odpadami” zastępuje się wyrazami „gospodarowanie odpadami”,
- c) w art. 25 ust. 4 – 6, w art. 30 ust. 1, w art. 33 ust. 5 i 5a i w art. 36 ust. 6, 9 – 11 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „działalność w zakresie transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „transport odpadów”,
- d) w art. 26 ust. 1, 2, 4, 6 i 8, w art. 27 ust. 1 i 2, w art. 32 ust. 1, w art. 33 ust. 4a, w art. 36 ust. 1a pkt 2, w art. 59 ust. 1 pkt 5 i w art. 63 ust. 6 pkt 5 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „odzysk lub unieszkodliwianie”,
- e) w art. 26 ust. 10 wyrazy „działalność w zakresie unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazem „unieszkodliwianie”,
- f) w art. 28 ust. 1 i w art. 33 ust. 1a w różnej liczbie i przypadku wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „transport odpadów”,
- g) w art. 28 ust. 1 wyrazy „działalności w zakresie zbierania” zastępuje się wyrazem „zbierania”,

- h) w art. 28 ust. 4 – 6, w art. 32, w art. 33 ust. 4 i w art. 63 ust. 1 pkt 6 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „zbieranie lub transport odpadów”,
- i) w art. 28 ust. 8 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów” zastępuje się wyrazami „zbieranie odpadów”,
- j) w art. 29 ust. 1 i w art. 31 ust. 1 – 3 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „odzysk, unieszkodliwianie, zbieranie lub transport odpadów”,
- k) w art. 30 ust. 1 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania odpadów” zastępuje się wyrazami „odzysku, unieszkodliwiania, zbierania odpadów”,
- l) w art. 36 ust. 5 i 7a w różnej liczbie i przypadku wyrazy „działalność wyłącznie w zakresie transportu odpadów” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „wyłącznie transport odpadów”,
- m) w art. 32a wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazami „zbieranie, odzysk lub unieszkodliwianie”,
- n) w art. 33 ust. 5 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazami „zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania”,
- o) w art. 40 ust. 2 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania” zastępuje się wyrazami „unieszkodliwianie”,
- p) w art. 43 ust. 5 wyrazy „prowadzenie działalności w zakresie odzysku” zastępuje się wyrazem „odzysk”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 236b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku zlecenia przez prowadzącego instalację, o którym mowa w ust. 1, usług związanych z eksploatacją instalacji innemu podmiotowi, w tym w zakresie świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu instalacji, czyszczenia zbiorników lub

urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, usługobiorca przekazuje prowadzącemu instalację niezbędne informacje potrzebne do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”;

2) w art. 290 w ust. 2 w pkt 2 dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) roku obowiązywania stawki opłat.”;

3) w art. 293:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 0,7 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą tonę odpadów i za każdą dobę składowania.

4. W przypadku pozbycia się odpadów:

1) nad brzegami zbiorników wodnych, w szczególności w strefach ochronnych ujęć wód i na terenach wypływu wód z warstw wodonośnych,

2) na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody,

3) na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach rekreacyjno-wypoczynkowych

– podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone w wysokości 1,0 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą tonę odpadów i za każdą dobę składowania.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Opłatę podwyższoną ponosi się niezależnie od opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku.”;

4) w art. 401:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przychodami Narodowego Funduszu są wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 79b i 79c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

1b. Przychody, o których mowa w ust. 1a, przeznacza się również na wypłatę środków z tytułu konieczności zwrotu nałożonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska kar za składowanie i magazynowanie odpadów oraz kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 79b i 79c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w przypadku konieczności zwrotu nienależnie pobranej kary.”;

b) ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Przychodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i 3 i art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464), wpływy z kar pieniężnych, wymierzanych na podstawie art. 80 ust. 1 – 9 tej ustawy, a także środki przekazane przez wprowadzających sprzęt na podstawie art. 23a ust. 4 pkt 2 tej ustawy w wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.⁸⁾) w art. 84 w ust. 2 w pkt 2 dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) Inspekcja Ochrony Środowiska.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Pojazdy, które nie spełniają wymagań technicznych, zapewniających ochronę środowiska lub zdrowia lub życia ludzi, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, są pojazdami wycofanymi z eksploatacji.

2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, o których mowa w ust. 1.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia, w szczególności:

- 1) wymagania ochrony środowiska,
- 2) bezpieczeństwo użytkowania pojazdów,
- 3) możliwe zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi,
- 4) wymagania ochrony dóbr kultury lub
- 5) wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej.

4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, stwierdza niespełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1, przez pojazd i nakłada na właściciela tego pojazdu obowiązek przekazania go do stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, określa się termin przekazania pojazdu wycofanego z eksploatacji do stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów.”;

- 2) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Sprowadzanie pojazdów z zagranicy w celu poddania ich demontażowi jest dozwolone wyłącznie przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu.”;
- 3) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wprowadzający pojazd zapewnia sieć wyłącznie przez własne stacje demontażu i punkty zbierania pojazdów albo na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu.”;
- 4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za brak sieci w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;
- 5) art. 18 otrzymuje brzmienie:
„Art. 18. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji przekazuje go wyłącznie do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.”;
- 6) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:
„Art. 20a. Właściciel pojazdu będący osobą fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, wytwarzający pojazdy wycofane z eksploatacji, jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów, o której mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”;
- 7) w art. 23:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, z zastrzeżeniem ust. 7 i 7a.”,
b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 2, przy przyjmowaniu niekompletnych pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej.”,
c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który nie ma podpisanej umowy z wprowadzającymi pojazdy, może odmówić przyjęcia pojazdu niekompletnego.

7b. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, odmawiając przyjęcia pojazdu niekompletnego w przypadku, o którym mowa w ust. 7a, jest obowiązany do wskazania najbliższej stacji demontażu pojazdów działającej w ramach sieci, o której mowa w art. 11 ust. 1.”;

8) w art. 24:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Zaświadczenie o demontażu pojazdu jest sporządzane w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje właściciel pojazdu, drugi jest przekazywany przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu w terminie 7 dni organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a trzeci pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który otrzymuje zaświadczenia o demontażu pojazdu od przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, o którym mowa w art. 33 ust. 3, przekazuje jeden egzemplarz zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a drugi pozostawia u siebie.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku pojazdu niezarejestrowanego na terytorium kraju, wystawia się dodatkowy egzemplarz zaświadczenia o demontażu pojazdu, który jest przekazywany w terminie 7 dni Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.”;

9) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przyjmowania pojazdu, który nie spełnia warunków określonych w art. 23 ust. 3 pkt 2 lit. a, przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do wydania zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu. Przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 – 5 stosuje się odpowiednio.”;

10) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie.

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany osiągać poziom odzysku i recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji w wysokości odpowiednio 95 % i 85 % masy pojazdów przyjętych do jego stacji demontażu rocznie.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przy obliczaniu poziomów recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do recyklingu zalicza się działania oznaczone jako R2 – R9 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.⁹⁾) oraz wymontowywanie przedmiotów wyposażenia i części pojazdów przeznaczonych do ponownego użycia.

4. Przy obliczaniu poziomów odzysku odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji do odzysku zalicza się działania uwzględnione przy obliczaniu poziomu recyklingu oraz działania oznaczone jako R1 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu, o których mowa w ust. 1, może uwzględnić masę odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych odzyskowi lub recyklingowi do końca stycznia następnego roku w przypadku, gdy pochodzą z pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych do stacji demontażu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu.”,

f) w ust. 7 uchyla się pkt 3;

11) uchyla się art. 29;

12) art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przekazuje Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz marszałkowi województwa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 15 marca następnego roku.”;

13) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwemu miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu zawiadomienie o zakończeniu działalności w zakresie demontażu pojazdów

wycofanych z eksploatacji lub o rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy z przedsiębiorcą prowadzącym punkt zbierania pojazdów.”;

14) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę prowadzi wykaz masy odpadów przeznaczonych do recyklingu, odzysku energii oraz unieszkodliwiania, pochodzących ze strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dane o frakcjach materiałowych metali żelaznych i nieżelaznych, tworzyw sztucznych, szkła i pozostałości.

3. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zbiorczą informację dotyczącą danych zgromadzonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, oraz wyniki próby strzępienia, o której mowa w art. 38 ust. 1, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia danych, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej informacji, o której mowa w ust. 3.”;

15) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta wydaje zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów po uzgodnieniu z marszałkiem województwa lub regionalnym dyrektorem ochrony środowiska właściwym miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu, z którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów zawarł umowę.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Starosta przekazuje marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwym miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami, oraz marszałkowi województwa lub regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwym ze względu na adres punktu zbierania pojazdów kopie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzji, o których mowa w ust. 3 i 5.”;

16) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu jest marszałek województwa; w przypadku gdy stacja demontażu położona jest na terenie zamkniętym organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów może być wydane po uzyskaniu wymaganego pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, z wyłączeniem nowo zbudowanych lub przebudowanych obiektów budowlanych, zespołów obiektów lub instalacji, do których ma zastosowanie art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁰⁾), oraz po sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu poświadcza nieprawdę w zaświadczeniu o demontażu pojazdu lub zaświadczeniu o przyjęciu niekompletnego pojazdu, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

4. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

5. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

6. Regionalny dyrektor ochrony środowiska przekazuje marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia stacji demontażu informacje niezbędne do prowadzenia wykazu, o którym mowa w art. 42 ust. 1.”;

17) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem strzeżniarki jest marszałek województwa; w przypadku gdy strzeżniarka położona jest na terenie zamkniętym organem właściwym jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzeżniarkę poświadcza nieprawdę w informacji dotyczącej zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych, o których mowa w art. 38 ust. 2, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

4. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, marszałek województwa lub regionalny dyrektor ochrony środowiska cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, bez odszkodowania.”;

18) art. 42 otrzymuje brzmienie;

„Art. 42. 1. Marszałek województwa prowadzi wykaz przedsiębiorców prowadzących:

1) stacje demontażu;

2) punkty zbierania pojazdów.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów;

2) adresy stacji demontażu lub punktów zbierania pojazdów.

3. Informację o umieszczeniu w wykazie lub usunięciu z wykazu, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa przekazuje do centralnej ewidencji pojazdów.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa zamieszcza na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu marszałkowskiego.”;

19) uchyla się art. 50;

20) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Kary pieniężne

Art. 53a. 1. Kto poza stacją demontażu dokonuje:

1) usunięcia z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów lub substancji niebezpiecznych, w tym płynów,

2) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia lub części nadających się do ponownego użycia,

3) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu

– podlega karze pieniężnej od 10 000 do 300 000 zł.

2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wnosi się na wyodrębniony rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

4. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, należy uwzględnić stopień szkodliwości czynu, w szczególności zakres naruszeń, ilość odpadów, rodzaj stwarzanego zagrożenia dla środowiska oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów o odpadach.

5. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

21) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Przepisy art. 7 ust. 1 stosuje się do materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów wprowadzonych do obrotu po dniu wejścia w życie ustawy, przeznaczonych do stosowania w pojazdach wyprodukowanych po dniu 1 lipca 2003 r., z wyłączeniem ciężarówek do wyważania kół, szczotek węglowych do silników elektrycznych oraz okładzin hamulcowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Po wszczęciu postępowania administracyjnego, o którym mowa w ust. 3, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, po konsultacji z organem, który dokonał ujawnienia transportu nielegalnie przemieszczanych odpadów, w drodze postanowienia, zobowiązuje odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie do określonego sposobu postępowania z tymi odpadami, do czasu zakończenia procedur określonych w art. 24 rozporządzenia nr 1013/2006 lub do czasu wydania decyzji, o której mowa w art. 26.”;

2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Na postanowienia, o których mowa w art. 23 ust. 1, art. 25 ust. 1 i art. 27 ust. 4, przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.”;

3) w art. 32 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska nakłada na odbiorcę odpadów sprowadzonych nielegalnie, który nie zastosował się do postanowienia, o którym mowa w art. 27 ust. 4, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości od 25 000 do 150 000 zł.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych decyzję, o której mowa w ust. 5, wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.”;

2) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Posiadacz odpadów wydobywczych informuje właściwy organ o wszelkich zmianach w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi w formie pisemnego oświadczenia na temat zmian dokonanych w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi.”;

3) w art. 40 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – dla przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505) w art. 131 w ust. 1 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wykonywanie zadań, w tym wydawanie decyzji oraz zlecenia ekspertyz z zakresu gospodarki odpadami.”.

Art. 8. 1. Posiadacz odpadów dotychczas prowadzący działalność w zakresie zbierania:

- 1) pozostałości z sortowania odpadów komunalnych,
- 2) komunalnych osadów ściekowych,
- 3) zakaźnych odpadów medycznych,
- 4) zakaźnych odpadów weterynaryjnych,
- 5) odpadów pochodzących z unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych innymi metodami niż termiczne przekształcanie – może prowadzić swoją działalność w tym zakresie na podstawie zezwoleń, pozwoleń lub decyzji zatwierdzających program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2009 r., o ile wcześniej nie straciły mocy.

2. Zezwolenia, pozwolenia oraz decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, o których mowa w ust. 1, wygasają w całości lub w części dotyczącej zbierania z dniem 31 grudnia 2009 r.

Art. 9. 1. Wytwórca odpadów prowadzący przed dniem wejścia w życie ustawy działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątanina, konserwacji i napraw, może prowadzić tę działalność w dotychczasowym zakresie do dnia 31 grudnia 2010 r. i jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami do dnia 31 grudnia 2010 r.

2. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy wytwórcy odpadów, o którym mowa w ust. 1, decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r. albo do dnia uzyskania decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 10. 1. Posiadacz odpadów, który przed dniem wejścia w życie ustawy prowadził działalność w zakresie unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych innymi metodami niż termiczne przekształcanie odpadów, jest obowiązany dostosować warunki techniczne prowadzenia działalności do przepisów ustawy oraz uzyskać niezbędne decyzje w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Zezwolenia, pozwolenia lub decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi w zakresie dotyczącym unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych innymi metodami niż termiczne przekształcanie odpadów zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 11. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają decyzje o pozwoleniu na budowę składowiska odpadów wydane na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.¹¹⁾), jeżeli do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie rozpoczęto budowy tych składowisk.

Art. 12. 1. Zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do dostosowania posiadanych zezwoleń, pozwoleń i decyzji w zakresie gospodarki odpadami, w tym zezwoleń na odzysk na składowisku odpadów oraz decyzji zatwierdzających instrukcję eksploatacji składowiska, do przepisów ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Jeżeli zarządzający, o którym mowa w ust. 1, nie dostosował posiadanych zezwoleń, pozwoleń i decyzji, o których mowa w ust. 1, te zezwolenia, pozwolenia i decyzje tracą ważność z dniem 31 grudnia 2009 r.

3. Zarządzający składowiskiem odpadów, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał decyzję wyrażającą zgodę na zamknięcie składowiska odpadów, może

przyjmować odpady do składowania do upływu terminu określonego w decyzji, jednak nie dłużej niż 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Zarządzający składowiskiem odpadów, który nie ustanowił zabezpieczenia roszczeń, jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy ustanowić to zabezpieczenie roszczeń oraz powiadomić o tym organ właściwy, o którym mowa w art. 54b ust. 2.

5. Właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 2, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zamknięcia składowiska odpadów, dla którego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy nie zostało ustanowione zabezpieczenie roszczeń, o którym mowa w ust. 4. Przepisy art. 54b – 54d ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli zarządzający składowiskiem odpadów ustanowił zabezpieczenie roszczeń, o którym mowa w ust. 4, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy właściwy organ, o którym mowa w art. 54b ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, na wniosek zarządzającego składowiskiem odpadów umarza postępowanie, o którym mowa w ust. 5, i wymierza zarządzającemu składowiskiem odpadów karę pieniężną w wysokości 5 000 zł oraz obciąża go kosztami postępowania.

7. Do kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa.

Art. 13. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy wojewodowie prześlą marszałkom województw:

- 1) rejestry, o których mowa w art. 162 ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 2) informacje o rodzaju, ilości i miejscach występowania substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska, o których mowa w art. 162 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 14. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wojewodowie, marszałkowie województw i starostowie prześlą właściwym regionalnym dyrektorom ochrony środowiska akta spraw w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących gospodarki odpadami, w odniesieniu do przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zamkniętych.

2. Akta spraw, o których mowa w ust. 1, przekazuje się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego zawierającego wykaz przekazywanych spraw oraz wykaz przekazywanych dokumentów.

Art. 15. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień określonych w art. 33 ust. 4 i 4a, art. 36 ust. 14, art. 42 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, art. 290 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień określonych w art. 36 ust. 14, art. 42 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, art. 290 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnienia określonego w art. 42 ust. 3 ustawy, o której mowa w ust. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, powinny być ogłoszone nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 38 lit. a, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.;
- 2) art. 4 pkt 10 i 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.;
- 3) art. 1 pkt 38 lit. b, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975, str. 23, L 42 z 12.02.1987, str. 43, L 377 z 31.12.1991, str. 48, L 243 z 24.09.1996, str. 31 i L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 14);
- 2) dyrektywy Rady 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978, str. 19, L 378 z 31.12.1982, str. 1, L 32 z 03.02.1983, str. 28, L 377 z 31.12.1991, str. 48 i L 409 z 31.12.1992, str. 11; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 71);
- 3) dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986, str. 6 i L 377 z 31.12.1991, str. 48; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 265);
- 4) dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 i L 67 z 07.03.1998, str. 29; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26);
- 5) dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991, str. 20 i L 168 z 02.07.1994, str. 28; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 78);
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, L 284 z 31.10.2003, str. 1, L 47 z 18.02.2004, str. 26 i L 70 z 16.03.2005, str. 17; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349);
- 7) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1 i L 284 z 31.10.2003, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 228);
- 8) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, str. 34, L 170 z 29.06.2002, str. 81, L 25 z 28.01.2005, str. 73, L 152 z 15.06.2005, str. 19 i L 254 z 30.09.2005, str. 69; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 224);

-
- 9) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 353);
 - 10) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.2003, str. 24, L 345 z 31.12.2003, str. 106 i L 81 z 20.03.2008, str. 65; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359, z późn. zm.);
 - 11) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 114 z 27.04.2006, str. 9);
 - 12) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/21/WE z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. L 102 z 11.04.2006, str. 15);
 - 13) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266 z 26.09.2006, str. 1, L 76 z 19.03.2008, str. 39 i L 327 z 5.12.2008, str. 7).
- 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, ustawę z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704 oraz z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505.
 - 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 105, poz. 721, Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378, Nr 195, poz. 1414 i Nr 225, poz. 1671 oraz z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 316, 318 i 320.
 - 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106.
 - 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 26, poz. 225, Nr 96, poz. 959, Nr 141, poz. 1492, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2778, z 2005 r. Nr 167, poz. 1396, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 49, poz. 328, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 133, poz. 922.
 - 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.
 - 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106.
 - 11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 88, poz. 587, Nr 99, poz. 665, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844 oraz z 2008 r. Nr 145, poz. 914, Nr 199, poz. 1227, Nr 206, poz. 1287, Nr 210, poz. 1321 i Nr 227, poz. 1505.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw wprowadza zmiany w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.),
- 2) ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.),
- 3) ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236),
- 4) ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859),
- 5) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227),
- 6) ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865),

W związku z koniecznością osiągnięcia celów zawartych w dyrektywie Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów i Traktacie Akcesyjnym oraz innych wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w Krajowym planie gospodarki odpadami 2010 (Kpgo 2010) w nowelizacji ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach zostało zawarte szereg zadań, w szczególności w zakresie:

- 1) zamykania składowisk odpadów niespełniających wymagań prawnych z urzędu (art. 1 pkt 37 projektu; art. 54b – 54e ustawy o odpadach),
- 2) zakazu składowania odpadów palnych selektywnie zebranych (od dnia 1 stycznia 2010 r.; art. 1 pkt 38 lit. a projektu; art. 55 ust. 1 pkt 7a ustawy o odpadach),
- 3) zakazu składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych (od dnia 1 stycznia 2013 r., art. 1 pkt 38 lit. b projektu; art. 55 ust. 1 pkt 7b),
- 4) wprowadzenia środków dyscyplinujących przedsiębiorców, aby wywiązywali się z obowiązku składania zbiorczych zestawień danych (art. 1 pkt 26 i pkt 49 projektu; art. 79c ust. 3 ustawy o odpadach).

Kpgo 2010 przewidział również zadanie polegające na przeprowadzeniu procesu legislacyjnego zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w kierunku zaostrenia sankcji za nielegalne składowanie odpadów (art. 2 pkt 3; art. 293 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska).

Ponadto w projekcie ustawy zaproponowano:

- 1) wprowadzenie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami dla świadczących usługi w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów budowlanych, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, co powinno ułatwić działalność przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie całego kraju,
- 2) dostosowanie podziału kompetencji organów do obowiązujących przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 3) ujednoczenie przepisów w sprawie wstrzymywania działalności i ustanowienie przepisów dotyczących wznowienia wstrzymywanej działalności,
- 4) korektę przepisów dotyczących sprawozdawczości i baz danych w zakresie gospodarki odpadami,
- 5) wprowadzenie odrębnych wymagań dla przewoźnych urządzeń służących do przetwarzania odpadów zawierających azbest,
- 6) doprecyzowanie niektórych przepisów dotyczących międzynarodowego przemieszczania odpadów.

Poniżej przedstawiono szczegółowe uzasadnienie proponowanych zmian.

W związku z problemami interpretacyjnymi związanymi z określeniem charakteru decyzji w zakresie gospodarki odpadami – szczególnie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – zaproponowano zmianę nazw decyzji w celu wyeliminowania z nich sformułowania „prowadzenie działalności w zakresie”, stąd zaproponowano zmianę wskazaną w art. 1 pkt 50 projektu ustawy.

W celu dostosowania nomenklatury stosowanej w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane zaproponowano zmianę sformułowania „demontaż obiektu budowlanego” na „rozbiórkę obiektu budowlanego” (art. 1 pkt 50 projektu ustawy).

Uaktualniono wykaz dyrektyw, wdrożonych przepisami ustawy o odpadach zamieszczony w odnośniku nr 1 do ustawy.

Zmiana polegająca na dodaniu pkt 6a w art. 2 ust. 2 ustawy o odpadach wynika z konieczności zapewnienia spójności ustawy o odpadach z przepisami prawa Unii Europejskiej. W przepisach art. 2 ust. 1 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/12/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów, z zakresu tej dyrektywy wyłącza się: zwłoki zwierzęce oraz następujące odpady z rolnictwa: odchody oraz inne naturalne nieszkodliwe substancje stosowane w gospodarce rolnej, w przypadku gdy są one objęte innymi przepisami. Sposób postępowania ze zwłokami zwierzęcymi określa rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia

zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.).

W obecnie obowiązującej ustawie o odpadach brak było takiego wyłączenia, co prowadzi do dwutorowego stosowania przepisów i nakładania się kompetencji Inspekcji. Takie wyłączenie zapewni, że kompetencje służb ochrony środowiska oraz zakres kar proponowanych w zmianie ustawy obejmie, w sposób niebudzący wątpliwości, przypadki postępowania ze zwłokami zwierzęcymi nieregulowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002, jak na przykład porzucanie zwłok zwierząt czy samowolne ich zakopywanie w niedozwolonych miejscach. (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

Ponadto w art. 2 ust. 3 ustawy o odpadach dokonano zmiany, gdyż od dnia 12 lipca 2007 r. obowiązuje ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859) (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

W art. 3 ust. 3 pkt 4 uszczegółowiono definicję odpadów komunalnych w związku z brzmieniem przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (art. 1 pkt 2 projektu ustawy).

Natomiast w art. 3 ust. 3 pkt 8a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach zaproponowano zmianę definicji odpadów z wypadków. Przyczyną zmiany jest potrzeba wyraźnego rozgraniczenia przepisów ustawy z zakresem ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.). Proponowana zmiana ma na celu uniknięcie nakładania się kompetencji starostów wynikających z ustawy o odpadach i kompetencji regionalnego dyrektora ochrony środowiska wynikających z ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. Zaproponowano również wprowadzenie definicji terenów niekorzystnie przekształconych, co było niezbędne z powodu wprowadzenia w projekcie ustawy kryteriów ustalania właściwości organów dla postępowań dotyczących procesów odzysku na tych terenach.

W projekcie ustawy zaproponowano również modyfikację brzmienia upoważnienia nadanego ministrom właściwym do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa i zdrowia do wydania rozporządzenia dotyczącego określenia wymagań technicznych dla substancji i przedmiotów, których niespełnienie powoduje, że stanowią odpady i ich posiadacz jest obowiązany do ich pozbycia się. Przyczyną wyżej wymienionej zmiany jest stanowisko Rządowego Centrum Legislacji, które w związku z pracami nad nowelizacją przepisów z zakresu recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, zwróciło uwagę na wadliwą konstrukcję powyższego upoważnienia. Wprowadzono możliwość wydania rozporządzenia również przez Ministra Obrony Narodowej (art. 1 pkt 3; art. 4 ustawy o odpadach).

Zmiany przepisów art. 9 ustawy o odpadach polegają na doprecyzowaniu „zasady bliskości” oraz zapewnieniu pełnej spójności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów.

Ponadto ujednociono zasady przekazywania kopii decyzji tak, aby kopie wszystkich decyzji otrzymywał marszałek województwa, który prowadzi wojewódzką bazę danych o odpadach (w szczególności art. 13 ust. 12, art. 30 ust. 7 ustawy o odpadach).

Propozycje zmian do art. 13, 23, 33, 48 i 59 ustawy o odpadach stanowią ujednoczenie procedury określającej sposób postępowania organów kontrolnych w przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy o odpadach, czyli wstrzymania działalności i możliwości jej wznowienia. Zaproponowane ujednoczenie powinno ułatwić kontrolę realizacji przepisów ustawy o odpadach.

Dodano w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach nowy art. 13a – zakazujący dokonywania zbierania określonych grup odpadów, których gromadzenie poza przeznaczonymi do ich odzysku lub unieszkodliwiania instalacjami jest nieuzasadnione z punktu widzenia ochrony środowiska. Dotyczy to pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, komunalnych osadów ściekowych, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych, odpadów weterynaryjnych o właściwościach zakaźnych oraz odpadów z unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych w procesie D9 i D16. Ponadto w określonych przypadkach (ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia ciągłości odbioru zakaźnych odpadów medycznych lub weterynaryjnych) wprowadzono możliwość wydania przez marszałka województwa decyzji zezwalającej na zbieranie tych odpadów (art. 1 pkt 6 projektu ustawy).

Doprecyzowano również przepisy określające kompetencje organów do wydawania decyzji w zakresie gospodarki odpadami, które będą w pełni spójne z przepisami ustawy – Prawo ochrony środowiska (art. 19, 24, 26, 28 i 54 ustawy o odpadach).

W związku ze zmianą zaproponowaną w art. 1 pkt 1 projektu proponuje się zmianę tytułu rozdziału 7 na „Obowiązki posiadaczy odpadów i transportujących odpady” (art. 1 pkt 7 projektu ustawy).

W art. 17, 21a i 21b ustawy o odpadach zaproponowano nowe przepisy dotyczące działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, które mają na celu wprowadzenie możliwości prowadzenia takiej działalności na podstawie decyzji administracyjnej obejmującej obszar całego kraju, a nie jak to dotychczas wynikało z obowiązujących przepisów na zasadzie decyzji administracyjnej lub czynności formalno-prawnej (składanie informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania nimi) uprawniających do prowadzenia działalności w określonych miejscach w określonym

czasie. Natomiast w projekcie, ze względu na brzmienie art. 63 zaproponowano rezygnację ze wskazywania miejsca magazynowania odpadów, pozostawiając jedynie określanie sposobu i rodzaju magazynowanych odpadów oraz wprowadzono możliwość w wyżej wymienionych przypadkach oznaczania obszaru prowadzenia działalności.

W art. 18 ustawy o odpadach zaproponowano w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów modyfikację przyczyn odmowy wydania przez właściwy organ pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Brak możliwości wydania pozwolenia z powodu niezgodności z przepisami prawa miejscowego rozszerza listę przyczyn odmowy wydania decyzji, w szczególności o przypadek stwierdzenia niezgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Proponowany przepis zapewnia spójność przepisów ustawy o odpadach z przepisami prawa miejscowego. Analogiczne propozycje zmian zostały zaproponowane w art. 22 i 29 ustawy o odpadach.

Uszczegółowiono również zasady opiniowania spraw przez wójta, burmistrza i prezydenta miasta przy wydawaniu decyzji w zakresie gospodarki odpadami (art. 19 ust. 6 i 7, art. 26 ust. 6a i 6b, art. 31 ust. 5 i 6 ustawy o odpadach).

Ponadto w art. 21a i 21b, art. 27 ust. 1 i 2, art. 38a oraz art. 63 ustawy o odpadach wprowadzono odrębne wymagania odnoszące się do działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych. Przyczyną proponowanych zmian jest potrzeba przyspieszenia procesu usuwania wyrobów zawierających azbest oraz potrzeba wprowadzenia ułatwień dla nowych technologii służących przetwarzaniu azbestu, które mogą być stosowane w urządzeniach przewoźnych.

W przedmiotowym projekcie zaproponowano również rezygnację z zawartego w art. 21 ust. 2, w art. 27 ust. 3 oraz w art. 28 ust. 10 ustawy o odpadach odniesienia do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Uznano, że obowiązujące regulacje prawne zawarte w ustawie – Prawo budowlane dotyczące uzyskiwania pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego lub zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu lub jego części, są wystarczające.

Zmiana art. 25 ust. 3 ma na celu uwzględnienie wszystkich posiadaczy odpadów, którym można przekazywać odpady (art. 1 pkt 16 projektu ustawy).

Propozycja zmiany art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o odpadach polega również na dodaniu obowiązku wskazywania zarówno we wniosku o wydanie zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, jak i w samym zezwoleniu, procesu odzysku, zgodnie z załącznikami 5 i 6 do ustawy o odpadach. Zmiana ma na celu ułatwienie Inspekcji Ochrony Środowiska kontroli prawidłowości realizacji przez przedsiębiorców przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi

odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607).

W projekcie ustawy dodano art. 29a, który wskazuje jednoznacznie podmioty, które są stronami postępowania administracyjnego w sprawach o wydanie decyzji na podstawie przepisów ustawy o odpadach. Konstrukcja przepisu jest analogiczna do podobnego rozwiązania istniejącego obecnie w przepisach ustawy – Prawo ochrony środowiska dotyczącego pozwoleń na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii (art. 1 pkt 21 projektu).

Zaproponowano również zmiany w art. 36 ustawy o odpadach, dotyczącym ewidencji odpadów, w szczególności odnoszące się do zakresu ewidencji w przypadku przekazującego odpady na składowisko oraz zarządzających składowiskami odpadów. Rozszerzono ją o podstawową charakterystykę odpadów i wyniki testów zgodności (art. 1 pkt 25 projektu ustawy).

W art. 37 ustawy o odpadach wprowadzono obowiązek dla marszałka województwa weryfikacji danych dostarczanych przez posiadaczy odpadów w zbiorczych zestawieniach danych, co ma na celu poprawę ich jakości i tym samym poprawę jakości informacji zawartych w obecnie funkcjonujących centralnej i wojewódzkich bazach dotyczących wytwarzania i gospodarowania odpadami oraz możliwość wezwania posiadacza odpadów do korekty tych informacji. Ponadto skrócono termin przekazywania zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi do dnia 15 marca każdego roku. Zmiana ta jest związana z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266 z 26.09.2006, str. 1) i koniecznością ujednolicenia niniejszego projektu z przepisami projektu ustawy transponującej do prawa polskiego tę dyrektywę, to jest projektu ustawy o bateriach i akumulatorach. Skrócenie tego terminu podyktowane jest koniecznością wcześniejszego zebrania na poziomie centralnym wszystkich danych niezbędnych do przygotowania przez Polskę dla Komisji Europejskiej sprawozdania z przepisów dyrektywy 2006/66/WE.

W art. 42 ustawy o odpadach zaproponowano zmianę brzmienia ust. 1a i ust. 3 oraz dodanie ust. 1b i 4. Zmiany te mają na celu pełne zrównanie metod termicznego przekształcania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych oraz tzw. „metod alternatywnych” co do wymagań w zakresie ochrony środowiska, w tym w szczególności umożliwienie pełnej kontroli warunków prowadzenia tych procesów oraz ich skuteczności. Ust. 3 i 4 uszczegóławiają i rozszerzają dotychczasowe upoważnienie dla Ministra Zdrowia tak, aby wymagania w stosunku do wszystkich technologii przetwarzania

odpadów medycznych i weterynaryjnych były na tyle szczegółowe, żeby można było w pełni monitorować przebieg procesu technologicznego oraz jego skuteczność, bowiem podstawową zasadą przy postępowaniu z tego rodzaju odpadami jest zasada przezorności. Rozbudowanie przedmiotowego upoważnienia jest niezbędne również ze względu na konieczność zapewnienia przestrzegania ustanowionego przepisami dyrektywy 1999/31/WE zakazu składowania odpadów o właściwościach zakaźnych. Obecnie obowiązujący stan prawny, a w szczególności wymagania dla prowadzenia procesu dezynfekcji odpadów o charakterze zakaźnym, takich możliwości nie dają.

W art. 43 ustawy o odpadach dotyczących postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi zaproponowano dodanie ust. 1b i 4a, które mają na celu uszczegółowienie obowiązków posiadaczy odpadów.

Ponadto w art. 43 zaproponowano modyfikację ust. 6 pkt 2 i 8 w celu zapewnienia spójności z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.). Obecne brzmienie pkt 8 obejmuje wyłącznie ujęcia wody z wód podziemnych. Natomiast proponowane w ustawie nowe brzmienie pkt 8 uwzględnia również konieczność ochrony obszarów ochronnych ujęć wody. Analiza obecnych uwarunkowań prawnych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE oraz przepisów ustawy – Prawo wodne wskazuje na to, że w chwili obecnej nie zostały jeszcze wyznaczone obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych. Obszary takie będą ustanawiane w drodze aktu prawa miejscowego przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej. Wobec powyższego szczególnie w sferze zabezpieczenia potrzeb ludności, uzasadnione jest pozostawienie ogólnego zakazu stosowania komunalnych osadów ściekowych w ustawie o odpadach na tych obszarach.

W art. 45 ustawy o odpadach (art. 1 pkt 31 projektu) dokonano uszczegółowienia obowiązków zarządzającego spalarnią lub współspalarnią odpadów przez bezpośrednie odniesienie do konieczności przestrzegania wymagań w zakresie termicznego przekształcania odpadów, które oprócz ustawy o odpadach wynikają również z przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów (Dz. U. Nr 37, poz. 339, z późn. zm.).

Uchylenie w art. 49a w ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach wynika z wprowadzenia do projektu w art. 2 w ust. 2 nowego pkt 6a.

Propozycje zmian zawarte w art. 1 pkt 35 i 37 projektu (art. 54, 54b-54d ustawy o odpadach) obejmują procedurę określającą możliwość zamknięcia z urzędu w określonych przypadkach składowiska odpadów. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami decyzję o zamknięciu składowiska odpadów można wydać na wniosek podmiotu zarządzającego składowiskiem. Zmiana ma na celu oddanie w ręce właściwego organu do spraw środowiska

instrumentu prawnego dyscyplinującego zarządzających składowiskami, którzy zgodnie z przepisami prawa np. powinni jeszcze z końcem 2005 r. wystąpić z wnioskami o ich zamknięcie, a dotychczas tego nie zrobili. Wymienione wyżej zmiany umożliwią także realizację wspomnianego na wstępie zadania nałożonego na Ministra Środowiska „Krajowym planem gospodarki odpadami 2010”.

W art. 53 ustawy o odpadach (art. 1 pkt 34 projektu) rozszerzono zawartość wniosku o wydanie decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska oraz zawartość samej decyzji przez wprowadzenie obowiązku sporządzania planu awaryjnego w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych. Konieczność zmiany wynika z zapewnienia spójności z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (załącznik III pkt 4b w związku z art. 9 pkt c dyrektywy).

Wypełnieniem zadań nałożonych Kpgo 2010 są także zaproponowane zmiany w art. 55 w ust. 1 dotyczącym zakazów składowania (art. 1 pkt 38 projektu ustawy).

Ponadto dodano art. 57a wskazujący na rodzaje odpadów, które mogą być składowane na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Przyczyną zmiany jest konieczność uzyskania pełnej spójności przepisów dotyczących składowania odpadów z przepisami dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów.

W projekcie ustawy zaproponowano również zmiany w przepisach karnych. Mają one na celu ułatwienie egzekwowania realizacji przepisów ustawy dotyczących: zasady bliskości zawartej w art. 9, przedkładania właściwemu organowi informacji niezbędnych do zamknięcia składowiska z urzędu, a także innych obowiązków nałożonych na posiadaczy odpadów (art. 1 pkt 42 – 48). W projekcie ustawy zrezygnowano z przepisów karnych związanych ze składowaniem odpadów. Ma to ścisły związek z istniejącymi w ustawie – Prawo ochrony środowiska opłatami za korzystanie ze środowiska, które są sankcjami również ściśle związanymi z nieprawidłowym składowaniem odpadów, przy czym w art. 293 tej ustawy zaostrzono kary za składowanie odpadów w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym (art. 2 pkt 3 projektu). W związku z powyższym w ustawie o odpadach w niektórych przypadkach w miejsce kar grzywny zaproponowano administracyjne kary pieniężne.

Doprecyzowano również art. 236b ustawy – Prawo ochrony środowiska, w związku z istnieniem różnych interpretacji obowiązków wynikających z przekazywaniem informacji do krajowego rejestru uwalniania i transferu zanieczyszczeń.

Proponowana zmiana art. 290 pozwoli na określenie stawek opłat w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie stawek opłat za korzystanie ze środowiska na kilka kolejnych lat, co pozwoli przedsiębiorcom planowanie działań inwentaryzacyjnych, szczególnie w zakresie gospodarki odpadami.

Dokonano również zmian w art. 401 tej ustawy w związku ze zmianami przepisów karnych w ustawie o odpadach oraz zapewnieniem pełnej spójności z przepisami ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Zmiany art. 401 ust. 12a, uwzględniające zmiany dokonane w ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, polegają na uzupełnieniu odniesienia do przepisów art. 64 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dotyczącym opłat produktowych za niewypełnienie obowiązku osiągnięcia poziomu zbierania zużytego sprzętu. Uzupełniono również odniesienie do kar pieniężnych, które zostały w wyżej wymienionej ustawie znacząco rozszerzone. Ze względu również na fakt, że ustawa z dnia 21 października 2008 r. o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 223, poz. 1464) wprowadziła możliwość przekazywania przez wprowadzających sprzęt do NFOŚiGW środków pieniężnych na publiczne kampanie edukacyjne, należało wprowadzić przepis kwalifikujący te środki jako przychód NFOŚiGW.

Projekt ustawy wprowadza zmiany w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zakresie organów uprawnionych do przeprowadzania kontroli spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W tym celu umieszczono w katalogu organów uprawnionych lub obowiązanych do kontroli spełnienia obowiązku tego ubezpieczenia Inspekcję Ochrony Środowiska, co umożliwi Inspekcji kontrolę prawidłowości prowadzenia stacji demontażu, jak i wykrywania przypadków nielegalnego demontażu pojazdów. Z obecnie przeprowadzonych kontroli nielegalnych stacji demontażu wynika, że wielu ich właścicieli kupuje stare i uszkodzone pojazdy (niekiedy w ilości kilkudziesięciu sztuk), rejestrują je, a następnie dokonują ich rozbiórki na części, bez ich wyrejestrowania (co jest możliwe tylko przy oddaniu pojazdu do legalnej stacji demontażu). Z reguły takie pojazdy nie są zgodnie z prawem ubezpieczone. Z tego względu wprowadzenie tego dodatkowego instrumentu umożliwi Inspekcji, jako jednemu organowi, który styka się podczas swoich działań z taką dużą liczbą pojazdów, eliminowanie tego procederu, poprzez informowanie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o przypadkach braku ubezpieczenia OC dla pojazdów znajdujących się w nielegalnych stacjach demontażu, a w konsekwencji przyniesie wpływy do budżetu państwa z tego tytułu (art. 3 projektu).

W przepisach ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji została dokonana zmiana dotycząca zawężenia procesów odzysku, zawartych w załączniku nr 5 do ustawy o odpadach, które można zaliczać do osiągniętych poziomów odzysku lub recyklingu. Ma to na celu uzyskanie zgodności przepisów obu ustaw (art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji).

Aby zwiększyć skuteczność kontroli prowadzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, zaproponowano dodanie art. 3a zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania rozporządzenia dotyczącego wymagań dla pojazdów zapewniających ochronę środowiska lub zdrowia ludzi (art. 4 pkt 1 projektu ustawy).

Wprowadzono wymóg stanowiący o konieczności osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu dla pojazdów wycofanych z eksploatacji niezależnie od daty ich produkcji (jednakowe poziomy odzysku i recyklingu dla pojazdów wyprodukowanych przed dniem 1 stycznia 1980 r. i po tej dacie) (uchylenie ust. 2 w art. 28 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji). Ułatwi to realizację zadań przedsiębiorców w zakresie sprawozdawczości, gdyż do stacji demontażu trafiają wyjątkowo pojazdy ponad 27-letnie, a ustanowienie poziomów dla 2 okresów powoduje konieczność prowadzenia dla nich odrębnej ewidencji.

Proponuje się również rezygnację z zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling wystawianych dla przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu. Rozliczenie osiągniętego przez stacje demontażu poziomu odzysku i recyklingu następowało będzie na podstawie ewidencji odpadów (w tym stworzenia karty ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji i kart przekazania odpadu, na których przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu będą wskazywać przekazanie danych rodzajów odpadów do zagospodarowania w określonych procesach). Wprowadzono dla prowadzących stacje demontażu możliwość zaliczania do uzyskanych w danym roku poziomów odzysku i recyklingu masy odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych odzyskowi i recyklingowi do końca stycznia następnego roku, w przypadku gdy odpady te pochodzą z pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych w danej stacji demontażu w okresie od stycznia do grudnia danego roku.

Wobec powyższego sprawozdania składane będą przez przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu do marszałków województw i Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie do 15 marca następnego roku (art. 28 i uchylenie art. 29 ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji).

Dla zapewnienia spójności organów wydających decyzje w zakresie gospodarki odpadami zaproponowano przeniesienie kompetencji w tym zakresie od wojewody odpowiednio do marszałka województwa i regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Propozycja uchylenia art. 50 i wprowadzenia art. 53a ma na celu zaostrzenie sankcji wobec podmiotów prowadzących nielegalny demontaż pojazdów w celu wyeliminowania działalności „szarej strefy” w recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Przyjęcie tej propozycji wymagało wprowadzenia odpowiednich zmian w przepisach ustawy – Prawo

ochrony środowiska w rozdziale dotyczącym funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

W celu zapewnienia spójności z przepisami Unii Europejskiej zaproponowano zmiany art. 62 dotyczącego części zamiennych.

W projekcie ustawy zaproponowano również zmiany w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859) – art. 5 projektu ustawy. W przypadku stwierdzenia odpadów przywiezionych do Polski nielegalnie istnieje konieczność określenia sposobu postępowania z przywiezionymi odpadami w celu ograniczenia możliwości ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz uniknięcia ewentualnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzi i zwierząt. Proponowane postanowienie umożliwi określenie racjonalnego sposobu gospodarowania odpadami do czasu ostatecznego zakończenia prowadzonego postępowania (art. 27 i art. 29 projektu ustawy). Sankcje karne w postaci decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej umożliwią egzekucję określonego w postanowieniu sposobu postępowania z odpadami sprowadzonymi nielegalnie do Polski (art. 32 projektu ustawy).

W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych wprowadzone zostały zmiany mające na celu wskazanie regionalnego dyrektora ochrony środowiska jako organu właściwego do wydawania decyzji administracyjnych na terenach zamkniętych.

Natomiast w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z proponowaną w nowelizacji ustawy o odpadach procedurą zamykania składowisk z urzędu, regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska zostały nadane uprawnienia do zlecania ekspertyz z zakresu gospodarki odpadami.

Zaproponowano również przepisy przejściowe w szczególności dotyczące wygaśnięcia decyzji zatwierdzających instrukcję eksploatacji składowiska oraz innych decyzji związanych z eksploatacją składowiska. Związane jest to z koniecznością dostosowania ich do planowanej zmiany w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz. U. Nr 61, poz. 549 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 320). Do przepisu przewidującego wygaśnięcie tych decyzji dodano również przepis zobowiązujący zarządzających składowiskami do uzyskania w odpowiednim terminie nowych decyzji, zgodnych ze znowelizowanymi przepisami tego rozporządzenia Ministra Środowiska. Ustalona w przepisie data 31 grudnia 2009 r., została skorelowana z datą zawartą w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 935). Data ta

jest granicznym terminem dostosowania się składowisk odpadów do wszystkich wymaganych przepisami prawa wymagań ochrony środowiska.

W przepisach przejściowych wprowadzono również obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń dla składowisk odpadów, które dotychczas takiego zabezpieczenia nie posiadają. Jest to szczególnie istotne, zwłaszcza że przepis ten obejmuje starsze składowiska, które potencjalnie stanowią duże zagrożenie dla środowiska. Wprowadzony termin (30 dni od dnia wejścia w życie ustawy) wynika z konieczności przeprowadzenia późniejszych, niezbędnych czynności administracyjnych mających na celu zamknięcie składowisk odpadów, które nie będą spełniały wszystkich wymogów ustanowionych przepisami prawa.

Ponadto w związku z propozycją wprowadzenia zakazu zbierania określonych rodzajów odpadów (w szczególności pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, komunalnych osadów ściekowych, odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych) w przepisach przejściowych określono termin, w którym dotychczasowe decyzje administracyjne dotyczące zbierania tych odpadów wygasną w całości lub w części.

Ustawa powinna wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, przy czym wprowadzono trzy wyjątki dotyczące: zakazu składowania odpadów palnych selektywnie zebranych, ulegających biodegradacji selektywnie zebranych oraz zlikwidowania dokumentów potwierdzających odzysk i recykling odpadów pojazdów wycofanych z eksploatacji. Krótki termin wejścia w życie przepisów ustawy spowodowany jest koniecznością jak najszybszego wprowadzenia w życie zawartych w projekcie ustawy procedur związanych z zamykaniem składowisk odpadów z urzędu oraz ustanawianiem zabezpieczenia roszczeń dla składowisk, dla których to zabezpieczenie nie zostało jeszcze ustanowione. Umożliwi to przyspieszenie procesu zamykania składowisk odpadów niespełniających wymogów UE i tym samym powinno przyczynić się do wywiązania się Polski ze zobowiązań nałożonych Traktatem Akcesyjnym.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej. Ustawa nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej.

Jednocześnie, w związku z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie (zgłoszenie z dnia 23.11.2007 r.), Polska Izba Gospodarki Odpadami z siedzibą w Warszawie (zgłoszenie z dnia 08.02.2008 r.), Stowarzyszenie Papierników Polskich z siedzibą w Łodzi (zgłoszenie z dnia 18.06.2008 r.) oraz Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego z siedzibą w Warszawie

(zgłoszenie z dnia 02.04.2009 r.) zgłosiły swoje zainteresowanie pracami nad projektem niniejszej ustawy w następującym zakresie:

- 1) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie:
 - a) propozycja wykreślenia ust. 1a w art. 42 ustawy o odpadach,
 - b) propozycja wykreślenia w art. 9 ust. 5 ustawy o odpadach,
- 2) Polska Izba Gospodarki Odpadami – propozycja likwidacji barier i wypracowania ułatwień w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi dla współpracy sektora publicznego z partnerem prywatnym,
- 3) Stowarzyszenie Papierników Polskich – propozycja wprowadzenia w przepisach ustawy o odpadach podtypów składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne,
- 4) Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego – krytyczna opinia w zakresie ograniczenia sposobów wypełniania obowiązku zapewnienia sieci zbierania pojazdów.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt ustawy dotyczy:

- 1) przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami, a w szczególności zarządzających składowiskami,
- 2) właściwych organów ochrony środowiska, odpowiadających za wydawanie decyzji na wytwarzanie i gospodarowanie odpadami oraz za planowanie gospodarki odpadami, a także organów prowadzących kontrole w zakresie przestrzegania przepisów ochrony środowiska,
- 3) funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt ustawy został przekazany w ramach konsultacji społecznych do podmiotów związanych z gospodarką odpadami, organów administracji, stowarzyszeń zrzeszających przedsiębiorców oraz związków zawodowych wskazanych poniżej:

1. Wojewodowie,
2. Marszałkowie województw,
3. Prezydenci miast: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Gorzów Wielkopolski, Katowice, Kielce, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Toruń, Warszawa, Wrocław, Zielona Góra,
4. Główny Urząd Statystyczny,
5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska,
6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
7. NSZZ „Solidarność”,
8. OPZZ,
9. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
10. Państwowa Rada Ochrony Środowiska,
11. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
12. Konfederacja Pracodawców Polskich,
13. Business Centre Club – Związek Pracodawców,
14. Centrum Prawa Ekologicznego, ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław,
15. Polski Klub Ekologiczny, ul. Sławkowska 26A, 31-014 Kraków,

16. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami, ul. Grunwaldzka 1, 99-300 Kutno,
17. Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa,
18. Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice,
19. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa,
20. Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120 Warszawa,
21. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami, Al. Jerozolimskie 44, pok. 324/325, 00-024 Warszawa,
22. Instytut na Rzecz Ekorozwoju, ul. Nabelaka 15, lok. 1, 00-743 Warszawa,
23. Instytut Ochrony Środowiska, ul. Krucza 5/11d, 00-548 Warszawa,
24. Politechnika Warszawska, Instytut Systemów Inżynierii Środowiska, ul. Nowowiejska 20, 00-653 Warszawa,
25. Politechnika Wrocławska, Wyb. Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław,
26. Politechnika Poznańska, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań,
27. Politechnika Gdańska, ul. Narutowicza 11/12, 80-952 Gdańsk – Wrzeszcz,
28. Politechnika Krakowska, ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków,
29. Akademia Górniczo Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, Al. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków.

Projekt został także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (<http://www.mos.gov.pl>) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przeprowadzone konsultacje społeczne wpłynęły na treść projektu ustawy. Uwagi zgłoszone do projektu dotyczyły najczęściej zasady bliskości zawartej w art. 9 ustawy o odpadach, zaproponowanej w projekcie procedury wstrzymywania działalności przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, zmian dotyczących planowania gospodarki odpadami, propozycji zmian obowiązków wytwórców odpadów, zmian regulacji dotyczących składowania odpadów oraz przepisów karnych.

W odniesieniu do art. 9 uwagi do ustawy o odpadach dotyczyły najczęściej ograniczenia „zasady bliskości” we wszystkich przepisach wyłącznie do procesów unieszkodliwiania. Postulowano również przywrócenie uchylonego w projekcie przepisu dotyczącego „zasady bliskości” dla zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych weterynaryjnych. Ponadto propozycje dotyczyły ograniczenia wspomnianej zasady do obszaru związku międzygminnego oraz ograniczenia możliwości zbierania odpadów pochodzących z sektora publicznego do obszaru województwa.

W wyniku konsultacji społecznych zrezygnowano z części zmian zaproponowanych w art. 9 ustawy o odpadach. Dotyczy to w szczególności rezygnacji z zawężenia „zasady bliskości” do procesów unieszkodliwiania odpadów oraz rezygnacji z uchylenia przepisu ograniczającego gospodarowanie zakaźnymi odpadami medycznymi i weterynaryjnymi.

Pozostawienie ust. 5 w art. 9 zapewni odpowiedni strumień odpadów dla planowanych w Polsce inwestycji związanych z wybudowaniem spalarni odpadów medycznych i weterynaryjnych. Jest to szczególnie istotne z uwagi na konieczność zapewnienia efektywności ekonomicznej dla tych inwestycji.

Natomiast rezygnacja z usunięcia w art. 9 odniesienia do procesów odzysku związana jest z koniecznością pozostawienia zawężonej „zasady bliskości” dla niesegregowanych odpadów komunalnych, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalnych osadów ściekowych zarówno w odniesieniu do procesów odzysku, jak i unieszkodliwiania. Pozostawienie odniesienia w art. 9 również do procesów odzysku zapewni spójność i integralność przepisów ustawy, nie naruszając jednocześnie przepisów dyrektywy 2006/12/WE – tak jak to ma miejsce w obecnie obowiązującym stanie prawnym.

Nieprzyjęcie uwag postulujących ograniczenie zbierania niektórych grup odpadów do obszaru województwa oraz ograniczenie możliwości odzysku lub unieszkodliwiania tych odpadów do granic obszaru związku międzygminnego wynikało z powołania do życia w projekcie ustawy związków międzygminnych, których zadaniem jest między innymi przejęcie przez nie zadań związanych z organizacją systemu gospodarowania odpadami pochodzącymi z sektora komunalnego na danym obszarze. Dodatkowo ograniczenia zbierania określonych grup odpadów zostały wzmocnione wprowadzeniem zakazu zbierania wymienionych

w art. 13a sześciu grup odpadów, których zbieranie jest nieuzasadnione ze środowiskowego punktu widzenia. Odpady te powinny być transportowane bezpośrednio do instalacji lub miejsc, w których będzie dokonywany ich odzysk lub unieszkodliwianie.

W przypadku zaproponowanego w projekcie z dnia 17 października 2007 r. ujednolicenia procedury wstrzymywania działalności, na skutek wniesionych uwag odstąpiono od zwiększania kompetencji wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska oraz ograniczania kompetencji organów ochrony środowiska.

Znaczna część zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych uwag dotyczyła nadania nowego kształtu systemowi planowania gospodarki odpadami w Polsce. Były to uwagi zarówno popierające, jak i negujące przyjęte w projekcie rozwiązania.

Wszelkie uwagi dotyczące przepisów regulujących kwestie planowania gospodarki odpadami, zmian w ustawie – Prawo ochrony środowiska, część w zakresie wprowadzenia

Subfunduszu gospodarki odpadami, stały się bezprzedmiotowe z powodu wycofania tych przepisów z projektu ustawy.

W wyniku konsultacji społecznych zrezygnowano również z likwidacji obowiązku składania informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania nimi oraz likwidacji decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi. Natomiast nie zrezygnowano z propozycji ułatwień dla wytwórców odpadów, którzy prowadzą działalność usługową – przez wprowadzenie nowej decyzji – zatwierdzającej program gospodarki odpadami.

W wyniku uwag zmodyfikowano również brzmienie przepisów dotyczących składowania odpadów. Zmiany te mają na celu doprecyzowanie przepisów projektu, zwłaszcza związanych z procedurą zamykania składowisk z urzędu.

W odniesieniu do zaproponowanego nowego brzmienia niektórych przepisów karnych uwagi dotyczyły wysokości ustanowionych administracyjnych kar pieniężnych oraz zasadności wprowadzania takiego instrumentu prawnego. Większość uwag nie została przyjęta z uwagi na brak w obowiązujących przepisach silnego narzędzia mobilizującego podmioty działające w zakresie gospodarki odpadami do przestrzegania przepisów ustawy o odpadach. W wyniku uwag uszczegółowiono jedynie zakres kryteriów, którymi powinien kierować się organ wymierzający wysokość kary.

Rozszerzenie zakresu nowelizacji ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji spowodowało przeniesienie obowiązków dotyczących rocznego sprawozdania o pojazdach wycofanych z eksploatacji z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Ponadto w ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji zaproponowano zawężenie obowiązku tworzenia sieci zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji do profesjonalnych producentów, importerów i dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia pojazdów. W wyniku konsultacji społecznych przyjęto uwagi dotyczące zawężenia działań, które zaliczane są do procesów odzysku lub recyklingu. Dodatkowo zrezygnowano w przepisach ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji z funkcjonowania zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling; poziom odzysku i recyklingu obliczony będzie na podstawie prowadzonej przez przedsiębiorcę ewidencji odpadów. W związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji w administracji terenowej przeniesiono obowiązek wydawania decyzji dotyczących gospodarki odpadami dla stacji demontażu do marszałka województwa.

W okresie, w którym trwały uzgodnienia międzyresortowe, Minister Rozwoju Regionalnego, Minister Infrastruktury i Minister Środowiska podjęli decyzję o tym, że zagadnienia dotyczące planowania gospodarki odpadami i gospodarki odpadami komunalnymi zostaną

wyłączone z projektu ustawy i będą uwzględnione w projekcie ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Z ustaleń Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz Ministerstwa Infrastruktury wynika, że projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zgłoszony do Programu Prac Legislacyjnych Rady Ministrów na II połowę 2008 r. zostanie przygotowany po przyjęciu przez Radę Ministrów dokumentu rządowego „Założenia nowego systemu gospodarki odpadami komunalnymi”. Natomiast na podstawie wyżej wymienionych założeń, po zakończeniu konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych zostaną podjęte decyzje odnośnie aktów prawnych, które należy znowelizować oraz zostanie wyznaczony organ odpowiedzialny za przeprowadzenie powyższych prac legislacyjnych. Projekt ten będzie obejmował w szczególności nowelizację przepisów ustawy o odpadach w zakresie dotyczącym planowania gospodarki odpadami i gospodarowania odpadami komunalnymi (art. 14, 15, 16a i 16b), które zostały wyłączone z niniejszej nowelizacji ustawy o odpadach.

Jednocześnie, w związku z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie, Polska Izba Gospodarki Odpadami z siedzibą w Warszawie, Stowarzyszenie Papierników Polskich z siedzibą w Łodzi oraz Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego z siedzibą w Warszawie zgłosiły swoje zainteresowanie pracami nad projektem niniejszej ustawy.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

- 1) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Dodatni wpływ na sektor finansów publicznych może nastąpić w wyniku wpływów z tytułu zaostrenia kar za działania niezgodne z przepisami ustawy o odpadach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Nie można jednak ocenić wysokości wpływów z wprowadzenia kar pieniężnych, gdyż stosowanie tych kar uzależnione jest od przestrzegania przepisów ustawy o odpadach przez przedsiębiorców. Ustalone w projekcie ustawy kary pieniężne będą miały charakter prewencyjny, skłaniający raczej do realizacji obowiązków ustawowych i tym samym unikania przez podmioty płacenia wspomnianych kar. Warto przy tym nadmienić, że administracyjne kary pieniężne będą nowym instrumentem, w nowelizowanych ustawach, którego skuteczność zarówno w odniesieniu do egzekucji tych

kar, jak i w zakresie mobilizacji podmiotów do przestrzegania przepisów, w pełni będzie można ocenić dopiero po wejściu w życie omawianych przepisów.

Ponadto w kwestii ewentualnych kosztów ponoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego w związku z wprowadzoną w projekcie procedurą zamykania składowisk z urzędu warto zwrócić uwagę, że nadzór taki istnieje już obecnie na mocy obowiązujących przepisów. Organy ochrony środowiska sprawują nadzór nad wykonaniem przez podmioty obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych wydanych przez te organy. Obecnie próby zamknięcia składowisk przy braku współpracy zarządzającego składowiskiem powodują przeciąganie się tego procesu – *de facto* generowanie obciążeń. Ustalenie wyraźnych przesłanek do zamknięcia składowiska oraz wskazanie procedury zamknięcia składowiska powinno przyczynić się do zmniejszenia tych obciążeń. Stąd nie powinny wystąpić dodatkowe skutki finansowe z wprowadzenia tych przepisów,

2) rynek pracy

Zaproponowane w projekcie zmiany będą miały pozytywny wpływ na rynek pracy. Wprowadzone ustawą przepisy zmieniające ustawę o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji mają na celu skierowanie większego strumienia wyeksploatowanych pojazdów do stacji demontażu, co może przyczynić się do zwiększenia zatrudnienia w tej branży gospodarki odpadami,

3) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Skutki regulacji wynikające z projektu ustawy będą dotyczyły przede wszystkim zarządzających składowiskami, którzy zobowiązani zostaną do wystąpienia z wnioskami o nowe decyzje zatwierdzające instrukcje eksploatacji składowiska oraz w celu dostosowania do nowych przepisów, o zmianę zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

Wprowadzenie nowego rodzaju decyzji administracyjnej – decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami powinno wpłynąć pozytywnie na działalność podmiotów świadczących usługi w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw. Wspomniane rozwiązanie polegające na wprowadzeniu możliwości uzyskania jednej decyzji administracyjnej w zakresie wytwarzania odpadów, która może być ważna na terenie całego kraju, zmniejszy w sposób istotny ilość czynności administracyjnych związanych z prowadzeniem wyżej

wymienionej działalności. Omawiana regulacja stanowi więc duże ułatwienie dla wielu podmiotów gospodarczych, prowadzących działalność taką, jak np. usuwanie azbestu z budynków lub oczyszczanie zbiorników zanieczyszczonych substancjami niebezpiecznymi.

Wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw może nastąpić w wyniku zaostrzenia kar za działania niezgodne z przepisami ustawy o odpadach oraz ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Nie można jednak ocenić wysokości ewentualnych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców, gdyż stosowanie tych kar uzależnione jest od przestrzegania przepisów ustawy o odpadach przez przedsiębiorców. Ustalone w projekcie ustawy kary pieniężne będą miały charakter prewencyjny, skłaniający raczej do realizacji obowiązków ustawowych i tym samym unikania prowadzenia działań usankcjonowanych wysokimi karami.

Ze względu na fakt, że niniejszy projekt nie wprowadza nowych obowiązków sprawozdawczych dla przedsiębiorców, również z tego tytułu nie przewiduje się dodatkowych obciążeń finansowych związanych z funkcjonowaniem przedsiębiorstw,

4) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu,

5) ochronę środowiska

Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na ochronę środowiska, w szczególności w zakresie ochrony przed uciążliwościami związanymi z gospodarką odpadami. Stworzenie możliwości zamykania niektórych składowisk z urzędu powinno przyczynić się do ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko. Jednocześnie umożliwi to rozpoczęcie procesów rekultywacji tych obiektów, które nie spełniają wymogów prawa lub nie realizują obowiązków nałożonych decyzjami administracyjnymi. Zmiana przepisów karnych ma na celu poprawę przestrzegania przepisów ustawy, a także poprawę jakości prowadzonej przez posiadaczy odpadów ewidencji odpadów. Dobra jakość prowadzonej ewidencji jest niezbędna do tworzenia funkcjonalnej statystyki danych dotyczących odpadów zarówno na poziomie województw, jak i poziomie centralnym.

Zaproponowane w projekcie ujednoczenie procedury wstrzymywania działalności z zakresu gospodarki odpadami miało na celu ułatwienie Inspekcji Ochrony Środowiska realizacji nałożonych na nią działań polegających na kontroli przestrzegania przepisów ochrony środowiska.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia dla budżetu państwa.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1077/09/DP/md

Warszawa, dnia 28 kwietnia 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym pod obrady Rady Ministrów projektem ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (pismo sygn. RM-10-28-09), pozwalam sobie przedstawić następującą opinię:

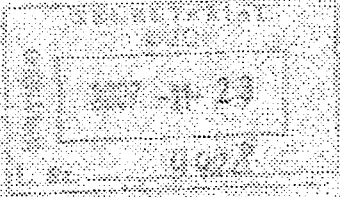
Projektowana ustawa o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Maciej Szpunar

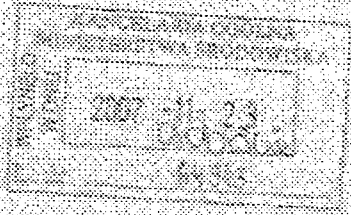
Do uprzejmej wiadomości:
Pan Maciej Nowicki
Minister Środowiska

Wnioskodawca

Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju i Stosowania
Bezdioksydowych Technologii Unieszkodliwiania
Niebezpiecznych Odpadów Medycznych
w Krakowie
30-002 Kraków, ul. Zbożowa 2

Na biurze podawczym
Ministerstwo Środowiska
Departament Gospodarki Odpadami
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

oraz

Poczta elektroniczna

Adres Internetowy

Warszawa, 23 listopada 2007 r.

Szanowni Państwo,

W związku z „Pismem przewodnim” kancelaria Pana Ministra Jana Szyszko, datowanym na dzień 24 października 2007 r., dotyczącym wyrażenia uwag do przedłożonego do konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji, zakreślającym końcowy termin przesyłania uwag na dzień 25 listopada, przedstawiamy poniżej swoje uwagi w tym zakresie.

Jednocześnie informujemy, iż niniejsze pismo oprócz przesłania drogą elektroniczną na adres wskazany w serwisie internetowym Ministerstwa, tj. biuro@mgp.gov.pl zostało złożone w oryginale na biurze podawczym Ministerstwa Środowiska w przepisowym dla tego terminie.

Zgodnie z art. 7 ust 1 w zw. z art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. 06 169 1414) niniejsze pismo jest załącznikiem do formularza zgłoszenia określonego w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. 06 34 236). Pragniemy jednocześnie wyjaśnić, iż stowarzyszenie dokonując zgłoszenia nie występuje w ramach zawodowej działalności lobbingsowej jak również nie występuje na rzecz osoby trzeciej. W związku z powyższym do formularza zgłoszenia nie załączono odpowiednio zaświadczenia o wpisie do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową jak również wyciągu z KRS dotyczącego osoby prawnej na rzecz której miałyby być wniesione zgłoszenie.

W celu większej przejrzystości niniejszego pisma proponujemy następujący schemat przedstawienia naszych uwag:

1. Wstęp	2
2. Uwagi dotyczące art. 42 ust 1a ustawy o odpadach	3
2.1.1. prawodawstwo europejskie	3
2.1.2. prawodawstwo polskie	5
2.1.3. stanowisko piśmiennictwa i praktyka europejska	8
3. Uwagi dotyczące art. 9 ustawy o odpadach i zmian zaproponowanych w projekcie ustawy	10
4. Podsumowanie	12

I. Wstęp

Przedmiotem niniejszego opracowania jest przedstawienie argumentów prawnych, technicznych, środowiskowych w przedmiocie zasadności obowiązywania w aktualnym brzmieniu:

- I. art. 42 ust 1a Ustawy, który stanowi, iż: *„zakazuje się unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych w inny sposób niż spalanie w spalarniach odpadów”*
- II. art. 9 Ustawy, w brzmieniu zaproponowanym przez projekt ustawy nowelizującej ustawę o odpadach, który rezygnuje z tzw. „zasady bliskości” w obszarze województwa w odniesieniu do zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych, poprzez uchylenie ust 5 tegoż artykułu. Ust 5 stanowi, iż *„przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do unieszkodliwiania odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych, zwanych dalej „zakaźnymi odpadami medycznymi”, oraz do unieszkodliwiania odpadów weterynaryjnych o właściwościach zakaźnych, zwanych dalej „zakaźnymi odpadami weterynaryjnymi”*.”

Celem niniejszego opracowania, poprzez wykazanie braku zasadności obowiązywania w powyższym kształcie tych przepisów w polskim porządku prawnym, jest zmiana art. 42 i rozważenie zmian w art. 9 Ustawy poprzez:

- a) wykreślenie ust 1a w art. 42 ustawy o odpadach
- b) powtórne rozpatrzenie art. 9 ustawy w brzmieniu zaproponowanym ustawą o zmianie ustawy o odpadach.

2. Uwagi dotyczące art. 42 ust 1a ustawy o odpadach

Wprowadzona z dniem 13 października 2005 r. zmiana ustawy o odpadach ograniczyła do spalania w spalarniach odpadów możliwość unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych. Taki zabieg ustawodawczy przekreślił jednocześnie możliwość unieszkodliwiania tych odpadów innymi, tzw. alternatywnymi metodami unieszkodliwiania. Niejasne uzasadnienie powyższej zmiany, w związku z brakiem oczywistych przesłanek wynikających z prawodawstwa europejskiego, przy wątpliwej argumentacji dotyczącej zasadności ekologicznej budzi dotychczas wiele kontrowersji. Na powyższy stan nakładają się również przesłanki ekonomiczne, dotyczące wymogów racjonalności i rzetelności w zakresie wydawania środków publicznych. Nie bez znaczenie jest także wykazanie negatywnych i szkodliwych skutków legislacyjnych tej zmiany dla przedsiębiorstw posiadających instalacje do alternatywnego unieszkodliwiania przedmiotowych odpadów, których użycie było dopuszczalne i szeroko stosowane za czasów obowiązywania art. 42 w brzmieniu sprzed zmiany z 13 października 2005 r.

Wszystko powyższe, przy jednoczesnym braku jasnej i przejrzystej wykładni prawa, braku konsekwentnego działania ustawodawcy, wewnętrznej sprzeczności przepisów prawa i prezentowania podmiotom zainteresowanym zdawkowych i ogólnych uzasadnień takiego trybu działania, skłania do uzasadnienia wniosków zawartych we „Wstępie” pkt a), b) w oparciu o poniższy szczegółowy schemat wypowiedzi.

2.1.1 prawodawstwo europejskie

Odpady zakaźne w rozumieniu polskiej Ustawy o odpadach są odpadami niebezpiecznymi na gruncie prawa europejskiego zgodnie z pkt II-9 załącznika III do Dyrektywy Rady z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (91/689/EWG), który w oparciu o właściwość zakaźną tych odpadów klasyfikuje je jako odpady niebezpieczne.

Na gruncie prawa europejskiego metodę unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych reguluje szereg dyrektyw. W zakresie przedmiotowej kwestii jest to

- a) Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów,
- b) Dyrektywa Rady z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (91/689/EWG)
- c) Dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów.

Ad a.)

Dyrektywa w sprawie odpadów uchylająca dyrektywę ramową w sprawie odpadów (75/442/EWG) wprowadza ogólne wytyczne dotyczące unieszkodliwiania odpadów nie dywersyfikując ich jednakże względem odpadów niebezpiecznych i innych odpadów. Art. 4 Dyrektywy stanowi: *1/ Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że odpady są odzyskiwane lub unieszkodliwiane bez zagrożenia zdrowia ludzkiemu oraz bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu, w szczególności a) bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby roślin i zwierząt, b) bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy, c) bez negatywnych skutków dla terenów wiejskich oraz miejsc o szczególnym znaczeniu.* Art. 5 stanowi natomiast iż *Państwa Członkowskie, we współpracy z innymi Państwami Członkowskimi w przypadku gdy jest to*

niezbędne lub zalecane, podejmują właściwe środki w celu stworzenia odpowiedniej zintegrowanej sieci urządzeń do unieszkodliwiania odpadów, uwzględniając najlepsze dostępne technologie nieobejmujące nadmiernych kosztów. Sieć musi umożliwiać Wspólnocie jako całości samowystarczalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów, a Państwom Członkowskim stopniowe osiaganie tego celu indywidualnie biorąc pod uwagę warunki geograficzne lub potrzebę specjalistycznych urządzeń dla niektórych rodzajów odpadów.

Dyrektywa przedstawia również w załączniku II A procesy unieszkodliwiania odpadów (odpowiadają definicji „unieszkodliwiania” w rozumieniu dyrektywy zgodnie z jej art. 1 ust. pkt e). Metody alternatywnego unieszkodliwiania odpadów stanowią pkt D9 załącznika II A.

Dyrektywa 2006/12/WE nie zakazuje unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych alternatywnymi do spalania metodami unieszkodliwiania odpadów a jedynie opisowo zakresła warunki jakie powinny spełniać procesy unieszkodliwiania odpadów. Tak więc, unieszkodliwianie odpadów (także odpadów niebezpiecznych, chociażby zwąwszy na pkt Q 16 załącznika I do dyrektywy jak również treść preambuły Dyrektywy w sprawie odpadów niebezpiecznych) powinno być dokonywane:

- bez zagrożenia dla zdrowia ludzkiego
- bez stosowania procesów lub metod które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu
- uwzględniając najlepsze dostępne technologie
- technologie nieobejmujące nadmiernych kosztów

Ad b)

Celem dyrektywy w sprawie odpadów niebezpiecznych jest zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich w sprawie kontrolowanego gospodarowania odpadami niebezpiecznymi. Dyrektywa nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek podjęcia koniecznych działań w celu m.in.:

- zapewnienia, aby zakład lub przedsiębiorstwo, które unieszkodliwia, odzyskuje, gromadzi lub transportuje niebezpieczne odpady, nie mieszało różnych kategorii odpadów niebezpiecznych lub by nie mieszało odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne. (art. 2 ust. 2)
- aby odpady, które zostały już zmieszane z innymi odpadami, substancjami lub materiałami, muszą być rozdzielone, jeżeli jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne (art. 2 ust. 4)
- zapewnienia, by w trakcie gromadzenia, transportowania i czasowego magazynowania odpady były odpowiednio opakowane i oznakowane, zgodnie z obowiązującymi normami międzynarodowymi i wspólnotowymi (art. 5 ust. 1)

Załączniki do dyrektywy określają odpowiednio I - A i I - B - Kategorie i rodzaje odpadów niebezpiecznych wymienione według ich charakterystyki lub działalności, II - Składniki odpadów z załącznika I - B klasyfikujące je jako odpady niebezpieczne, III - Właściwości odpadów klasyfikujące je jako niebezpieczne.

Dyrektywa 91/689/EWG nie zakazuje unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych alternatywnymi do spalania metodami unieszkodliwiania odpadów.

Ad. c)

Celem dyrektywy w sprawie spalania odpadów jest zapobieżenie lub ograniczenie w możliwie największym praktycznym stopniu ujemnych skutków dla środowiska, w szczególności zanieczyszczenia wskutek emisji do powietrza, gleby, wód powierzchniowych i gruntowych oraz wynikających stąd zagrożeń dla zdrowia ludzkiego spowodowanych przez spalanie i współspalanie odpadów.

Definicja odpadów niebezpiecznych zawarta w dyrektywie w sprawie spalania odpadów odnosi się do definicji odpadów zawartej w omówionej w pkt b) powyżej dyrektywie w sprawie odpadów niebezpiecznych.

Przedmiotowa dyrektywa określa dopuszczalne ilości emisji przy spalaniu i współspalaniu odpadów, zakreślając szereg wymagań jakie powinny spełniać spalarnie aby mogły być wykorzystywane do spalania odpadów. Wprowadza także m. in. obowiązki dotyczące monitorowania procesu spalania etc.

Przedmiotowa dyrektywa także nie zakazuje unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych alternatywnymi do spalania metodami unieszkodliwiania odpadów.

Nie obowiązującej na forum europejskim regulacji zakazującej unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych alternatywnymi metodami unieszkodliwiania.

Podkreślenia wymaga natomiast fakt, iż w dokumencie zatytułowanym „Safe management of wastes from health – care activities” sporządzonym przez Światową Organizację Zdrowia (Genewa 1999) wprowadza się podział na 8 grup odpadów oraz dopuszcza stosowanie wszystkich dostępnych technologii unieszkodliwiania odpadów.

2.1.2.2. prawo dawstwo polskie

W Polsce materie unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych reguluje m. in. ustawa o odpadach.

Na gruncie niniejszego pisma warto jednak spojrzeć na Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów. Odpady medyczne i weterynaryjne zostały zawarte w grupie 18 katalogu odpadów. Odpady niebezpieczne zostały każdorazowo opatrzone gwiazdką przy kodzie określającym grupę odpadów. Kwestię przesadzającą o zakwalifikowaniu danych odpadów jako niebezpiecznych jest posiadanie przez nich właściwości określonej w załączniku nr 4 do ustawy o odpadach (zgodnie z prawem europejskim). Punkt H 9 załącznika 4 określa, iż odpady zakaźne są odpadami niebezpiecznymi. W grupie obejmującej odpady medyczne i weterynaryjne znajduje się wiele odpadów określonych jako odpady niebezpieczne, ale tylko niektóre z nich w oparciu o kryterium zakaźności.

Katalog odpadów zawiera kod 19 80 01, określający odpady po autoklawowaniu odpadów medycznych i weterynaryjnych, których nie kwalifikuje się jako odpady niebezpieczne. Tak więc odpady powstałe po unieszkodliwianiu odpadów medycznych i weterynaryjnych (także zakaźnych) metodą alternatywną nie są już odpadami zakaźnymi i nie stwarzają niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia ludzkiego. Rozporządzenie w hierarchii stosowania prawa stoi niżej niż ustawa, która w obecnym stanie prawnym zakazuje unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych metodami alternatywnymi, niemniej

Jednak należy wywieść z powyższego oczywistą wagliwość co do merytorycznych przesłanek rzutujących na ograniczenie metod unieszkodliwiania odpadów.

Art. 3 ust 2 pkt 21 ustawy o odpadach stanowi natomiast, iż przez unieszkodliwianie odpadów rozumie się poddanie odpadów procesom przekształceń biologicznych, fizycznych lub chemicznych w celu doprowadzenia ich do stanu, który nie stwarza zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska.

Na gruncie powyższego należy odwołać się do nieustannie (sic) obowiązującego Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie dopuszczalnych sposobów i warunków unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych. Rozporządzenie to w związku z wprowadzeniem do ustawy o odpadach art. 42 ust 1a obowiązuje tylko w tym zakresie, w jakim nie jest sprzeczne z ustawą, co powoduje, że stosuje się tylko częściowo i to tylko do procesu unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych poprzez termiczne ich przekształcanie w instalacjach i urządzeniach zlokalizowanych na lądzie. Stosowanie tego rozporządzenia jest naturalnie dodatkowo ograniczone brzmieniem art. 42 ust 1a i całym rozdziałem 6 (pt. termiczne przekształcanie odpadów) ustawy o odpadach.

Niemniej jednak, należy zwrócić uwagę, iż przed 13 października 2005 r. ustawodawca dopuszczał alternatywne metody unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (także zakaźnych) jednocześnie przyznając w art. 1 ust 1a tego rozporządzenia, iż sposoby, o których mowa w ust 1 (także metody alternatywne, m. in. autoklawowanie, dezynfekcja termiczna, działanie mikrofalami, obróbka fizyczno – chemiczna) prowadzi się z zachowaniem parametrów procesu zapewniających, że powstały opad nie jest odpadem niebezpiecznym (a więc nie jest także odpadem zakaźnym). Metodą prostej dedukcji należy wywieść, iż ustawodawca przyznawał, iż przy zachowaniu określonych parametrów alternatywne do spalania metody unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (także zakaźnych) prowadzą do pozbawiania ich właściwości zakaźnych.

W oparciu o powyższe tym dziwniejsze wydaje się przejście do porządku dziennego nad stanowiskiem ustawodawcy wyrażonym w art. 42 ust 1a, że jedyną dopuszczalną metodą unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych będzie ich spalanie w spalarniach odpadów. Stanowisko to jest tym bardziej niezrozumiałe na gruncie prawodawstwa europejskiego, które w żadnym swoim fragmencie nie zobowiązuje wprost Państw Członkowskich do wprowadzania takich zakazów.

Stowarzyszeniu ciężko uwierzyć, iż do momentu znowelizowania ustawy o odpadach, procesy alternatywnego unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych prowadziły do pozbawiania właściwości zakaźnych a od 13 października 2005 wprost przeciwnie (vide akapit 6 odpowiedzi sekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska działającego z upoważnienia Ministra Środowiska Pana Andrzeja Mizgajskiego na interpelację nr 64 w sprawie utylizacji zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych z dnia 20 grudnia 2005 r.).

Stowarzyszenie zakłada więc, iż przesłanka usuwania bądź nieusuwania właściwości zakaźnych tych odpadów nie była decydującą przy dodawaniu art. 42 ust 1a ustawy, a decydowała inna okoliczność.

Na gruncie powyższego należy odnieść się częściowo do pkt 2.1.1., Ad a), w którym zaznaczono jakie warunki muszą spełniać procesy unieszkodliwiania odpadów.

- bez zagrożenia dla zdrowia ludzkiego
- bez stosowania procesów lub metod które mogłyby szkodzić środowisku naturalnemu
- uwzględniając najlepsze dostępne technologie
- technologie nieobejmujące nadmiernych kosztów

Powyżej w oparciu o prawodawstwo polskie udowodniono, iż unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych alternatywnymi do spalania metodami nie zagraża zdrowiu ludzkiemu, jako że po procesie takiego unieszkodliwiania powstaje odpad nie niebezpieczny ergo pozbawiony właściwości zakaźnych.

Po drugie w prawodawstwie europejskim dotyczącym odpadów, co warte podkreślenia nie zakazującym wprost unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych, nie figuruje regulacja odnosząca się do stwierdzenia szkodliwości takich metod. Istnieje natomiast dyrektywa o spalaniu odpadów, która m. in. w preambule przyznaje, iż proces spalania odpadów niebezpiecznych powinien być poddany szczegółowej kontroli i monitoringowi właśnie ze względu na ilość emisji przy spalaniu i ich oddziaływaniu na środowisko naturalne. Niniejszy argument zostanie odpowiednio podparty głosami z piśmiennictwa z zakresu gospodarki odpadami medycznymi. Warto jednak już w tym miejscu jasno powiedzieć, iż to spalanie jako proces unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych objęte jest najwyższym stopniem ryzyka skażenia środowiska naturalnego.

Zdaniem Stowarzyszenia zalecenie dyrektywy w zakresie wykorzystywania najlepszych dostępnych technologii nie może być wykładane bez związku z „ryzykiem zagrożenia dla zdrowia ludzkiego” i „szkodliwości środowiskowej”. Co więcej, najlepsza dostępna technologia to właśnie taka, która nie stwarza ryzyka dla zdrowia ludzkiego i powoduje najmniejsze szkody dla środowiska naturalnego, tak więc powinna być prostą wypadkową spełnienia wcześniejszych dwóch warunków. W oparciu o powyższe, za najlepszą metodę unieszkodliwiania należałoby uznać nie spalanie ale alternatywne metody unieszkodliwiania odpadów, oczywiście odpowiednio dywersyfikując stopień ich przydatność ze względu na stosowane technologie.

Notorium powszechnym jest fakt, iż to właśnie instalacje przeznaczone do spalania odpadów generują największe koszty. Okoliczność ta przy jasnym wymogu ustawodawcy określonym w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, który stanowi iż „Wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów” stwarza szereg wątpliwości. Należy bowiem odpowiedzieć sobie na pytanie, jak działając zgodnie z ustawą zaakceptować wydatkowanie daleko wyższych sum na unieszkodliwianie metodą spalania przy jednakowości uzyskiwania efektów unieszkodliwiania metodami alternatywnymi (założenie bez uwzględnienia oddziaływania na środowisko)

4.1.3 stanowisko piśmiennictwa i praktyka europejska

Powyższe argumenty oparte na analizie przepisów prawodawstwa europejskiego i polskiego znajdują swój refleks w specjalistycznym piśmiennictwie, które co do zasady dopuszcza alternatywne metody unieszkodliwiania odpadów. Tytułem przykładu można zaprezentować stanowisko prof. Janusza W. Wandrasza, który twierdzi, m. in. iż „(...) wyróżnienie procesów przetwarzania odpadów metodami pozwalającymi na unieszkodliwianie wegetatywnych i zarodnikujących form drobnoustrojów wydaje się słusznie nazwać jednym pojęciem - sanitacją odpadów. Stosowane metody sanitacji i technologie mogą wiązać się z procesem: fizycznym – rozdrabnianie i nagrzewanie (różnymi czynnikami w tym mikrofalami), fizykochemicznymi (rozdrabnianie, parowanie parami różnych substancji, dodawania związków chemicznych) oraz biologicznymi (Sanitacja i termiczne unieszkodliwianie odpadów w obowiązujących przepisach, konferencja Unieszkodliwianie i użyczenie odpadów medycznych, Poznań 26-27 kwietnia 2004 r.)”

Zwrócić uwagę należy również na głos W. Radeckiego wyrażony w komentarzu do Ustawy o odpadach (Dom Wydawniczy ABC, 2006), który tak komentuje wprowadzenie „monopolu” na rzecz unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych w spalarniach: „ (...) Jak się okazało wprowadzenie do ustawy przepisu o takiej treści było efektem albo pomyłki, albo działania lobbingowego. W projekcie był jedynie zakaz spalania odpadów we współspalarniach, co nie wykluczało unieszkodliwiania ich w inny sposób niż spalanie. Dopiero w toku prac parlamentarnych regulację tę zmieniono i pojawił się przepis, że jedyną dopuszczalną formą unieszkodliwienia odpadów zakaźnych jest spalanie w spalarniach (...)”

Nie bez komentarza należy pozostawić kwestie „kosziowności” i oddziaływanie na środowisko poszczególnych metod unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych. Paweł Głuszynski z Ogólnopolskiego Towarzystwa Zagospodarowania Odpadów „3 R” w swoim artykule pt. „spalarnie odpadów medycznych – małe, ale również niebezpieczne” twierdzi m.in., iż (...)

Wybierając spalanie odpadów szpitalnych powinniśmy także pamiętać, że:

- Są to technologie znacznie bardziej kosztowne od innych, alternatywnych metod utylizacji odpadów,
- Ze względu na wysokie ceny urządzeń kontrolnych i filtrujących (koszty ich zakupu przekraczają cenę samego pieca) w spalarniach szpitalnych z reguły nie instaluje się odpowiedniego, wielostopniowego wyposażenia do ograniczania emisji
- Pozostałości po procesie spalania – popioły, pyły i szlamy – muszą być składowane na specjalnych wysypiskach ze względu na ich bardzo wysoką toksyczność; pozostała część odpadów wydostanie się ze spalarni w postaci gazów i szkiełków, zatrzymując środowisko

Na uwagę zasługują również artykuły dotyczące gospodarki odpadami zamieszczone na portalu www.portfel.pl. W artykule pt. „Zagospodarowanie powstających zamieszczyczeń wtórnych w procesach utylizacji odpadów medycznych”, który Stowarzyszenie pozwoliło sobie przytoczyć prawie w całości, ze względu na wagę poruszonych w nim problemów

¹ Siedziba centrali firmy mieści się w Kleosinie k. Siałegostoku, ale większość naszych dziennikarzy, reporterów, ekspertów i firm konsultingowych rozsiada jest po całej Polsce. Jesteśmy pierwszą polską firmą działającą na taką skalę w świecie rzeczywistym i wirtualnym. Za każdą z naszych usług stoje prawdziwi eksperci i zawsze, gdy trzeba się spotkać i rozmawiać osobiście, jesteśmy do dyspozycji naszych klientów. Aby jednak ułatwić, usprawnić, zmniejszyć koszty i przyspieszyć nasze usługi doradcze, jesteśmy też zawsze dostępni w sieci Internet.

twierdzi się m. in. iż: (...)W Polsce funkcjonuje wiele nowoczesnych spalarni medycznych i innych instalacji do ich unieszkodliwiania, jednak spora część odpadów unieszkodliwiana jest w urządzeniach niespełniających norm emisji. Wiele instalacji należałoby zmodernizować, część wyłączyć z eksploatacji. (...)Aby w Polsce mogły funkcjonować skuteczne systemy wypracowane w krajach Unii Europejskiej, potrzeba wielu lat pracy i olbrzymich nakładów finansowych. Przy obecnej kondycji ekonomicznej polskiej służby zdrowia trzeba się liczyć z wieloma problemami. Jednym z rozwiązań, coraz częściej stosowanych na całym świecie, jest utylizacja odpadów medycznych metodami alternatywnymi do spalania. Metody te pozwalają na znaczną redukcję kosztów ponoszonych na unieszkodliwianie odpadów oraz są bardziej przyjazne dla środowiska, niż spalanie. (...)Polskie prawo w myśl nowelizacji Ustawy o odpadach wprowadzonej 13 października 2005 roku zabrania unieszkodliwiać odpady medyczne w sposób inny niż spalanie, przez co skutecznie blokuje wprowadzanie instalacji sprawdzonych i stosowanych w krajach wysoko rozwiniętych. Sytuacja jest o tyle dziwna, że 2 lata wcześniej w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 23 grudnia 2002 roku dopuszczano do stosowania w Polsce alternatywne do spalania metody utylizacji (między innymi autoklawowanie, dezynfekcję termiczną i działanie mikrofalami). Ponadto w dyrektywach unijnych nie ma zapisu, który by zabraniał stosowania tych metod. (...)W wielu krajach europejskich, w tym także w Polsce, w ciągu kilku ostatnich lat zamknięto wiele przestarzałych spalarni, których funkcjonowanie zagrażało środowisku naturalnemu. W miejsce nieekologicznych instalacji wprowadzano systemy utylizacji odpadów alternatywne w stosunku do spalania (znacznie tańsze w eksploatacji), bądź budowano nowoczesne spalarnie, ponosząc olbrzymie koszty inwestycyjne (pogrubienia tekstu zostały dokonane w celu ukazania zbieżnych z poglądami Stowarzyszenia uwag w zakresie wykorzystywania metod alternatywnych unieszkodliwiania odpadów i spełniania przez nie kryteriów środowiskowych i finansowych)

Przy okazji niniejszego pisma nie sposób przytoczyć wszystkich głosów ekspertów i specjalistów z zakresu gospodarki odpadami podważających ze względu na różne kryteria zasadność obowiązywania w polskim porządku prawnym monopolu na rzecz unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych w spalarniach odpadów. Stowarzyszenie jednak przyznaje, iż w piśmiennictwie prezentowane są przeciwstawne poglądy, wypowiadające się na rzecz spalania odpadów niebezpiecznych. Obserwując však proces legislacyjny wprowadzający art. 42 ust. 1a do polskiego porządku prawnego (sposób wprowadzenia rzeczony poprawki został skomentowany w powyższym piśmiennictwie) z pominięciem głosów środowiska wypowiadającego się na rzecz alternatywnych metod unieszkodliwiania budzi powody do niepokoju i zmusza do podjęcia środków na rzecz zmiany takiego stanu rzeczy.

W celu ukazania praktyki jaka panuje w krajach europejskich w zakresie metod unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (także zakaźnych) Stowarzyszenie pragnie przytoczyć zestawienie dotyczące metod unieszkodliwiania tych odpadów w wybranych krajach europejskich, wyszczególnionych w artykule pt. *Unormowanie prawne dotyczące dopuszczalności sposobów i warunków unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych na świecie* (całość dostępna w materiałach z Ogólnopolskiej Konferencji unieszkodliwiania i utylizacji odpadów medycznych, Poznań 26-27 kwietnia 2004 r.)

- *Austria: dopuszcza się cztery metody postępowania z odpadami medycznymi, a) przetwarzanie biologiczne, b) przetwarzanie fizyko-chemiczne, c) przetwarzanie termiczne, d) składowanie*
- *Czechy: Ustawa nr 337/1997 wprowadza podział odpadów medycznych na infekcyjne i nieinfekcyjne. Obecnie ok. 70% odpadów z pierwszej grupy (infekcyjnych) jest*

- przetwarzanych w dwóch komercyjnych autoklawach. Pozostałe odpady infekcyjne są spalane.
- *Francja: Rozporządzenie nr 97-1048 wprowadza podział odpadów na dwie kategorie: infekcyjne i nieinfekcyjne. Odpady z pierwszej grupy mogą być poddawane spalaniu, sterylizacji parowej lub mikrofalowej, z grupy drugiej sterylizacji, odfekacji, recyklingowi, składowaniu.*
 - *Hiszpania: W 1995 r. rząd regionu Aragonia nakazał unieszkodliwienie odpadów medycznych w autoklawach, co doprowadziło do wyeliminowania spalarni.*
 - *Niemcy: zgodnie z wytycznymi Bundesgesundheitsamt (BGA) oraz Instytutu Roberta Kocha, tak również niemiecka norma DIN 58 949 odpady, które stawiają zagrożenie epidemiologiczne wewnątrz i poza szpitalem mogą być poddane: a) sterylizacji parowej, b) dezynfekcji chemicznej, c) sterylizacji mikrofalowej, d) spalaniu.*
 - *Portugalia: Odpady infekcyjne mogą być poddawane spalaniu, sterylizacji parowej mikrofalowej lub dezynfekcji chemicznej...*

3. Uwagi dotyczące art. 9 ustawy o odpadach i zmian zaproponowanych w projekcie ustawy.

W związku z faktem, iż szereg argumentów, uzasadniających zmianę art. 9 ustawy zawarty został w toku rozważań nad art. 42 ustawy. Stowarzyszenie przy reprezentowaniu swoich zastrzeżeń powoływać się będzie częściowo na powyższe stanowisko.

Tzw. zasada bliskości regulowana jest w art. 5 ust 2 dyrektywy o odpadach, który stanowi, iż sieć, o której mowa w ust. 1 (sieć urządzeń do unieszkodliwiania odpadów), musi umożliwiać unieszkodliwienie odpadów w jednym z najbliższych urządzeń, za pomocą najodpowiedniejszych metod i technologii w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego oraz zdrowia publicznego.

Warto zaznaczyć, iż przepis art. 9, nawet w kształcie ustawy zmieniającej ustawę o odpadach, która uchyla ust. 5 tego artykułu, przy ograniczeniach art. 42 ust 1a może pozostać przepisem „miłym” a co najmniej generującym szkodliwe sytuacje polegające przykładowo na:

- zonglowanie cenami spalania odpadów zakaźnych w zależności od zagęszczenia geograficznego instalacji przeznaczonych do termicznego przekształcania odpadów...
- przymus składowania odpadów zakaźnych związany z przetorem wytwarzania odpadów zakaźnych przez odpowiednie placówki nad faktycznymi możliwościami ich przerobienia (ograniczone moce przerobowe spalarni)
- konieczność dostosowania instalacji przeznaczonych do spalania odpadów do warunków europejskich, tudzież dynamiczne i kosztowne inwestowanie w nowe instalacje w celu zapewnienia całościowego i systematycznego unieszkodliwiania tych odpadów
- braku wyraźnej regulacji na okoliczność, gdy moce przerobowe danej spalarni (położonej najbliższej) nie wystarczają do unieszkodliwienia odpadów
- faktycznego zawężenia geograficznego możliwości unieszkodliwiania odpadów

Egzystowanie art. 42 ust 1a w polskim porządku prawnym przy obowiązywaniu art. 9 w kształcie zaproponowanym przez ustawę o zmianie ustawy o odpadach, zważywszy na obecny stan i wyposażenie infrastruktury spalarnianej jest nadal niepokojące.

Uzasadnienie do zmiany art. 9 motywujące zrezygnowanie z „zasady bliskości” stanowi: „W projekcie zaproponowano również rezygnację z konieczności przestrzegania „zasady bliskości” w obrębie województwa w odniesieniu do odpadów medycznych i weterynaryjnych w właściwościach zakaźnych. Przyczyną zmiany jest mała liczba instalacji do termicznego unieszkodliwiania odpadów medycznych w Polsce, które w połączeniu z obowiązkiem zagospodarowania tych odpadów na obszarze województwa, na którym zostały wytworzone, spowodowała nienaturalny cen usług na odbiór i zagospodarowanie tych odpadów.”

Argumenty dotyczące kwestii finansowych unieszkodliwiania odpadów w spalarniach zostały podniesione we wcześniejszej części pisma. W tym miejscu należy wyrazić pogląd, iż dziwnym wydają się zamierzenia ustawodawcy, rezygnującego z „zasady bliskości” w obrębie danego województwa w stosunku do odpadów zakaźnych, które w oczywisty sposób motywowane są małą ilością spalarni przystosowanych do unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych (choćby ze względu na obostrzenia dotyczące emisji) przy jednoczesnym trwaniu w monopolu na rzecz unieszkodliwiania tych odpadów w spalarniach.

Rezygnacja z tzw. „zasady bliskości” w obrębie województw przy obecnych mocach przerobowych instalacji spalarni i rygorystycznych wymogach europejskich nie rozwiąże problemów unieszkodliwiania odpadów medycznych. Abstrahując w tym miejscu od argumentów natury środowiskowej i zagrożenia zdrowia ludzkiego należy wyraźnie podkreślić, iż tylko uwzględnienie instalacji przeznaczonych do alternatywnego unieszkodliwiania odpadów w zagospodarowaniu tzw. sieci do unieszkodliwiania odpadów medycznych pozwoli na ustabilizowaniu rynku odpadów medycznych i weterynaryjnych (zakaźnych).

Co więcej, wbrew intencjom autorów projektowanych zmian, samo uchylene ustępu 5 nie tylko nie przyniesie skutku zamierzonego, ale wręcz przeciwnie, spowoduje iż art. 9 stanie się jeszcze bardziej restrykcyjny, bowiem na granicę ustawy zmieniającej ustawę o odpadach, cały czas w stosunku do zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych będzie miał zastosowanie art. 9 ust 1 i2, który nakazuje przekazywanie takich odpadów do miejsc położonych najbliżej miejsc ich powstania lub nakazujący ich unieszkodliwienie w miejscu powstania. Stosowanie powyższych przepisów będzie oznaczać, iż podmioty produkujące odpady będą zmuszone unieszkodliwiać odpady w miejscu ich wytworzenia (we własnym zakresie - najczęściej w tzw. spalarniach szpitalnych) lub przekazywać je do najbliższego miejsca unieszkodliwiania, ale już nie w obrębie danego województwa lecz bez zastosowanie jakichkolwiek kryteriów geograficznych. Wystąpienie takiej praktyki (co w świetle zaproponowanej nowelizacji ustawy jest prawdopodobne) może spowodować wyjątkowo szkodliwe skutki dla rynku gospodarki odpadami medycznymi albowiem unieszkodliwienie takich odpadów będzie zawężone tylko do dwóch miejsc: do miejsca ich powstania albo miejsca najbliższego położonego. Ekonomiczne skutki takiego rozwiązania będą katastrofalne, co wydaje się oczywiste, z uwagi na ustanie jakakolwiek konkurencja na rynku gospodarki odpadami. Wytwórcy odpadów będą zdani albo na swoje możliwości albo na warunki narzucone przez najbliższy terytorialnie podmiot unieszkodliwiający odpady.

W oparciu o powyższe zwracamy się z wnioskiem o ponowne przeanalizowanie art. 9 pod kątem przedstawionych powyżej argumentów i podjęcia próby dostosowania art. 9 do stanu faktycznego obowiązującego w Polsce.

4. Podsumowanie

Tytułem podsumowania powyższego opracowania należy zważyć co następuje. Alternatywne metody unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych powinny zostać przywrócone do obowiązującego porządku prawnego. Przemawiają za tym argumenty prawne, środowiskowe, techniczne oraz finansowe. Alternatywne metody unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych są powszechnie stosowane w Europie i na świecie. Jeżeli nawet przyjąć, iż poszczególne metody unieszkodliwiania takich odpadów powinny podlegać dodatkowym obciążeniom technologicznym, to powinno być to stanowisko wypracowane w oparciu o rzeczowe i obiektywne analizy stanów faktycznych a nie w drodze procesu legislacyjnego budzącego do dnia dzisiejszego szereg kontrowersji. Względny natury praktycznej i dbania o finanse publiczne motywują do pochylenia się nad tym problemem raz jeszcze i całościowego przeanalizowania sytuacji.

Niniejsze pismo jest próbą zwrócenia uwagi na problem jaki obecnie istnieje na rynku gospodarowania odpadami w świetle uregulowań i praktyki europejskiej. Proces konsultacji społecznej w ramach zmiany ustawy o odpadach jest właściwym czasem ku temu by zważyć wszystkie istotne argumenty w tym zakresie.

Tytułem zakończenia należy stwierdzić, iż obowiązywanie w dotychczasowym brzmieniu art. 42 jest okolicznością ograniczającą uczciwą konkurencję na rynku właściwym dla gospodarki odpadami medycznymi i w sposób wyjątkowo niekorzystny kształtuje sytuację gospodarczo prawną podmiotów, które w zaufaniu do Państwa poczyniły określone nakłady na taką działalność.

Obowiązywanie regulacji art. 42 ust. 1a zdaniem Stowarzyszenia może także stać w oczywistej sprzeczności, z wynikającą z art. 2 Konstytucji generalną zasadą państwa prawa, zaufania obywatela do państwa i należytej staranności legislacyjnej.

W oparciu o powyższe Stowarzyszenie wnosi jak na wstępie pisma.

*V-ce Prezes Stowarzyszenia
Arkadiusz Fułcki*

*V-ce Prezes Stowarzyszenia
Sylwester Kniatkowski*

024/37
484
4943

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz zmianie niektórych innych ustaw z dnia 17 października 2007 r.

(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Polska Izba Gospodarki Odpadami z siedzibą w Warszawie

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

ul. Świętokrzyska 36 lok. 47 00-116 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ul. Świętokrzyska 36 lok. 47 00-116 Warszawa

adres e-mail - biuro@pigo.org.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIONOWANEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Dariusz Matlak - Prezes Zarządu	
2	Krystyna Ostrowska - Przewodnicząca Rady Izby	
3	Michał Dąbrowski - Wiceprzewodniczący Rady Izby	
4	Marian Mazurek - Pełnomocnik ds. Prawnych	
5		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

POLSKA IZBA GOSPODARKI ODPADAMI (PIGO) powołana została 14 kwietnia 2003 r. jako organizacja samorządu gospodarczego przez 145 przedsiębiorstw trudniących się gospodarką odpadami oraz higieną komunalną. PIGO działa w oparciu o ustawę o izbach gospodarczych, która zapewnia realizację zasadniczych celów statutowych tzn. reprezentowanie i ochronę interesów branży wobec organów państwowych innych organizacji krajowych i zagranicznych oraz tworzenie warunków dla rozwoju przedsiębiorczości w gospodarce odpadami. Izba zabiega o to, aby w zgodzie z zasadami gospodarki rynkowej i zrównoważonego rozwoju, poprzez proekologiczne mechanizmy prawne i ekonomiczne, promowane były w tej dziedzinie: nowoczesna technika komunalna, redukcja odpadów u źródeł ich powstawania, rozwój systemów odzysku, recyklingu oraz bezpiecznego dla ludzi i środowiska ich unieszkodliwiania.

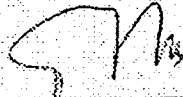
W tym kontekście uzasadniony jest interes Izby, aby uczestniczyć w pracach nad projektem zmiany ustawy o odpadach, będącej kluczowym aktem prawnym regulującym problematykę odpadową.

W załączeniu przedstawiamy postulowane przez Izbę rozwiązania prawne, których wdrożenie, w ocenie Izby, jest zasadne.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	odpis KRS PIGO
2	statut PIGO
3	stanowisko i uwagi PIGO do projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach, wraz ze wskazaniem postulowanych rozwiązań.
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Dariusz Matlak - Prezes Zarządu PIGO	8.02.2008 r.	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
 ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ODZIAŁ CENTRALNEJ INFORMACJI
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Narbka 23/25
Warszawa

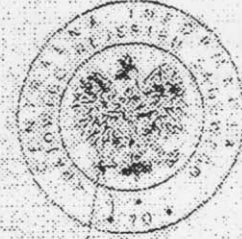
KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 18.09.2007 godz. 08:41:21

Numer KRS: 0000164212

ODPIS AKTUALNY

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ, INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I ZAWODOWYCH, FUNDACJI I
PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ

PODMIOT NIE WPISANY DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Opis przedmiotu	Właściciel	Wzrost	09.06.2007
Opis przedmiotu	Numer wpisu	13	Data dokonania wpisu
			12.09.2007
Opis przedmiotu	WALXII NS-REJ.KRS/24391/07/912		
Opis przedmiotu	SĄD REJONOWY CIAŁA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		

Dział 1

Rubryka 1 - Data podjęcia

Adres siedziby (adres siedziby)	IZBA GOSPODARZ. 2A
Z Numer REGON/NIP	REGON: 010490355, NIP: ---
Państwo	POLSKA IZBA GOSPODARNI ODPALIANI
Adres siedziby (adres siedziby)	---
Adres siedziby (adres siedziby)	---
Adres siedziby (adres siedziby)	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu

Państwo	PL
Adres siedziby (adres siedziby)	ul. SWIETOKRZYŻSKA, nr 36, lok. 47, kod 00-116, miasto WARSZAWA

Rubryka 3 - Jednostki terenowe lub oddziały

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacje o statucie

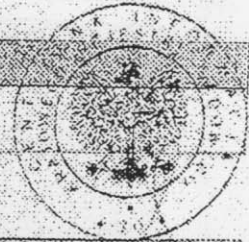
Adres siedziby (adres siedziby)	DATA SPORZĄDZENIA STATUTU: 14.04.2008
Adres siedziby (adres siedziby)	ZMIANA STATUTU NA II WALNYM ZGROMADZENIU ODBYTYM W DNIU 28 PAŹDZIERNIKA

PREZES ZARZĄDU

Dariusz Matlak

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

ZMIENIONO NASTĘPUJĄCE PARAGRAFY: §3, §6, §14, §17, §18, §21, §22

Rubryka 6 - Spis treści
WIEDZNIACZONY

Rubryka 9 - Spis treści powołania podmiotu
Brak wpisów

Rubryka 7 - Komitet założycielski
Brak wpisów

Rubryka 8 - Organ sprawujący nadzór
Brak wpisów

Dział 2

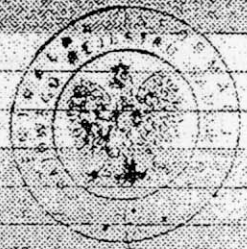
Rubryka - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu	
1. Nazwa organu	ZARZĄD
2. Skład organu	IZBA REPREZENTUJE KAŻDY CZŁONEK ZARZĄDU DETALUJĄCY SAMODZIELNIE
Podmiotem 1	
Dane osób wchodzących w skład organu	
1. Nazwisko i nazwa lub imię	MATLAK
2. Imię i nazwisko	DARIUSZ MACIĘJ
3. Data i miejsce urodzenia	
4. Adres zamieszkania	
5. Adresy e-mail i telefon kontaktowy	PREZES ZARZĄDU IZBY
6. Nazwisko i nazwa lub imię	SMIERZ
7. Imię i nazwisko	CECILIA ANTONI
8. Data i miejsce urodzenia	
9. Adres zamieszkania	
10. Adresy e-mail i telefon kontaktowy	WICEPREZES ZARZĄDU IZBY

Rubryka 11 - Zarządca sądowy
RADA

PREZES ZARZĄDU
Dariusz Matlak
Dariusz Matlak

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

Dane osobowe podzajęcy w Skierpach		
1	1. Nazwisko / Nazwa firmy	OSTROWSKA
	2. Imię	KRYSTYNA MARIA
	3. Numer PESEL/REGON	
2	1. Nazwisko / Nazwa firmy	DMBROWSKI
	2. Imię	MICHAŁ KAROL
	3. Numer PESEL/REGON	
3	1. Nazwisko / Nazwa firmy	GOLDA
	2. Imię	LISEK
	3. Numer PESEL/REGON	
4	1. Nazwisko / Nazwa firmy	ZALAZEK
	2. Imię	ALFISZ
	3. Numer PESEL/REGON	
5	1. Nazwisko / Nazwa firmy	LUTEK
	2. Imię	WOJCIECH KAZIMIERZ
	3. Numer PESEL/REGON	
6	1. Nazwisko / Nazwa firmy	KALITA
	2. Imię	JEAN MICHEL STANISLAS
	3. Numer PESEL/REGON	
7	1. Nazwisko / Nazwa firmy	WRONA
	2. Imię	PIOTR BOGDAN
	3. Numer PESEL/REGON	
8	1. Nazwisko / Nazwa firmy	SARNOWSKI
	2. Imię	SIWONIK
	3. Numer PESEL/REGON	

Dane osobowe podzajęcy w Skierpach		
1	1. Nazwisko / Nazwa firmy	KOMISJA REWIZYJNA
	2. Imię	Bohdan Matlak
	3. Numer PESEL/REGON	
1	1. Nazwisko / Nazwa firmy	HALICKA
	2. Imię	MONIKA
	3. Numer PESEL/REGON	
2	1. Nazwisko / Nazwa firmy	BRZCZOWSKI
	2. Imię	WASEK
	3. Numer PESEL/REGON	
3	1. Nazwisko / Nazwa firmy	FIELESKI
	2. Imię	JACEK DARIUSZ
	3. Numer PESEL/REGON	
4	1. Nazwisko / Nazwa firmy	AREN
	2. Imię	ANNA SZYMAK
	3. Numer PESEL/REGON	

PREZES/ZARZĄDU

DM
Dariusz Matlak

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1. Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 2. Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 3. Świadczenia i pomoc

DO ZADAŃ STATUTYWNYCH IZBY NALEŻY W SZCZEGÓLNOŚCI:

- 1) REPREZENTACJA I OBRONA INTERESÓW ZRZESZONYCH W NIEJ PRZEDSIĘBIORCÓW WOBEC ORGANÓW PAŃSTWOWYCH, SAMORZĄDOWYCH, ORGANIZACJI KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH,
- 2) DZIAŁANIE NA RZECZ ROZWOJU PRZEDSIĘBIORCZOŚCI W DZIEDZINIE GOSPODARKI OBRADAMI,
- 3) OPINIOWANIE PROJEKTÓW AKTÓW PRAWNYCH I PROJEKTÓW DOTYCZĄCYCH SIĘ DO GOSPODARKI OBRADAMI,
- 4) PODEJMOWANIE INICJATYW PRAWODAWCZYCH ORAZ UCZESTWICZENIE W ICH PRZYGOTOWANIU,
- 5) PROWADZENIE ZADAŃ POWIERZONYCH PRZEZ ORGANY ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ I SAMORZĄDOWEJ,
- 6) ROZWIĄDANIE WSPÓŁPRACY Z KRAJOWYMI I ZAGRANICZNYMI ORGANIZACJAMI GOSPODARCZYMI ORAZ PŁACÓWKAMI NAUKOWYMI W KRAJU I ZA GRANICĄ,
- 7) DZIAŁANIE NA RZECZ ROZWOJU I PODKOSZCENIA POZIOMU KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO CZŁONKÓW IZBY,
- 8) PROMOWANIE NOWOCZESNYCH SYSTEMÓW GOSPODARKI OBRADAMI I OSIĄGNIĘC GOSPODARCZYCH CZŁONKÓW IZBY,
- 9) PROWADZENIE DORADZTWA I STYKENTA W ZAKRESIE GOSPODARSTWA OBRADAMI, UDZIAŁANIE POMOCY W DZIAŁALNOŚCI GOSPODARSTWA CZŁONKOM ORAZ WSPIERANIE ICH INICJATYW,
- 10) KSZTAŁTOWANIE I PRAWIDŁOWANIE ZASAD ETYKI ZAWODOWEJ I RZETELNOŚCI W OBRODKIE GOSPODARSTWA,
- 11) WYDAWANIE NA WNIOSK ZRZESZONYCH PRZEDSIĘBIORCÓW OPINIÓW I REFERENCJI DOTYCZĄCYCH ICH DZIAŁALNOŚCI.

Rubryka 4. Brak rubryki dla tego statutowej organizacji pozarządowej

Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1. Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 2. Nie dotyczy

Brak wpisów

PREZES ZARZĄDU

Dariusz Matlak

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

Rubryka 3 - Informacje w sprawie egzekucji majątku dłużnika w postępowaniu upadłościowym poprzez zawieszenie prowadzonych przez dłużnika egzekucji o braku możliwości zabezpieczenia egzekucji majątku ze względu na niewłaściwego wierzyciela nie występuje na zaspołocenie kosztów postępowania

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umoczenie prowadzonej przez organ podmiotowy egzekucji z uwagi na fakt, że zrzeczkuch nie uzyska się sumy w wysokości kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Zarządca

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacja o rozszarciu organizacji

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacja o połączeniu lub rozłączeniu

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu likwidacyjnym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu reorganizacyjnym

Brak wpisów

PREZES ZARZĄDU

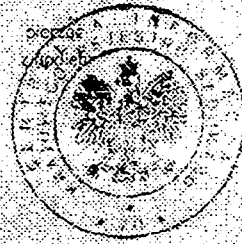
Dariusz Matlak

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

Warszawa, 18.09.2007 godz: 06:41:21

Podpis

MAZUR Agnieszka

PREZES ZARZADU

Dariusz Matlak

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

Warszawa, 25 listopada 2007 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Pan
prof. dr hab. Maciej NOWICKI

Dotyczy: opinia Polskiej Izby Gospodarki Odpadami w sprawie projektu z dnia 17.10.2007 r. ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw - Dot. pisma Sekretarza Stanu Pana Krzysztofa Zaręby DP-0210-175/3/07/AR z dnia 24.10.2007 r.

Szanowny Panie Ministrze,

Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw ma w założeniu zapewnić osiągnięcie celów zawartych w Dyrektywach Unii Europejskiej, Traktacie Akcesyjnym i Krajowym planie gospodarki odpadami. W zakresie gospodarki odpadami komunalnymi, nowelizacja ta zasadniczo przewiduje:

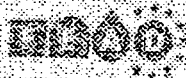
- wprowadzenie szeregu uregulowań umożliwiających zamykanie z urzędu składowisk nie spełniających wymagań prawnych oraz wprowadzenie w najbliższych latach zakazu składowania selektywnie zebranych odpadów papiernych i ulegających biodegradacji;
- tworzenie regionów gospodarki odpadami i doprecyzowanie tzw. „zasady bliskości”;
- zmiany w systemie ewidencji odpadów oraz zastrzeżenie sankcji za nielegalne postępowanie z odpadami.

Wiele propozycji zawartych w przedmiotowym projekcie uwzględnia w dużej mierze wnioski zgłaszane przez Polską Izbę Gospodarki Odpadami. Dotyczy to m.in. zamykania z urzędu starych składowisk, zastrzeżenia sankcji za nielegalne składowanie i wywóz do Polski odpadów, zalecenia wojewódzkich planów gospodarki odpadami do aktów prawa miejscowego, ujednolicenia procedur kontrolnych i zasad ewidencji odpadów i in.

Jednakże niektóre rozwiązania proponowane w tym projekcie budzą istotne zastrzeżenia. Dotyczą one przede wszystkim zakresu zadań i uprawnień związków międzygminnych, które zgodnie z projektem mają przejąć dotychczasowe zadania gmin i powiatów. Absolutnie konieczne jest ograniczenie tych zadań wyłącznie do działań planistycznych, organizacyjnych i kontrolnych. Realne jest bowiem niebezpieczeństwo - co wywołuje nasz zasadniczy sprzeciw - że proponowane zmiany mogą spowodować powstanie lokalnych monopolii związków międzygminnych, które mogłyby z pomocą uprzywilejowanej łącząc szerokie uprawnienia stanowiące i kontrolne z bezpośrednim prowadzeniem działalności operacyjnej, stwarzając bariery gospodarcze dla działalności przedsiębiorstw prywatnych posiadających obecnie ponad 50% udział w rynku odpadów komunalnych. Stanowić to może bardzo poważne ograniczenie dla konkurencji

Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw - Dot. pisma Sekretarza Stanu Pana Krzysztofa Zaręby DP-0210-175/3/07/AR z dnia 24.10.2007 r.

Ministerstwo Środowiska i Planowania Gospodarki Odpadami

Warszawa, 25 listopada 2007 r.

**Uwagi szczegółowe Polskiej Izby Gospodarki Odpadami
do projektu ustawy z dnia 17 października 2007 r.
o zmianie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach**

Art. 9 ust. 3, 4

Przepisy te w sposób niezasadniony utrzymują rygorystyczną zasadę bliskości w stosunku do przemieszczania odpadów w celu odzysku. Z uwagi na zmianę dokonaną w art. 9 ust. 2 ustawy o odpadach, gdzie wyłączono odzysk spod zasady bliskości, co zostało uzasadnione tym, że przepisy wspólnotowe nie przewidują możliwości stosowania zasady bliskości w odniesieniu do odpadów przemieszczanych w celu odzysku, zmiana w tym zakresie powinna podlegać również przepisom art. 9 ust. 3, 4 ustawy o odpadach.

Art. 9 ust. 4a

Postulujemy wykreślenie tego zapisu, ponieważ występujące tu ograniczenia w zakresie miejsca (związek międzygminny) unieszkodliwiania odpadów (odnośnie odzysku patrz nasze uwagi powyżej) spowodowałyby w wielu przypadkach powstanie małych nieefektywnych ekonomicznie instalacji, czego rezultatem byłby nieuzasadniony wzrost kosztów dla mieszkańców. Miałyby te instalacje być finansowane ze środków unijnych, to rozwiązanie takie osłabiałoby efektywność wykorzystania tych środków.

Art. 9 ust. 6 i 7

Postulujemy wykreślenie obu zapisów, ponieważ proponowane zmiany nie uwzględniają praktyki działalności w obszarze na granicy sąsiadujących województw. Ust. 7 oznacza faktyczne „przywiązanie” odpadów do punktów zbierania. Dla przedsiębiorcy wprowadzenie postulowanych zmian oznaczałoby konieczność budowy dodatkowej, obok już istniejącej bazy, co skutkowałoby wzrostem cen usług dla mieszkańców.

Art. 16a ust. 5

Ze względów podanych w naszym liście przewodnim jest absolutnie konieczne ograniczenie zadań i uprawnień związków międzygminnych i gmin wyłącznie do działań planistycznych, organizacyjnych i kontrolnych. Z tego względu postulujemy następujące zapisy w punktach 1-4:

3

Projekt ustawy „Odpadki” opracowany przez Komisję Gospodarki Odpadami, Krajową Izbę Gospodarki Odpadami i Krajowy Związek Zawodowy Inżynierów Środowiska, Warszawa, październik 2007 r.

Organizacja Polskiej Izby Gospodarki Odpadami

- 1) zapewnienie objęcia wszystkich mieszkańców związku międzygminnego lub gminy zorganizowanym systemem odbierania wszystkich rodzajów odpadów komunalnych,
- 2) zapewnienie warunków wprowadzenia i utrzymania systemu selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, aby było możliwe osiągnięcie celów wynikających z krajowego i wojewódzkiego planu gospodarki odpadami,
- 3) zapewnienie budowy, utrzymanie i eksploatacji własnych lub wspólnych z przedsiębiorcami instalacji i urządzeń do odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
- 4) zapewnienie warunków ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych do składowania:
 - a. do dnia 31 grudnia 2013 r. – do nie więcej niż 60% wagowo całkowitej masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji,
 - b. do dnia 31 grudnia 2020 r. – do nie więcej niż 35% wagowo całkowitej masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacjiw stosunku do masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.

Art. 37 ust. 1a

Zwolnienie z obowiązku sporządzania zbiorczego zestawienia, o którym mowa w art. 37 ust. 1, zgodnie z treścią proponowanego art. 37 ust. 1a, nie znajduje żadnego uzasadnienia, a ponadto może okazać się niekorzystną ze względu na możliwość powstania luki w systemie będącej skutkiem tego zwolnienia.

Art. 43 ust. 1b

Należenie odpowiedzialności za prawidłowe zastosowanie komunalnych odpadów ściekowych wyłącznie na ich wytwórcę może spowodować iż odzysk tych odpadów nie będzie w ogóle stosowany. Praktyczne możliwości kontroli stosowania tych odpadów przez ich wytwórcę są bowiem bardzo ograniczone i wiązałyby się z niewspółmiernymi nakładami finansowymi.

PREZES ZARZĄDU

Derivez Matlak

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH

PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O ODPADACH I NIEKTÓRYCH INNYCH
USTAW Z DNIA 04.06.2008 R.

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/ imię i nazwisko Stowarzyszenie Papierników Polskich
2. Siedziba/miejsce zamieszkania Łódź
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Plac Komuny Paryskiej 5a, Łódź 90-007 e-mail: info@spp.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI a W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i Nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Zbigniew Fornalski	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO ZE WSKAZANIEM INTERSU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Po wnikliwej analizie projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Stowarzyszenie Papierników Polskich, przedstawia poniższe uwagi.

W związku z występującymi w wielu przedsiębiorstwach przemysłu papierniczego problemami ze składowaniem odpadów stałych innych niż niebezpieczne, które charakteryzują się pewnym udziałem substancji organicznych Stowarzyszenie Papierników Polskich wnosi aby zgodnie z Decyzją Rady nr 2003/33/WE, w ramach nowelizacji ustawy o odpadach, wprowadzić podkategorię składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, w sposób następujący:

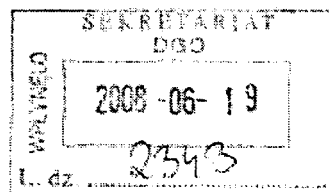
W ustawie o odpadach proponujemy zmianę brzmienia art. 50.

art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Wyróżnia się następujące typy składowisk odpadów: składowisko odpadów niebezpiecznych, składowisko odpadów obojętnych, składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

1a. Składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne dzieli się na następujące podkategorie:

- 1) składowiska odpadów nieorganicznych z niską zawartością składników organicznych /biodegradowalnych (B1a),

- 2) składowiska odpadów nieorganicznych z niską zawartością części organicznych /biodegradowalnych oraz stabilnych i nie reaktywnych odpadów niebezpiecznych (B1b)
 - 3) składowisko odpadów o wysokim udziale substancji organicznych (B2),
 - 4) składowiska odpadów zmieszanych, innych niż niebezpieczne, ze znaczną zawartością odpadów organicznych biodegradowalnych i odpadów nieorganicznych (B3).
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów oraz ich podkategorie, uwzględniając zjawiska przyrodnicze i uwarunkowania geologiczne oraz systemy kontroli.
 3. Minister właściwy do spraw środowiska może, w drodze rozporządzenia, dokonać podziału kategorii odpadów, o których mowa w ust. 1a na podkategorie oraz określić szczegółowe wymagania dotyczące lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne podkategorie składowisk odpadów kierując się uwarunkowaniami o których mowa w ust. 2 a także właściwościami odpadów, które mają być umieszczane na poszczególnych podkategoriach składowisk odpadów.

Uzasadnienie:

Polskim przepisem wykonawczym określającym wymagania dotyczące składowania odpadów stałych jest rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowisku odpadów danego typu. Odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej są: Dyrektywa Rady 1999/31/WE (tzw. Landfill Directive) oraz Decyzja Rady nr 2003/33/WE, ustalająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska.

W decyzji Rady dopuszcza się składowisk odpadów na podkategorie (Dodatek B i rys. 1) dopuszczające między innymi składowanie odpadów mieszanych ze znaczną zawartością odpadów organicznych/biodegradowalnych.

Nieuwzględnienie podkategorii składowisk w polskich przepisach o odpadach spowodowało, że aktualnie wiele przedsiębiorstw ma problemy ze składowaniem odpadów stałych innych niż niebezpieczne, które charakteryzują się znacznym udziałem substancji organicznych. Rozporządzenie praktycznie nie dopuszcza składowania odpadów o zawartości całkowitego węgla organicznego (TOC) powyżej 5% (6% dla odpadów niebezpiecznych). Tymczasem w wielu gałęziach przemysłu powstają znaczne ilości odpadów technologicznych o znacznym udziale związków organicznych, które dotychczas były unieszkodliwiane przez składowanie i natychmiastowa zmiana tego stanu rzeczy nie jest możliwa. Na przykład produkcja papieru z włókien wtórnych (makulatury) wiąże się z powstawaniem znacznych ilości odpadów o nazwie: Mechanicznie wydzielone odpady z przeróbki makulatury i tektury (kod 03 03 07), w których zawartość substancji organicznych wynosi ok. 42-45% jako TOC. Najlepsze Dostępne Techniki w tym zakresie wskazują również na składowanie tych odpadów.

Powyższy podział składowisk odpadów jest zgodny z decyzją Rady z dnia 19 grudnia 2002 roku ustanawiającej kryteria i procedury akceptacji odpadów na składowiskach, zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 1999/31/WE dotyczącym kryteriów i procedur dopuszczania na powierzchniowe składowiska odpadów. Wprowadzenie zaproponowanego podziału przyczyni się do zwiększenia czytelności wymagań, jakim muszą odpowiadać poszczególne

składowiska oraz pozwoli uniknąć zbędnych kosztów związanych z badaniami odpadów umieszczanych na poszczególnych typach, kategoriach i podkategoriach składowisk.

D.ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

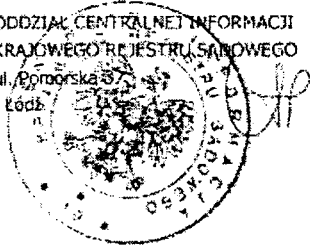
1	Pełnomocnictwo
2	KRS
3	
4	

E.Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia.....

F.OSOBA SKŁADAJACA ZGŁOSZENIE

Imię i Nazwisko	Data	Podpis
Zbigniew Fornalski	18.06.2008	

ODDZIAŁ CENTRALNEJ INFORMACJI
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Piłsudskiego 57
Kod pocztowy: 00-901

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 23.04.2008 godz. 12:17:17

Numer KRS: **0000099788**

ODPIS AKTUALNY

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ, INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I ZAWODOWYCH, FUNDACJI I PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ

PODMIOT WPISANY TAKŻE DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym	14.03.2002			
Ostatni wpis	Numer wpisu	11	Data dokonania wpisu	22.08.2007
	Sygnatura aktu	LD.XX NS-REJ.KRS/11928/07/858		
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA ŁÓDZI-ŚRÓDMIEŚCIA W ŁÓDZI, XX WYDZIAŁ KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		

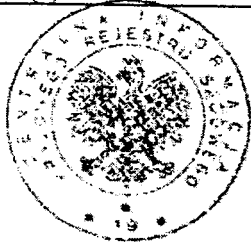
Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1. Oznaczenie rodzaju organizacji	STOWARZYSZENIE
2. Numer REGON/NIP	REGON: 007921844, NIP: 7250012924
3. Nazwa	STOWARZYSZENIE PAPIERNIKÓW POLSKICH
4. Dane o wcześniejszej rejestracji	REJESTR STOWARZYSZEŃ DZIAŁ "A" 10 SĄD OKRĘGOWY W ŁÓDZI I WYDZIAŁ CYWILNY SEKCJA REJESTROWA
5. Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1. Siedziba	kraj POLSKA, woj. ŁÓDZKIE, powiat M. ŁÓDŹ, gmina M. ŁÓDŹ, miejsc. ŁÓDŹ
2. Adres	ul. PLAC KOMUNY PARYSKIEJ, nr 5A, lok. 809, miejsc. ŁÓDŹ, kod 90-007, poczta ŁÓDŹ, kraj POLSKA

Rubryka 3 - Jednostki terenowe lub oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o statucie	
1. Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	1 STATUT Z DNIA 11.06.1992R.
	2 UCHWAŁĄ NADZWYCZAJNEGO KONGRESU Z DNIA 20.11.2002 R. DODANO PREAMBUŁĘ PRZED

ROZDZIAŁEM I STATUTU ZMIENIONO §2 UST. 1 LIT. B NA LIT. C, DODANO NOWY §2 UST. 1 LIT. B, DODANO DO §2 UST. 2 LIT. H,I,J,K,L,M; ZMIENIONO §3, §4 UST. 1 LIT. A I B, SKREŚLONO §4 UST. 1 LIT. D, ZMIENIONO §4 UST. 1 LIT. E NA LIT. D; DODANO §6 UST. 7, ZMIENIONO §7 UST. 4, UST. 5; ZMIENIONO W §7 UST. 6 NA UST. 7, DODANO §7 UST. 6; ZMIENIONO §7 UST. 7, §8 UST. 2, UST. 5, UST. 6; ZMIENIONO §9 UST. 2 LIT. A, §9 UST. 2 LIT. B, §9 UST. 3, §9 UST. 5 LIT. C, LIT. E, LIT. N; ZMIENIONO §10 UST. 2 LIT. C, §14 UST. 1, §15 UST. 2 I 3, §16 UST. 4, §18 UST. 1 I 2 STATUTU.

3
3 CZERWCA 2004 R.
1. ZMIANA TEKSTU MISJI STOWARZYSZENIA. 2. PAR. 1 UST. 5; 3. PAR. 1 UST. 7; 4. PAR. 2 UST. 1 LIT. B; 5. PAR. 2 UST. 1 LIT. C; 6. PAR. 4 UST. 1 LIT. B; 7. PAR. 4 UST. 3; 8. PAR. 4 UST. 5 LIT. C; 9. PAR. 4 UST. 6 LIT. C; 10. PAR. 4 UST. 7 LIT. B; 11. PAR. 4 UST. 7 LIT. C; 12. PAR. 4 UST. 7 LIT. D; 13. PAR. 5 UST. 4; 14. PAR. 6 UST. 2; 15. PAR. 6 UST. 6 LIT. A; 16. PAR. 6 UST. 6 LIT. C; 17. PAR. 7 UST. 1 LIT. C; 18. PAR. 7 UST. 4; 19. PAR. 7 UST. 6; 20. PAR. 7 UST. 7; 21. PAR. 7 DODANO UST. 7; 22. PAR. 7 DODANO UST. 8; 23. PAR. 7 UST. 8 DODANO LIT. A; 24. PAR. 7 UST. 8 DODANO LIT. B; 25. PAR. 7 UST. 8 DODANO LIT. C; 26. PAR. 8 UST. 6 LIT. A; 27. PAR. 8 UST. 6 LIT. B; 28. PAR. 8 UST. 6 LIT. C; 29. PAR. 8 UST. 6 LIT. E; 30. PAR. 8 UST. 6 LIT. F; 31. PAR. 8 UST. 7 LIT. B; 32. PAR. 9 UST. 3; 33. PAR. 9 UST. 4; 34. PAR. 9 UST. 5 LIT. B; 35. PAR. 9 UST. 5 LIT. C NA D; 36. PAR. 9 UST. 5 DODANO LIT. C; 37. PAR. 9 UST. 5 LIT. D NA E; 38. PAR. 9 UST. 5 LIT. E NA F; 39. PAR. 9 UST. 5 LIT. F NA G; 40. PAR. 9 UST. 5 LIT. G NA H; 41. PAR. 9 UST. 5 LIT. H NA I; 42. PAR. 9 UST. 5 LIT. I NA J; 43. PAR. 9 UST. 5 LIT. J NA K; 44. PAR. 9 UST. 5 LIT. K; 45. PAR. 9 UST. 5 LIT. L; 46. PAR. 9 UST. 5 LIT. M NA L; 47. PAR. 9 UST. 5 LIT. N NA M; 48. PAR. 9 UST. 5 LIT. O NA N; 49. PAR. 9 UST. 5 LIT. P NA O; 50. PAR. 10 UST. 1; 51. PAR. 10 UST. 2; 52. PAR. 10 UST. 2 LIT. C; 53. PAR. 10 UST. 3 NA 4; 54. PAR. 10 DODANO UST. 3; 55. PAR. 10 UST. 3 DODANO LIT. A; 56. PAR. 10 UST. 3 DODANO LIT. B; 57. PAR. 10 UST. 3 DODANO LIT. C; 58. PAR. 10 UST. 3 DODANO LIT. D; 59. PAR. 10 UST. 3 DODANO LIT. E; 60. PAR. 11 UST. 3 LIT. A; 61. PAR. 11 UST. 3 LIT. B; 62. PAR. 11 UST. 4; 63. PAR. 13 UST. 4; 64. PAR. 14 UST. 1; 65. PAR. 15 UST. 1; 66. PAR. 15 UST. 3; 67. PAR. 16 UST. 1; 68. PAR. 16 UST. 3; 69. PAR. 16 UST. 4; 70. PAR. 17 UST. 1; 71. PAR. 17 UST. 4; 72. PAR. 17 DODANO UST. 7

Rubryka 5

1. Czas, na jaki została utworzona organizacja	NIEOZNACZONY
--	--------------

Rubryka 6 - Sposób powstania podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 7 - Komitet założycielski

Brak wpisów

Rubryka 8 - Organ sprawujący nadzór

1. Nazwa organu	PREZYDENT MIASTA ŁÓDZI
-----------------	------------------------

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

1. Nazwa organu lub zawołaniego do reprezentowania podmiotu		RADA STOWARZYSZENIA
2. Sposób reprezentacji podmiotu		DO SKŁADANIA OŚWIADCZEŃ W ZAKRESIE PRAW I OBOWIĄZKÓW MAJĄTKOWYCH STOWARZYSZENIA UPOWAZNIONY JEST SAMODZIELNIE PREZES ALBO ŁĄCZNIE DWAJ POZOSTALI CZŁONKOWIE ZARZĄDU. PREZES STOWARZYSZENIA MOŻE UDZIELIĆ PEŁNOMOCNICTWA DO SKŁADANIA OŚWIADCZEŃ W ZAKRESIE PRAW I OBOWIĄZKÓW MAJĄTKOWYCH STOWARZYSZENIA ORAZ ZOBOWIĄZAŃ FINANSOWYCH DYREKTOROWI GENERALNEMU I GŁÓWNIEMU KSIĘGOWEMU LUB ZASTĘPCY GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO, DZIAŁAJĄCYM ŁĄCZNIE.
Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	JAGIEŁŁO
	2. Imiona	ANDRZEJ JÓZEF
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	WICEPREZES STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
2	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	KOŁODZIEJSKI
	2. Imiona	RYSZARD
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	WICEPREZES STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
3	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	MICHNIEWICZ
	2. Imiona	MALGORZATA ZOFIA
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA CZŁONKA RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
4	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	ROGAŁKA
	2. Imiona	PAWEŁ JÓZEF
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
5	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	SADOWSKI
	2. Imiona	KRZYSZTOF
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
6	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	ZEMŁA
	2. Imiona	MACIEJ PIOTR
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
7	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	SZURNICKI
	2. Imiona	TOMASZ
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA CZŁONKA RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH

8	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	MOSIĘSKI
	2. Imiona	PAWEŁ MAREK
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA CZŁONKA RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
9	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	JARCZYŃSKI
	2. Imiona	MICHAŁ PIOTR
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	VICEPREZES RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
10	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	MAJEWSKI
	2. Imiona	JERZY STANISŁAW
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	PREZES STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
11	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	GŁĘBOWSKI
	2. Imiona	ANDRZEJ PAWEŁ
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	WICEPREZES STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH
12	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	ŚCIAŻKO
	2. Imiona	MAREK KAZIMIERZ
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK RADY STOWARZYSZENIA PAPIERNIKÓW POLSKICH

Rubryka 2 - Organ nadzoru		
1	1. Nazwa organu	KOMISJA REWIZYJNA
Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	BOREK
	2. Imiona	STANISŁAW WITOLD
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
2	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	CZERWONKA
	2. Imiona	JOLANTA BARBARA
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
3	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	GINALSKI
	2. Imiona	TADEUSZ FRANCISZEK
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
4	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	STUPINSKA

5	1. Imię	HALINA JANINA
	2. Numer PESEL/REGON	
	3. Numer KRS	****
	4. Numer NIP	
6	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	SZEWczyk
	2. Imię	WŁODZIMIERZ JERZY
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
7	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	PALENIK
	2. Imię	JAROSŁAW
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
8	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	CZECHOWSKI
	2. Imię	JACEK WŁADYSŁAW
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****

Rubryka 3

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 2 - Nie dotyczy

Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1. Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	29.05.2002	1.01.2001 - 31.12.2001
	2	04.06.2003	01.01.2002 - 31.12.2002
	3	07.04.2004	01.01.2003 - 31.12.2003
	4	13.06.2005	01.01.2004 R. - 31.12.2004 R.
	5	12.05.2006	01.01.2005 - 31.12.2005
	6	18.06.2007	01.01.2006-31.12.2006
2. Wzmianka o złożeniu opinii biegłego rewidenta	1	*****	XXXXXX
3. Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego	1	*****	1.01.2001 - 31.12.2001
	2	*****	01.01.2002 - 31.12.2002
	3	*****	01.01.2003 - 31.12.2003
	4	*****	01.01.2004 R. - 31.12.2004 R.
	5	*****	01.01.2005 - 31.12.2005
	6	*****	01.01.2006-31.12.2006

Rubryka 3 - Cel działania organizacji	
	<p>CELEM STOWARZYSZENIA JEST:</p> <p>A) INTEGRACJA PAPIERNIKÓW, KULTYWOWANIE TRADYCJI STOWARZYSZENIOWYCH I DOKUMENTOWANIE HISTORII PAPIERNICTWA, A TAKŻE KSZTAŁTOWANIE WŚRÓD CZŁONKÓW ETYKI ZAWODOWEJ, KOLEŻEŃSKIEJ SOLIDARNOŚCI I WZAJEMNEJ PAMIĘCI,</p> <p>B) REPREZENTOWANIE ŚRODOWISKA PAPIERNIKÓW WOBEC ORGANÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I SAMORZĄDU GOSPODARCZEGO,</p> <p>C) PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI NAUKOWO-TECHNICZNEJ, OBEJMUJĄCEJ PODNOSZENIE KWALIFIKACJI I POPULARYZACJĘ WIEDZY W DZIEDZINIE PAPIERNICTWA I W DZIEDZINACH POKREWNYCH, A W SZCZEGÓLNOŚCI: ZBIERANIE, PRZETWARZANIE I UPOWSZECHNIANIE INFORMACJI DOTYCZĄCYCH ILOŚCI I JAKOŚCI PRODUKCJI, NOWYCH WYROBÓW, SUROWCÓW I PÓLPRODUKTÓW, EKSPLOATACJI MASZYN I URZĄDZEŃ, KONTROLI I AUTOMATYZACJI PROCESÓW PRODUKCYJNYCH, ENERGETYKI, OCHRONY ŚRODOWISKA, BEZPIECZEŃSTWA PRACY ORAZ ZAGADNIEŃ EKONOMICZNO-ORGANIZACYJNYCH.</p>

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu upadłościowym poprzez zawieszenie prowadzonych przeciwko niemu egzekucji, o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacja o rozwiązaniu organizacji

Brak wpisów

Rubryka 3 - Zarząd komisaryczny lub przymusowy lub przedstawiciel do prowadzenia bieżących spraw stowarzyszenia

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu lub podziale

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

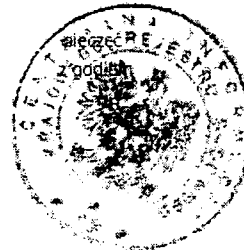
Rubryka 7 - Informacja o postępowaniu naprawczym

Brak wpisów

Łódź, 23.04.2008 godz: 12:17:30

Podpis

PABIAŃCZYK ANNA

PEŁNOMOCNICTWO

My niżej podpisani: Michał Jarczyński - prezes Stowarzyszenia, Ryszard Kołodziejcki - wiceprezes Stowarzyszenia, Andrzej Głębowski - wiceprezes Stowarzyszenia, Marek Kryczka - wiceprezes Stowarzyszenia, Maciej Kunda - wiceprezes Stowarzyszenia, jako członkowie zarządu działający w imieniu i na rzecz Stowarzyszenia Papierników Polskich z siedzibą w Łodzi uprawnieni do udzielania pełnomocnictwa, oświadczamy że pełnomocnikiem ustanawiamy:

Zbigniewa Włodzimierza Fornalskiego, syna Zdzisława i Zenobii zamieszkałego w Łodzi, przy ulicy _____, legitymującego się dowodem osobistym serii _____
- dyrektora generalnego

i zgodnie z § 16 ust. 4 Statutu Stowarzyszenia Papierników Polskich upoważniamy go do reprezentowania Stowarzyszenia Papierników Polskich wobec organów administracji państwowej i samorządowej oraz samorządu gospodarczego.

Niniejsze pełnomocnictwo jest ważne w okresie kadencji zarządu wyżej wymienionego Stowarzyszenia, tj. do dnia 30 czerwca 2012 roku.

Maciej Kunda

Michał Jarczyński

Andrzej Głębowski

Marek Kryczka

Ryszard Kołodziejcki

Repertorium A numer 2098 /2008

Ja, Iwona Kalczyńska-Pokora, notariusz prowadząca Kancelarię Notarialną w Świeciu przy ulicy Klasztornej nr 18 - poświadczam, że w dniu dzisiejszym w siedzibie Mondi Świecie S.A. w Świeciu przy ulicy Bydgoskiej 1 powyższy podpis złożył własnoręcznie w mojej obecności : Maciej Witold Kunda. syn Jerzego i Barbary, zamieszkały w _____ dowód osobisty _____

Pobieram:-----

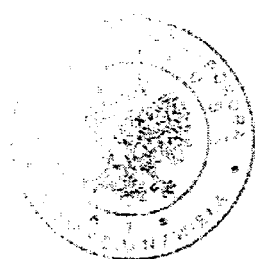
- 1) tytułem taksy notarialnej na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 2004 roku w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej (Dz. U. nr 148, poz. 1564 ze zm) z paragrafu 13 kwotę 20,- (dwadzieścia) złotych ,-----
- 2) tytułem podatku od towarów i usług na podstawie art. 5 ust 1 pkt 1, art. 29 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (DZ. U Nr 54 poz 535) 22% od taksy notarialnej, to jest kwotę 4,40 (cztery 40/100) złotych.-----

Razem pobieram kwotę 24,40 (dwadzieścia cztery 40/100) złotych .-----
Świecie, dnia 2 czerwca 2008 roku.

Iwona Kalczyńska - Pokora

Iwona Kalczyńska-Pokora

notariusz

KANCELARIA NOTARIALNA
Notariusz Dorota Kalsztein
90-443 Łódź, Al. Mickiewicza 15A
Tel. 636-39-70; Tel./Fax 636-39-58

REPERTORIUM A nr - 2916 /2008

Dnia trzeciego czerwca, roku dwa tysiące ósmego (03.06.2008), *notariusz Dorota Kalsztein*, prowadząca Kancelarię Notarialną w Łodzi przy Alei Mickiewicza pod numerem 15 A, poświadcza, że w jej obecności, w hotelu „Ambasador” w Łodzi, przy ulicy Kosynierów Gdyńskich numer 8 na powyższym pełnomocnictwie własnoręcznie złożyli podpisy: – 1/ **MICHAŁ PIOTR JARCZYŃSKI**, używający imienia „Michał”, syn Jacka i Barbary, zamieszkały w

ANDRZEJ PAWEŁ GŁĘBOWSKI, używający imienia „Andrzej”, syn Zenona i Heleny, zamieszkały w

3/ **MAREK PIOTR KRYCZKA**, używający imienia „Marek”, syn Feliksa i Marii, (dowód osobisty zamieszkały w

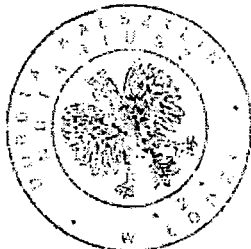
4/ **RYSZARD ADAM KOŁODZIEJSKI**, używający imienia „Ryszard”, syn Romana i Marii, (dowód osobisty zamieszkały w miejscowości

których tożsamość notariusz ustaliła na podstawie okazanych dowodów osobistych powołanych przy nazwiskach . -----

Pobrano tytułem taksy notarialnej łącznie z podatkiem od towarów i usług VAT kwotę 97,60 złotych, w tym: -----

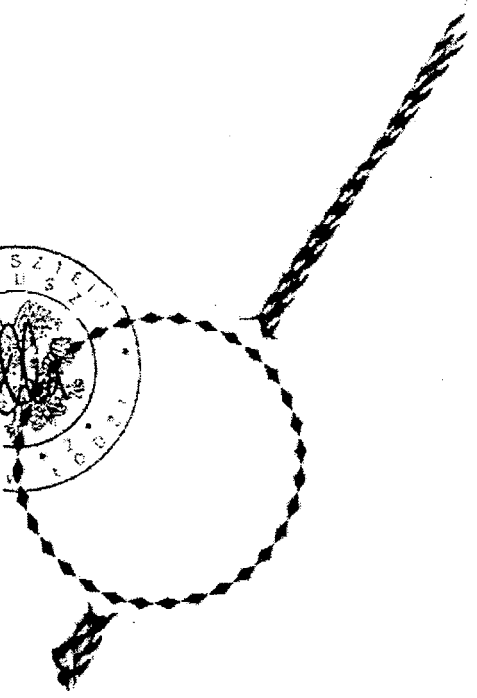
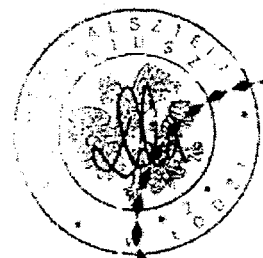
a/ tytułem taksy notarialnej kwotę 80,00 złotych, stosownie do § 13 pkt 1., lit. „b” rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 2004 roku. w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej (Dz.U. nr 148, poz. 1564); -----

b/ tytułem podatku od towarów i usług VAT, obliczonego według stopy 22% od kwoty 80,00 złotych, kwotę 17,60 złotych, stosownie do art. 5, 19 i 41 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535.). -----

NOTARIUSZ
Dorota Kalsztein
Dorota Kalsztein

KANCELARIA ROLANDIA
Kancelaria Rolanda
Kancelaria Rolanda

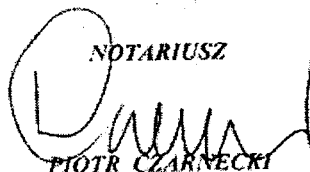

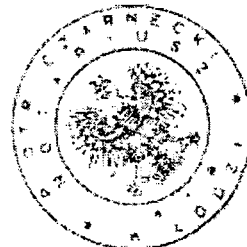
REPERTORIUM A NR 4780/2008

Dnia trzynastego czerwca roku dwa tysiące ósmego (13-06-2008) w Kancelarii Notarialnej mieszczącej się w Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej nr 122, ja niżej podpisany notariusz poświadczam zgodność tego odpisu z okazanym dokumentem.

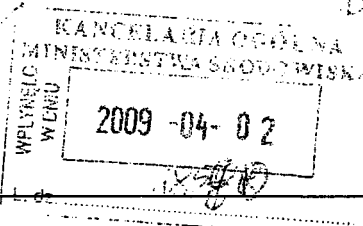
Pobrałem:

- tytułem taksy notarialnej stosownie do §13 p.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.06.2004 roku (Dz.U.nr 148, poz. 1564), kwotę 24 zł,
 - podatek VAT(22%), stosownie do art.5 ust.1 pkt,1, art.19 ust.1 i art.41 ust. 1 ustawy z dnia 11.03.2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535) w kwocie 5 zł 28 gr.
- Łącznie: 29 zł 28 gr.

NOTARIUSZ

PIOTR CZARNECKI

WU
DP
DP-0210-179/1003/09/AR

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw
(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**
02-626 Warszawa, Al. Niepodległości 69

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
1. Jakub.farys@pzpm.org.pl
2. michal.wekiera@pzpm.org.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Jakub Faryś	
2	Michał Wekiera	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z opublikowaniem na stronach Biuletynu Informacji Publicznej projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, pragniemy przedstawić Państwu poniżej uwagi Polskiego Związku Przemysłu Motoryzacyjnego, dotyczące proponowanych rozwiązań.

Powyżej wskazany projekt ma na celu m.in. zmianę ustawy z dnia z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. W zamieszczonym na BIP projekcie zawarta jest propozycja zmiany art. 11 ust. 2 powyższej ustawy.

W naszej opinii Państwa propozycja stanowi zastrzeżenie wymogów odnoszących się do obowiązku zapewnienia sieci zbierania pojazdów. W obecnym stanie prawnym dopuszczalne jest utworzenie sieci w formie własnych stacji, umów zawartych z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje lub w systemie mieszanym.

Proponowany w projekcie zapis powoduje, że sieć zbierania pojazdów będzie mogła zostać tylko utworzona w dwóch formach tj. albo własnych stacji albo umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje. Proponowana redakcja poprzez zastosowanie spójnika „albo” wyłącza zastosowanie mieszanej formy.

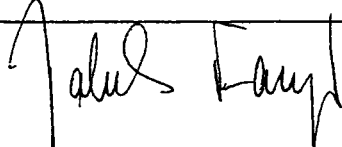
Niniejsza zmiana jest dla Polskiego Związku Przemysłu Motoryzacyjnego niezrozumiała, w szczególności biorąc pod uwagę pozostałe wymagania w ustawie stawiane sieci zbierania pojazdów. Taka regulacja będzie jeszcze bardziej utrudniała stworzenie odpowiedniej sieci zbierania pojazdów, a dla istniejących może oznaczać obowiązek natychmiastowej zmiany formy jej utworzenia (w przypadku podmiotów mających własne stacje i umowy zawarte z prowadzącymi stacje). W związku z tym brak jest w uzasadnieniu stwierdzenia, że proponowane zmiany będą miały wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Dodatkowo zwracamy uwagę, że proponowana zmiana nie znajduje swojego odzwierciedlenia w uzasadnieniu do projektu, które powinno wykazywać różnicę pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym oraz przedstawiać przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

Niezależnie od powyższego, uprzejmie informujemy, że służymy wszelką pomocą w celu wypracowania projektu, który zapewni właściwą gospodarkę odpadami i jednocześnie nie będzie generował niepotrzebnych dodatkowych obciążeń.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis pełny z KRS
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Jakub Faryś	19 marca 2009 roku	

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: „ - Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ODDZIAŁ CENTRALNEJ INFORMACJI
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Czerniakowska 100
00454 Warszawa

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 10.06.2008 godz. 14:44:00

Numer KRS: **0000162006**

ODPIS PEŁNY

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ, INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I ZAWODOWYCH, FUNDACJI I
PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ

PODMIOT NIE WPISANY DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Nr wpisu	1	Data dokonania wpisu	20.05.2003
Opis	REJESTRACJA W KRAJOWYM REJESTRZE SĄDOWYM		
Sygnatura akt	WA.XIX NS-REJ.KRS/6586/03/914		
Orzeczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIX WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		
Nr wpisu	2	Data dokonania wpisu	07.10.2003
Opis	ZMIANA DANYCH W REJESTRZE		
Sygnatura akt	WA.XIX NS-REJ.KRS/14450/03/309		
Orzeczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIX WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		
Nr wpisu	3	Data dokonania wpisu	27.08.2004
Opis	ZMIANA DANYCH W REJESTRZE		
Sygnatura akt	WA.XIX NS-REJ.KRS/18401/04/392		
Orzeczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIX WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		
Nr wpisu	4	Data dokonania wpisu	07.11.2005
Opis	ZMIANA DANYCH W REJESTRZE		
Sygnatura akt	WA.XIX NS-REJ.KRS/27466/05/262		
Orzeczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIX WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		
Nr wpisu	5	Data dokonania wpisu	04.01.2007
Opis	ZMIANA DANYCH W REJESTRZE		
Sygnatura akt	WA.XIII NS-REJ.KRS/38889/06/592		
Orzeczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		
Nr wpisu	6	Data dokonania wpisu	21.01.2008
Opis	ZMIANA DANYCH W REJESTRZE		
Sygnatura akt	WA.XII NS-REJ.KRS/33082/07/625		
Orzeczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		
Nr wpisu	7	Data dokonania wpisu	03.04.2008
Opis	ZMIANA DANYCH W REJESTRZE		

Sygnalizacja	WA.XII NS-REJ.KRS/6734/08/724
Organizacja Sąd	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu			
Numer i nazwa	Kraj	Zawisła	
		Woj.	Wym.
1 Działanie (forma organizacyjna)	1	-	ZWIĄZEK PRACODAWCÓW
2 Nazwa REGON/PEK	-	-	-----
3 Nazwa	1	5	"ZWIĄZEK MOTORYZACYJNY SOIS"
4 Nazwa REGON/PEK	5	-	POLSKI ZWIĄZEK PRZEMYSŁU MOTORYZACYJNEGO
5 Nazwa REGON/PEK	-	-	-----
6 Czy podmiot posiada status organizacji	-	-	-----

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu			
Numer i nazwa	Kraj	Zawisła	
		Woj.	Wym.
1 Siedziba	1	-	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat M.ST. WARSZAWA, gmina M.ST. WARSZAWA, miejsc. WARSZAWA
2 Siedziba	1	2	ul. JANA PAWŁA II, nr 15, lok. ---, miejsc. WARSZAWA, kod 00-828, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA
3 Siedziba	2	-	ul. AL. NIEPODLEGŁOŚCI, nr 69, lok. ---, miejsc. WARSZAWA, kod 02-626, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA

Rubryka 3 - Członkowie i organy			
Brak wpisów			

Rubryka 4 - Informacje o statucie			
Numer i nazwa	Kraj	Zawisła	
		Woj.	Wym.
1 Statut (tekst i załączniki)	1	-	20 MARCA 2003
2 Zmiany statutu	2	-	DATA ZMIANY STATUTU - 27 CZERWIEC 2003 ROKU DODANY § 3 PKT 3A, ZMIENIONY § 11 PKT 3, § 12 UST.1, § 13 PKT 2, § 15 PKT 7, § 16 UST.7, SKREŚLONY § 17 PKT 6 I 7, ZMIENIONY § 19
3 Zmiany statutu	5	-	25 LIPCA 2006R., ZMIENIONO § 1 UST.1, § 4 UST.1, § 11 UST.2, § 13 UST.2

Rubryka 5 - Informacje o reprezentacji			
Numer i nazwa	Kraj	Zawisła	
		Woj.	Wym.

Kod		Opis	Wartość
1	-	NIEOZNACZONY	

Kod		Opis	Wartość
Brak wpisów			

Kod				Opis	Wartość
Komitet założycielski					
1	-	RAJEWSKI			
1	-	PRZEMYSŁAW HUBERT			
1	-				
-	-	*****			
1	-	ANTOSIEWICZ			
1	-	PAWEŁ KAJETAN			
1	-				
-	-	*****			
1	-	POTOCKI			
1	-	WŁADYSŁAW MARIA			
1	-				
-	-	*****			
1	-	KOZIŃSKI			
1	-	JERZY			
1	-				
-	-	*****			
1	-	RYBAK			
1	-	MIROŚLAW STANISŁAW			
1	-				
-	-	*****			
1	-	ŻARNOWIECKI			
1	-	JACEK LESŁAW			
1	-				
-	-	*****			

Kod		Opis	Wartość
Brak wpisów			

Dział 2

Rubryka		Dział		Pracownicy	
Nazwa		Nazwa		Nazwa	
2	-	ZARZĄD			
2	-	PREZES ZARZĄDU SAMODZIELNIE LUB DWÓCH INNYCH CZŁONKÓW ZARZĄDU ŁĄCZNIE, W TYM WICEPREZES.			
Podrubryka					
Nazwa					
2	4	RAJEWSKI			
2	4	PRZEMYSŁAW HUBERT			
2	4				
-	-	*****			
2	4	PREZES			
2	4	RYBAK			
2	4	MIROSLAW STANISLAW			
2	4				
-	-	*****			
2	4	WICEPREZES			
2	4	ANTOSIEWICZ			
2	4	PAWEŁ KAJETAN			
2	4				
-	-	*****			
2	4	WICEPREZES			
2	4	ZARNOWIECKI			
2	4	JACEK LESLAW			
2	4	S			
-	-	*****			
2	4	CZŁONEK			
2	4	KOZIŃSKI			
2	4	JERZY			
2	4				
-	-	*****			
2	4	CZŁONEK			
2	4	POTOCKI			
2	4	WŁADYSŁAW MARIA			
2	4				
-	-	*****			
2	4	CZŁONEK			
3	5	MAŁACHOWSKI			

		3	5	WITOLD
		3	5	
		-	-	*****
		3	5	WICEPREZES
		4	5	KONO
		6	6	HIROSHI
		6	6	
		-	-	*****
		4	5	CZŁONEK
		4	5	MURGUET
		4	5	OLIVIER
		-	-	-----
		-	-	*****
		4	5	CZŁONEK
		4	5	EDANAGAN
		4	5	DAVID
		-	-	-----
		-	-	*****
		4	5	WICEPREZES
		4	-	KACPRZYK
		4	-	PAWEŁ
		4	-	
		-	-	*****
		4	-	PREZES ZARZADU
		4	5	BLUM
		4	6	WINFRIED
		-	-	-----
		-	-	*****
		1	6	CZŁONEK
		4	6	POLLTEN
		4	6	DOMINIQUE RENE
		-	-	-----
		-	-	*****
		4	6	WICEPREZES ZARZADU
		5	6	BARRA
		5	6	ARNAUD
		-	-	-----
		-	-	*****
		5	6	CZŁONEK ZARZADU
		5	6	REIMERS
		5	6	JOERN
		-	-	-----
		-	-	*****
		5	6	CZŁONEK ZARZADU

16	1. Nazwa i adres siedziby	6		UTO
	2. Nazwa	6		HARUMIACHI
	3. Numer KRS	6		
	4. Numer REGON	6		
	5. Nazwa i adres siedziby	6		CZŁONEK ZARZĄDU
	1. Nazwa i adres siedziby	6	-	MOLIŃSKI
	2. Nazwa	6	-	WOJCIECH
	3. Numer KRS	6	-	
	4. Numer REGON	-	-	*****
	5. Nazwa i adres siedziby	6	-	CZŁONEK ZARZĄDU
B	1. Nazwa i adres siedziby	6	-	MADEJA
	2. Nazwa	6	-	JAN
	3. Numer KRS	-	-	*****
	4. Numer REGON	-	-	*****
	5. Nazwa i adres siedziby	6	-	WICEPREZES
10	1. Nazwa i adres siedziby	6	7	HALAREWICZ
	2. Nazwa	6	7	WOJCIECH
	3. Numer KRS	6	7	
	4. Numer REGON	-	-	*****
	5. Nazwa i adres siedziby	6	7	WICEPREZES
10	1. Nazwa i adres siedziby	6	-	ERICH
	2. Nazwa	6	-	PAPKE OTTO
	3. Numer KRS	-	-	*****
	4. Numer REGON	-	-	*****
	5. Nazwa i adres siedziby	6	-	CZŁONEK ZARZĄDU

Budynek 2 - Organizacja				
1. Nazwa i adres siedziby				
2. Nazwa				
3. Numer KRS				
4. Numer REGON				
5. Nazwa i adres siedziby				
2	-			KOMISJA REWIZYJNA
Budynek 1 -				
1. Nazwa i adres siedziby				
2. Nazwa				
3. Numer KRS				
4. Numer REGON				
5. Nazwa i adres siedziby				
2	6			KACZMARCZYK
2	6			CEZARY
2	6			
2	4			ZDROWSKI
2	4			RYSZARD FRANCISZEK
2	4			
2	4			KOSSOWSKI
2	4			ANDRZEJ TADEUSZ
2	4			

		4		GIERKIELWICZ
		4		PAWEŁ
		4		
		4	-	SZYSZKO
		4	-	WOJCIECH
		4	-	
		6		MADEWSKI
		6		MACIEJ
		6		

Rubryka 1
Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Nie dotyczy
Brak wpisów

Rubryka 2 - Nie dotyczy
Brak wpisów

Rubryka 3 - Cel działania organizacji				
Cel działania		1	-	PODSTAWOWYM CELEM ZWIĄZKU JEST OCHRONA PRAW I REPREZENTOWANIE INTERESÓW ZRZESZONYCH W NIM PRACODAWCÓW BRANŻY MOTORYZACYJNEJ WOBEC ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH, PRACOWNIKÓW ORAZ ORGANÓW WŁADZY ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ I SAMORZĄDOWEJ.

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji - puzyku publicznego
Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1 - Zależność
Brak wpisów

Rubryka 1 - Wierzycielność
Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacja o sposobie i miejscu realizacji zobowiązań i postępowaniu egzekucyjnym poprzez zawieszenie ogłoszeń i innych form ogłoszeniowych, w tym ogłoszeń o postępowaniu egzekucyjnym, z uwzględnieniem faktów, że majątek nie jest w całości w całości wystarczająco zabezpieczony kosztami postępowania.
Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacja o sposobie i miejscu realizacji zobowiązań i postępowaniu egzekucyjnym poprzez zawieszenie ogłoszeń i innych form ogłoszeniowych, w tym ogłoszeń o postępowaniu egzekucyjnym, z uwzględnieniem faktów, że majątek nie jest w całości w całości wystarczająco zabezpieczony kosztami postępowania.
Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator
Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja
Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacja o rozwiązaniu organizacji
Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacja o połączeniu lub podziale
Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o postępowaniu i postępowaniu
Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu i postępowaniu
Brak wpisów

Brak wpisów

Warszawa, 10.06.2008 godz: 14:44:06

Podpis
Matejak
MATEJAK BEATA

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów

Na podstawie art. 36 ust. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§1. Ustala się wzory dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów:

- 1) wzór karty ewidencji odpadu, który jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wzór karty ewidencji komunalnych osadów ściekowych, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) wzór karty ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) wzór karty ewidencji pojazdu wycofanego z eksploatacji, który jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) wzór karty przekazania odpadu, który jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. Nr 30, poz. 213), które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia2009 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr....., poz.....).

Załącznik nr 1

Wzór

KARTA EWIDENCJI ODPADU ^a						Nr karty		Rok kalendarzowy				
Kod odpadu												
Rodzaj odpadu												
Procentowa zawartość PCB w odpadzie ^b												
Posiadacz odpadów ^c						Adres ^d		Miejsce prowadzenia działalności ^e				
Nr REGON						Telefon/fax						
Działalność w zakresie: ^f												
W ☐			Zb ☐			Od ☐		Un ☐				
Gospodarowanie odpadami												
Miesiąc	Masa wytworzonych odpadów [Mg] ^g	Sucha masa wytworzonych odpadów [Mg] ^h	Masa przyjętych odpadów [Mg] ^g	Sucha masa przyjętych odpadów [Mg] ^h	Nr karty przekazania odpadu	We własnym zakresie				Odpady przekazane innemu posiadaczowi odpadów		Imię i nazwisko osoby sporządzającej
						Masa [Mg] ^{g, i}	Metoda odzysku R ^j	Metoda unieszkodliwiania D ^k	Masa przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części [Mg] ^l	Masa [Mg] ^g	Nr karty przekazania odpadu	

Objaśnienia:

^a Nie dotyczy komunalnych osadów ściekowych stosowanych w celach, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz prowadzącego zakład przetwarzania, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495).

^b Dotyczy działalności w zakresie unieszkodliwiania PCB.

^c Imię i nazwisko lub nazwa posiadacza odpadów. W przypadku odpadów komunalnych do wypełnienia formularza zobowiązany jest przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008) lub gminna jednostka organizacyjna, o której mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

^d Adres zamieszkania lub siedziby posiadacza odpadów.

^e Podać nazwę gminy oraz adres miejsca prowadzenia działalności.

^f Zaznaczyć symbolem X właściwy kwadrat: W – wytwarzanie odpadów, Zb – zbieranie odpadów, Od – odzysk odpadów, Un – unieszkodliwianie odpadów.

^g Podać masę odpadów z dokładnością co najmniej do pierwszego miejsca po przecinku dla odpadów innych niż niebezpieczne; co najmniej do trzeciego miejsca po przecinku dla odpadów niebezpiecznych.

^h Z dokładnością do jednego miejsca po przecinku dla odpadów innych niż niebezpieczne, do trzech miejsc po przecinku dla odpadów niebezpiecznych. Masę uwodnioną oraz suchą masę w formie: masa odpadów/sucha masa odpadów należy podać dla następujących rodzajów odpadów uwodnionych:

01 05 05* płuczki i odpady wiertnicze zawierające ropę naftową,
02 02 04 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
02 03 05 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
02 04 03 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
02 05 02 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
02 06 03 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
02 07 05 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,
03 03 05 szlamy z odbarwiania makulatury,
03 03 11 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 03 03 10,
04 01 06 osady zawierające chrom, zwłaszcza z zakładowych oczyszczalni ścieków,
04 01 07 osady niezawierające chromu, zwłaszcza z zakładowych oczyszczalni ścieków,
04 02 19* odpady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
04 02 20 odpady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 04 02 19,
05 01 09* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
05 01 10 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 05 01 09,
05 01 13 osady z uzdatniania wody kotłowej,
05 01 14 odpady z kolumn chłodniczych,
05 01 99 inne niewymienione odpady,
05 06 04 odpady z kolumn chłodniczych,
05 07 99 inne niewymienione odpady,
06 05 02* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
06 05 03 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 06 05 02,
07 01 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
07 01 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 01 11,
07 02 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
07 02 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 02 11,
07 03 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
07 03 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 03 11,
07 04 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
07 04 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 04 11,
07 05 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
07 05 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 05 11,
07 06 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
07 06 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 06 11,
07 07 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
07 07 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 07 11,
10 01 20* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
10 01 21 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20,
10 01 22* uwodnione szlamy z czyszczenia kotłów zawierające substancje niebezpieczne,
10 01 23 uwodnione szlamy z czyszczenia kotłów inne niż wymienione w 10 01 22,
10 01 26 odpady z uzdatniania wody chłodzącej
10 02 11* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,

10 02 12 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 02 11,
10 02 15 inne szlamy i osady pofiltracyjne,
10 03 27* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 03 28 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 03 27,
10 04 09* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 04 10 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 04 09,
10 05 08* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 05 09 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 05 08,
10 06 09* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 06 10 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 06 09,
10 07 07* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 07 08 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 07 07,
10 08 19* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 08 20 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 08 19,
10 11 19* odpady stałe z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
10 11 20 odpady stałe z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 11 19,
10 12 13 szlamy z zakładowych oczyszczalni ścieków,
11 01 09* szlamy i osady pofiltracyjne zawierające substancje niebezpieczne,
11 01 10 szlamy i osady pofiltracyjne inne niż wymienione w 11 01 09,
11 02 07* inne odpady zawierające substancje niebezpieczne,
11 02 99 inne niewymienione odpady,
12 01 14* szlamy z obróbki metali zawierające substancje niebezpieczne,
12 01 15 szlamy z obróbki metali inne niż wymienione w 12 01 14,
12 03 01* wodne ciecze myjące,
12 03 02* odpady z odfuszczenia parą,
16 07 08* odpady zawierające ropę naftową lub jej produkty,
16 10 01* uwodnione odpady ciekłe zawierające substancje niebezpieczne,
16 10 02 uwodnione odpady ciekłe inne niż wymienione w 16 10 01,
16 10 03* stężone uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) zawierające substancje niebezpieczne,
16 10 04 stężone uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) inne niż wymienione w 16 10 03,
19 02 05* szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów zawierające substancje niebezpieczne,
19 02 06 szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów inne niż wymienione w 19 02 05,
19 04 04 ciekłe odpady z procesów zeszkliwienia,
19 06 03 ciecze z beztlenowego rozkładu odpadów komunalnych,
19 06 04 przefermentowane odpady z beztlenowego rozkładu odpadów komunalnych,
19 06 05 ciecze z beztlenowego rozkładu odpadów zwierzęcych i roślinnych,
19 06 06 przefermentowane odpady z beztlenowego rozkładu odpadów zwierzęcych i roślinnych,
19 06 99 inne niewymienione odpady,
19 08 05 ustabilizowane komunalne osady ściekowe,
19 08 10* tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda inne niż wymienione w 19 08 09,
19 08 11* szlamy zawierające substancje niebezpieczne z biologicznego oczyszczania ścieków przemysłowych,
19 08 12 szlamy z biologicznego oczyszczania ścieków przemysłowych inne niż wymienione w 19 08 11,
19 08 13* osady zawierające substancje niebezpieczne z innego niż biologiczne oczyszczania ścieków przemysłowych,
19 08 14 osady pochodzące z innych metod oczyszczania ścieków przemysłowych niewymienione w 19 08 13,
19 08 99 inne niewymienione odpady,
19 09 02 osady z klarowania wody,
19 09 99 inne niewymienione odpady,
19 11 03* uwodnione odpady płynne,
19 11 05* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
19 11 06 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 19 11 05,
19 11 99 inne niewymienione odpady,
19 13 03* szlamy z oczyszczania gleby i ziemi zawierające substancje niebezpieczne,
19 13 04 szlamy z oczyszczania gleby i ziemi inne niż wymienione w 19 13 03,
19 13 05* szlamy z oczyszczania wód podziemnych zawierające substancje niebezpieczne,
19 13 06 szlamy z oczyszczania wód podziemnych inne niż wymienione w 19 13 05,
19 13 07* odpady ciekłe i stężone one uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) z oczyszczania wód podziemnych, zawierające substancje niebezpieczne,
19 13 08 odpady ciekłe i stężone uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) z oczyszczania wód podziemnych wymienione w 19 13 07,
20 03 04 szlamy ze zbiorników bezodpływowych służących do gromadzenia nieczystości,
20 03 06 odpady ze studzienek kanalizacyjnych,

zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).

ⁱ Podać masę odpadów zagospodarowanych we własnym zakresie. W przypadku prowadzącego stację demontażu podać masę odpadów zagospodarowanych we własnym zakresie łącznie z masą przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

^j Symbole R określają procesy odzysku polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub w części lub prowadzące do odzyskania z odpadów substancji lub materiałów lub energii wraz z ich wykorzystaniem zgodnie z załącznikiem nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

^k Symbole D określają procesy unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

^l Podać masę przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów wycofanych z eksploatacji, przeznaczonych do ponownego użycia, powstałych na skutek przetworzenia w stacji demontażu.

Wzór

KARTA EWIDENCJI KOMUNALNYCH OSADÓW ŚCIEKOWYCH ^a				Nr karty		Rok kalendarzowy				
Wytwórca komunalnych osadów ściekowych ^b				Adres ^c						
Nr REGON				Telefon/fax						
Rodzaj obróbki komunalnych osadów ściekowych przeprowadzonej przez ich wytwórcę										
Skład i właściwości komunalnych osadów ściekowych										
Odczyn pH				Zawartość metali ciężkich [mg/kg s.m.]						
Zawartość suchej masy (s.m.) [%]				Ołów						
Zawartość substancji organicznych [% s.m.]				Kadm						
Zawartość azotu ogólnego [% s.m.] w tym: azotu amonowego [% s.m.]				Chrom						
Zawartość fosforu ogólnego [% s.m.]				Miedź						
Zawartość wapnia [% s.m.]				Nikiel						
Zawartość magnezu [% s.m.]				Rtęć						
Liczba żywych jaj pasożytów				Cynk						
Postać osadów: ^d		Płynna	TAK	NIE	Ziemista	TAK	NIE	Mazista	TAK	NIE
			☐	☐		☐	☐		☐	☐
Miesiąc	Masa wytworzonych osadów [Mg] ^e	Masa zastosowanych osadów [Mg] ^e	Posiadacz odpadów ^f	Adres ^g	Nr karty przekazania odpadu ^h	Miejsce zastosowania osadów ⁱ	Powierzchnia zastosowania osadów [ha]	Typ gleby ^j		

Objaśnienia:

^a Dotyczy komunalnych osadów ściekowych stosowanych w celach, o których mowa w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

^b Imię i nazwisko lub nazwa wytwórcy komunalnych osadów ściekowych.

^c Adres zamieszkania lub siedziby wytwórcy komunalnych osadów ściekowych.

^d Zaznaczyć symbolem X właściwą odpowiedź.

^e Podać masę rzeczywistą komunalnych osadów ściekowych z dokładnością co najmniej do pierwszego miejsca po przecinku dla odpadów innych niż niebezpieczne.

^f Imię i nazwisko lub nazwa posiadacza odpadów stosującego komunalne osady ściekowe.

^g Adres zamieszkania lub siedziby posiadacza odpadów stosującego komunalne osady ściekowe.

^h Dotyczy komunalnych osadów ściekowych stosowanych w celach o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

ⁱ Podać miejsce zastosowania komunalnych osadów ściekowych: nazwa województwa, powiatu, gminy, numeru działki i obrębu geodezyjnego.

^j Podać typ gleby: lekka, średnia, ciężka.

Wzór

KARTA EWIDENCJI ZUŻYTEGO SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO ^a				Nr karty		Rok kalendarzowy			
Kod odpadu									
Rodzaj odpadu									
Numer i nazwa grupy sprzętu ^b									
Numer i nazwa rodzaju sprzętu ^b									
Prowadzący zakład przetwarzania ^c				Adres ^d		Miejsce prowadzenia działalności ^e			
Nr rejestrowy ^f		Nr REGON		NIP		Telefon/fax			
Nr karty przekazania odpadu									
Masa [Mg] ^g									
Działalność w zakresie: ^h									
W ☐		Zb ☐		Od ☐		Un ☐			
Wytwarzanie odpadów w wyniku demontażu zużytego sprzętu				Gospodarowanie odpadami powstałymi w wyniku demontażu zużytego sprzętu					
Miesiąc	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Masa wytworzonych odpadów [Mg] ^g	We własnym zakresie			Odpady przekazane innemu posiadaczowi odpadów		Imię i nazwisko osoby sporządzającej
				Masa [Mg] ^{g, i}	Metoda odzysku R ^j	Metoda unieszkodliwiania D ^k	Masa zużytego sprzętu przeznaczanego do ponownego użycia [Mg]	Masa części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przeznaczonych do ponownego użycia [Mg] ^l	

Objaśnienia:

^a Dotyczy prowadzącego zakład przetwarzania, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

^b Numer i nazwa grupy sprzętu oraz numer i nazwa rodzaju sprzętu określone w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

^c Imię i nazwisko lub nazwa prowadzącego zakład przetwarzania, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

^d Adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego zakład przetwarzania, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

^e Podać nazwę gminy oraz adres miejsca prowadzenia działalności.

^f Numer rejestrowy nadany prowadzącemu zakład przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

^g Podać masę odpadów z dokładnością co najmniej do pierwszego miejsca po przecinku dla odpadów innych niż niebezpieczne; co najmniej do trzeciego miejsca po przecinku dla odpadów niebezpiecznych.

^h Zaznaczyć symbolem X właściwą odpowiedź: W – wytwarzanie odpadów, Zb – zbieranie odpadów, Od – odzysk odpadów, Un – unieszkodliwianie odpadów.

ⁱ Podać masę odpadów zagospodarowanych we własnym zakresie łącznie z masą zużytego sprzętu przeznaczonego do ponownego użycia i masą części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przeznaczonych do ponownego użycia.

^j Symbole R określają procesy odzysku polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub w części lub prowadzące do odzyskania z odpadów substancji lub materiałów lub energii wraz z ich wykorzystaniem zgodnie z załącznikiem nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

^k Symbole D określają procesy unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

^l Podać masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przeznaczonych do ponownego użycia, powstałych na skutek przetworzenia w zakładzie przetwarzania, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Wzór

KARTA EWIDENCJI POJAZDU WYCOFANEGO Z EKSPLOATACJI^a						Nr karty		Rok kalendarzowy			
Kod odpadu przyjętego do stacji demontażu											
Rodzaj odpadu											
Prowadzący stację demontażu ^b						Adres ^c		Miejsce prowadzenia działalności ^d			
Nr REGON						NIP		Telefon/fax			
Nr karty przekazania odpadu											
Masa [Mg] ^e											
Działalność w zakresie:^f											
W ☐			Zb ☐			Od ☐		Un ☐			
Części przeznaczone do ponownego użycia		Wytwarzanie odpadów w wyniku demontażu pojazdu wycofanego z eksploatacji				Gospodarowanie odpadami powstałymi w wyniku demontażu pojazdu wycofanego z eksploatacji					
Rodzaj części przeznaczonych do ponownego użycia	Masa części przeznaczonych do ponownego użycia [Mg]	Miesiąc	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Masa wytworzonych odpadów [Mg] ^e	We własnym zakresie			Odpady przekazane innemu posiadaczowi odpadów		Imię i nazwisko osoby sporządzającej
						Masa [Mg] ^{e, g}	Metoda odzysku R ^h	Metoda umieszkodliwiania D ⁱ	Masa [Mg] ^e	Nr karty przekazania odpadu	

Objaśnienia:

^a Dotyczy prowadzącego stację demontażu, o którym mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recykling pojazdów wycofanych z eksploatacji.

^b Imię i nazwisko lub nazwa prowadzącego stację demontażu pojazdów, o którym mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recykling pojazdów wycofanych z eksploatacji.

^c Adres zamieszkania lub siedziby prowadzącego stację demontażu, o którym mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recykling pojazdów wycofanych z eksploatacji.

^d Podać nazwę gminy oraz adres miejsca prowadzenia działalności.

^e Podać masę odpadów z dokładnością co najmniej do pierwszego miejsca po przecinku dla odpadów innych niż niebezpieczne; co najmniej do trzeciego miejsca po przecinku dla odpadów niebezpiecznych.

^f Zaznaczyć symbolem X właściwą odpowiedź: W – wytwarzanie odpadów, Zb – zbieranie odpadów, Od – odzysk odpadów, Un – unieszkodliwianie odpadów.

^g Podać masę odpadów zagospodarowanych we własnym zakresie.

^h Symbole R określają procesy odzysku polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub w części lub prowadzące do odzyskania z odpadów substancji lub materiałów lub energii wraz z ich wykorzystaniem zgodnie z załącznikiem nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

ⁱ Symbole D określają procesy unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Wzór

KARTA PRZEKAZANIA ODPADU		Nr karty ^a	Rok kalendarzowy
Posiadacz odpadów, który przekazuje odpad ^{b, c}	Prowadzący działalność w zakresie transportu odpadu ^{b, d}	Posiadacz odpadów, który przejmuje odpad ^b	
Adres ^e	Adres ^{d, e}	Adres ^e	
Telefon/fax	Telefon/fax ^d	Telefon/fax	
Nr REGON	Nr REGON ^d	Nr REGON	
Miejsce przeznaczenia odpadów ^f			
Wnioskuje o wydanie dokumentu potwierdzającego odzysk i recykling ^g		TAK	NIE
		☐	☐
Kod odpadu	Rodzaj odpadu		
Data/miesiąc ^h	Masa przekazanych odpadów [Mg] ⁱ	Sucha masa wytworzonych odpadów [Mg] ^j	Numer rejestracyjny pojazdu, przyczepy lub naczepy ^{d, k}
Potwierdzam przekazanie odpadu	Potwierdzam wykonanie usługi transportu odpadu ^d	Potwierdzam przejęcie odpadu	
data, pieczęć i podpis	data, pieczęć i podpis	data, pieczęć i podpis	

Objaśnienia:

^a Numer nadawany jest przez posiadacza odpadów, który przekazuje odpad.

^b Imię i nazwisko lub nazwa podmiotu.

^c W przypadku odpadów komunalnych do wypełnienia formularza zobowiązany jest przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008) lub gminna jednostka organizacyjna, o której mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

^d W przypadku, gdy odpad jest transportowany kolejno przez dwóch lub więcej prowadzących działalność w zakresie transportu odpadów, w oznaczonych rubrykach należy podać wymagane dane i podpisy wszystkich prowadzących działalność w zakresie transportu odpadów z zachowaniem kolejności transportowania odpadu.

^e Adres zamieszkania lub siedziby podmiotu.

^f Adres miejsca odbioru odpadu, pod który należy dostarczyć odpad, wskazany przez posiadacza odpadu prowadzącemu działalność w zakresie transportu odpadów.

^g Dotyczy dokumentów wystawianych przez prowadzących odzysk lub recykling na podstawie ustawy z dnia o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

^h W przypadku odpadów niebezpiecznych podać datę przekazania odpadu. Karta może być stosowana jako jednorazowa karta przekazania odpadu lub jako zbiorcza karta przekazania odpadu, obejmująca odpad danego rodzaju przekazywany łącznie w czasie jednego miesiąca kalendarzowego, za pośrednictwem tego samego prowadzącego działalność w zakresie transportu odpadów temu samemu posiadaczowi odpadów.

ⁱ Podać masę odpadów z dokładnością co najmniej do pierwszego miejsca po przecinku dla odpadów innych niż niebezpieczne; co najmniej do trzeciego miejsca po przecinku dla odpadów niebezpiecznych.

^j Z dokładnością do jednego miejsca po przecinku dla odpadów innych niż niebezpieczne, do trzech miejsc po przecinku dla odpadów niebezpiecznych. Masę uwodnioną oraz suchą masę w formie: masa odpadów/sucha masa odpadów należy podać dla następujących rodzajów odpadów uwodnionych:

01 05 05* płuczki i odpady wiertnicze zawierające ropę naftową,

02 02 04 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,

02 03 05 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,

02 04 03 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,

02 05 02 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,

02 06 03 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,

02 07 05 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków,

03 03 05 szlamy z odbarwiania makulatury,

03 03 11 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 03 03 10,

04 01 06 osady zawierające chrom, zwłaszcza z zakładowych oczyszczalni ścieków,

04 01 07 osady zawierające chromu, zwłaszcza z zakładowych oczyszczalni ścieków,

04 02 19* odpady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

04 02 20 odpady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 04 02 19,

05 01 09* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

05 01 10 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 05 01 09,

05 01 13 osady z uzdatniania wody kotłowej,

05 01 14 odpady z kolumn chłodniczych,

05 01 99 inne niewymienione odpady,

05 06 04 odpady z kolumn chłodniczych,

05 07 99 inne niewymienione odpady,

06 05 02* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

06 05 03 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 06 05 02,

07 01 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

07 01 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 01 11,

07 02 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

07 02 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 02 11,

07 03 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

07 03 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 03 11,

07 04 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

07 04 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 04 11,

07 05 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

07 05 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 05 11,

07 06 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

07 06 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 06 11,

07 07 11* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

07 07 12 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 07 07 11,

10 01 20* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,

10 01 21 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20,
10 01 22* uwodnione szlamy z czyszczenia kotłów zawierające substancje niebezpieczne,
10 01 23 uwodnione szlamy z czyszczenia kotłów inne niż wymienione w 10 01 22,
10 01 26 odpady z uzdatniania wody chłodzącej
10 02 11* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 02 12 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 02 11,
10 02 15 inne szlamy i osady pofiltracyjne,
10 03 27* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 03 28 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 03 27,
10 04 09* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 04 10 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 04 09,
10 05 08* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 05 09 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 05 08,
10 06 09* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 06 10 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 06 09,
10 07 07* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 07 08 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 07 07,
10 08 19* odpady z uzdatniania wody chłodzącej zawierające oleje,
10 08 20 odpady z uzdatniania wody chłodzącej inne niż wymienione w 10 08 19,
10 11 19* odpady stałe z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
10 11 20 odpady stałe z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 11 19,
10 12 13 szlamy z zakładowych oczyszczalni ścieków,
11 01 09* szlamy i osady pofiltracyjne zawierające substancje niebezpieczne,
11 01 10 szlamy i osady pofiltracyjne inne niż wymienione w 11 01 09,
11 02 07* inne odpady zawierające substancje niebezpieczne,
11 02 99 inne niewymienione odpady,
12 01 14* szlamy z obróbki metali zawierające substancje niebezpieczne,
12 01 15 szlamy z obróbki metali inne niż wymienione w 12 01 14,
12 03 01* wodne ciecze myjące,
12 03 02* odpady z odtłuszczania parą,
16 07 08* odpady zawierające ropę naftową lub jej produkty,
16 10 01* uwodnione odpady ciekłe zawierające substancje niebezpieczne,
16 10 02 uwodnione odpady ciekłe inne niż wymienione w 16 10 01,
16 10 03* stężone uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) zawierające substancje niebezpieczne,
16 10 04 stężone uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) inne niż wymienione w 16 10 03,
19 02 05* szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów zawierające substancje niebezpieczne,
19 02 06 szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów inne niż wymienione w 19 02 05,
19 04 04 ciekłe odpady z procesów zeszkliwienia,
19 06 03 ciecze z beztlenowego rozkładu odpadów komunalnych,
19 06 04 prefermentowane odpady z beztlenowego rozkładu odpadów komunalnych,
19 06 05 ciecze z beztlenowego rozkładu odpadów zwierzęcych i roślinnych,
19 06 06 prefermentowane odpady z beztlenowego rozkładu odpadów zwierzęcych i roślinnych,
19 06 99 inne niewymienione odpady,
19 08 05 ustabilizowane komunalne osady ściekowe,
19 08 10* tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda inne niż wymienione w 19 08 09,
19 08 11* szlamy zawierające substancje niebezpieczne z biologicznego oczyszczania ścieków przemysłowych,
19 08 12 szlamy z biologicznego oczyszczania ścieków przemysłowych inne niż wymienione w 19 08 11,
19 08 13* osady zawierające substancje niebezpieczne z innego niż biologiczne oczyszczania ścieków przemysłowych,
19 08 14 osady pochodzące z innych metod oczyszczania ścieków przemysłowych niewymienione w 19 08 13,
19 08 99 inne niewymienione odpady,
19 09 02 osady z klarowania wody,
19 09 99 inne niewymienione odpady,
19 11 03* uwodnione odpady płynne,
19 11 05* osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne,
19 11 06 osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 19 11 05,
19 11 99 inne niewymienione odpady,
19 13 03* szlamy z oczyszczania gleby i ziemi zawierające substancje niebezpieczne,
19 13 04 szlamy z oczyszczania gleby i ziemi inne niż wymienione w 19 13 03,
19 13 05* szlamy z oczyszczania wód podziemnych zawierające substancje niebezpieczne,
19 13 06 szlamy z oczyszczania wód podziemnych inne niż wymienione w 19 13 05,

19 13 07* odpady ciekłe i stężone one uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) z oczyszczania wód podziemnych, zawierające substancje niebezpieczne,
19 13 08 odpady ciekłe i stężone uwodnione odpady ciekłe (np. koncentraty) z oczyszczania wód podziemnych wymienione w 19 13 07,
20 03 04 szlamy ze zbiorników bezodpływowych służących do gromadzenia nieczystości,
20 03 06 odpady ze studzienek kanalizacyjnych,
zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).

^k Dotyczy odpadów niebezpiecznych.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 36 ust. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 2009 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.). W związku z nowelizacją ustawy o odpadach projekt rozporządzenia ma szerszy zakres niż dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. Nr 30, poz. 213).

Przedmiotowy projekt rozporządzenia wprowadza wzory kart ewidencji pojazdów wycofanych z eksploatacji na których przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu będą dokumentować przekazanie danych rodzajów odpadów do zagospodarowania w określonych procesach. Ponadto, projekt uzupełnia obecnie obowiązujące rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów.

W załączniku nr 1, we wzorze karty ewidencji odpadu, w części posiadacza odpadów wyodrębniono kolumnę „Miejsce prowadzenia działalności” określającą adres i gminę, gdzie prowadzona jest działalność. Pozwoli to szczegółowo określić ilość odpadów wytworzonych lub zagospodarowanych w danej gminie. Wyodrębniono także kolumnę „Sucha masa wytworzonych odpadów [Mg]” oraz kolumnę „Sucha masa przyjętych odpadów [Mg]”, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia nr 2150/2002/WE.

W załączniku nr 2, we wzorze karty ewidencji komunalnych osadów ściekowych, wyodrębniono kolumnę „Nr karty przekazania odpadu” dotyczącą komunalnych osadów ściekowych stosowanych w celach o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

We wzorze karty ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (załącznik nr 3) przeniesiona została rubryka „Nr karty przekazania odpadu” oraz „Masa [Mg]”. Wyodrębniono także kolumnę „Miejsce prowadzenia działalności” określającą adres i gminę, gdzie prowadzona jest działalność.

Zgodnie z wymaganiami projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadzono rezygnację z zaświadczeń potwierdzających odzysk i recykling wystawianych dla przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu. Rozliczenie osiągniętego przez stacje demontażu poziomu odzysku i recyklingu następowało będzie na podstawie ewidencji odpadów. W związku z powyższym w załączniku nr 4 wprowadzono wzór karty ewidencji pojazdu wycofanego z eksploatacji.

W załączniku nr 5, we wzorze karty przekazania odpadu, uwzględniono wymagania ustawy z dnia o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi dotyczące dokumentów wystawianych przez prowadzących odzysk lub recykling rozszerzono wzór karty o pozycje umożliwiającą wnioskowanie o wydaniu dokumentu potwierdzającego odzysk lub recykling. Wyodrębniono również kolumnę „Sucha masa odpadów [Mg]”.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie wymaga notyfikacji Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje niniejszy akt normatywny

Rozporządzenie dotyczy posiadaczy odpadów oraz prowadzących działalność w zakresie transportu odpadów obowiązanych do prowadzenia ewidencji odpadów.

Dostęp do informacji zamieszczanych w kartach ewidencyjnych odpadów jest zapewniony ustawą o odpadach organom przeprowadzającym kontrole oraz marszałkowi województwa.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia zostanie rozesłany do urzędów marszałkowskich i wojewódzkich, do ogólnokrajowych organizacji, zrzeszających przedsiębiorców z różnych dziedzin gospodarki oraz zostanie zamieszczony w serwisie internetowym Ministerstwa Środowiska.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu na budżety jednostek administracji rządowej i samorządowej.

4. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych

Na podstawie art. 38a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, Nr 88 poz.587 i Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, w tym parametry, takie jak: temperatura, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów;
- 2) sposób i warunki przygotowania odpadów zawierających azbest do przetwarzania;
- 3) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesu, w tym parametrów, o których mowa w pkt 1, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest;
- 4) warunki prowadzenia procesu odzysku dla odpadów powstających w wyniku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych.

§ 2. Odpady zawierające azbest są przetwarzane w urządzeniach przewoźnych, które zapewniają doprowadzenie odpadów zawierających azbest do takiej postaci, że stwierdzenie obecności włókien azbestu nie jest możliwe.

§ 3. 1. Odpady zawierające azbest są rozdrabniane w hermetycznej części urządzenia do wielkości nie większej niż 20 mm.

2. Odpady zawierające azbest, które nie wymagają transportu do urządzenia przewoźnego, są umieszczane bezpośrednio w zsypie urządzenia przewoźnego.

3. Układ do wprowadzania odpadów azbestowych jest hermetyzowany w celu zabezpieczenia przed emisją włókien azbestowych do otoczenia w trakcie załadunku oraz podczas pracy urządzenia.

§ 4. 1. Odpady zawierające azbest należy poddać rozgrzaniu do temperatury minimum 900°C i utrzymać je w takiej temperaturze tak długo, aby umożliwić całkowite unicestwienie zawartych w odpadach włókien azbestowych.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

2. Minimalny czas utrzymywania odpadów w temperaturze większej bądź równej 900°C wynosi 3 minuty.

3. W procesie przetwarzania odpadów zawierających azbest dopuszczalne jest stosowanie substancji dodatkowych, które pozwolą na obniżenie temperatury procesu i skrócenie czasu jego trwania.

4. W trakcie procesu należy zagwarantować podciśnienie w zakresie 1 - 10 mbar (milibarów).

§ 5. 1. Maksymalna emisja włókien azbestu wprowadzanych do powietrza emitorem urządzenia przewoźnego wynosi 0,1 mg/m³.

2. Dla urządzenia przewoźnego pomiary emisji włókien azbestu do powietrza prowadzi się przy pierwszym uruchomieniu urządzenia przewoźnego w nowej lokalizacji.

3. Okresowe pomiary emisji włókien azbestu do powietrza prowadzi się z częstotliwością 2 razy na sześć miesięcy. Jeśli urządzenie przewoźne pracuje krócej niż sześć miesięcy w jednej lokalizacji, przeprowadza się jeden pomiar emisji do powietrza.

4. Okresowe pomiary emisji włókien azbestu do powietrza, o których mowa w ust. 3, mogą być prowadzone raz na rok, jeżeli wyniki kolejnych pięciu pomiarów nie przekraczają dopuszczalnej maksymalnej emisji włókien azbestu do powietrza i nie różnią się między sobą o więcej niż 5 %.

§ 6. 1. Stężenie liczbowe respirabilnych włókien azbestu w powietrzu jest badane w rejonie prac związanych z transportem i rozładunkiem odpadów zawierających azbest oraz na stanowiskach obsługi urządzenia przewoźnego w czasie jego pracy.

2. Stężenie liczbowe respirabilnych włókien azbestu w powietrzu na stanowiskach obsługi nie może przekraczać wartości określonych w przepisach dotyczących najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

3. Stężenie liczbowe respirabilnych włókien azbestu w środowisku nie może przekraczać wartości określonych w przepisach dotyczących wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

§ 7. 1 Urządzenia przewoźne spełniają standardy emisyjne z instalacji spalania odpadów, o których mowa w przepisach dotyczących standardów emisyjnych z instalacji.

2. Urządzenia przewoźne nie emitują żadnych substancji ciekłych.

§ 8. 1. Odpady powstające po procesie przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych nie mogą zawierać włókien azbestu.

2. Odpady powstające po procesie przetwarzania odpadów zawierających azbest powinny być poddane okresowemu co miesięcznemu badaniu na obecność włókien azbestu.

3. Badanie obecności włókien azbestu wykonuje się metodą liczenia włókien azbestu w transmisyjnej mikroskopii elektronowej.

4. Pobrane próbki oraz wyniki ich badań z oznaczeniem miejsca, daty pobrania oraz daty badania są przechowywane przez okres jednego roku przez podmiot prowadzący działalność w zakresie odzysku odpadów.

§ 9. 1. Pomiary emisji włókien azbestu wykonuje się po izogenicznym pobraniu próbki powietrza na filtr i oznaczeniu metodą liczenia włókien azbestu w transmisyjnej mikroskopii elektronowej.

2. Pomiary temperatury wykonuje się dowolną metodą, gwarantująca dokładność pomiaru do 5°C.
3. Pomiaru ciśnienia należy dokonywać na wylocie gazów procesowych z urządzenia przewoźnego.
4. Pomiar ciśnienia wykonuje się dowolną metodą, gwarantująca dokładność pomiaru do 10%.
5. Pomiar ciśnienia wykonuje się każdorazowo po uruchomieniu urządzenia przewoźnego oraz nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym.

§ 10. 1. Odpady powstające w wyniku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych mogą być poddawane odzyskowi, o ile odpady te nie będą zawierać włókien azbestu.

2. Przed przekazaniem tych odpadów podmiotowi posiadającemu zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów podmiot odpowiedzialny za przetwarzanie odpadów zawierających azbest w urządzeniu przewoźnym przekazuje mu próbki i wyniki badań.

3. Odpady powstające w wyniku przetwarzania odpadów zawierających azbest mogą być stosowane do produkcji wyrobów budowlanych oraz do budowy wałów, nasypów kolejowych i drogowych, podbudów dróg i autostrad, nieprzepuszczalnych wykładzin czasz osadników ziemnych, rdzeni budowli hydrotechnicznych oraz innych budowli i obiektów budowlanych, w tym fundamentów, pod warunkiem, że zostało to uwzględnione w decyzji wydanej na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym lub prawa budowlanego; w przypadku konieczności dostosowania ich składu granulometrycznego do wymagań realizowanego przedsięwzięcia, przed zastosowaniem poddaje się kruszeniu.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki

Uzasadnienie

Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw wprowadza w art. 38a ustawy o odpadach możliwość przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych. Projekt rozporządzenia jest wypełnieniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 38 a ust. 2 projektu ustawy. Możliwość przetwarzania tych odpadów w miejscu ich wytworzenia albo w niewielkiej odległości, minimalizuje ryzyko narażenia na kontakt z włóknami azbestowymi w procesie transportu tych odpadów oraz przyspiesza termin ostatecznej eliminacji azbestu z gospodarki.

Projekt rozporządzenia określa:

- 1) szczegółowe warunki przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, w tym w szczególności takie parametry, jak: temperatura, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów,
- 2) sposób i warunki przygotowania odpadów zawierających azbest do przetwarzania,
- 3) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesu, w tym parametrów, o których mowa w pkt 1, oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów powstałych w wyniku prowadzenia procesów przetwarzania odpadów zawierających azbest,
- 4) warunki prowadzenia procesu odzysku dla odpadów powstających w wyniku przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych.

Najistotniejszym rezultatem całego procesu przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych jest unicestwienie włókien azbestu. Urządzenie przewoźne daje możliwość prowadzenia tego procesu najbliżej miejsca wytworzenia odpadów zawierających azbest.

Odpady zawierające azbest powinny zostać rozdrobnione w hermetycznej części urządzenia przewoźnego.

W projekcie rozporządzenia wskazano minimalną temperaturę przeprowadzania procesu, zakres ciśnienia utrzymywanego w trakcie trwania procesu oraz minimalny czas jego trwania, dopuszczając możliwość dodawania substancji obniżających temperaturę i skracających czas trwania procesu przy zachowaniu jego skuteczności w zakresie unicestwiania włókien azbestu. Obniżenie temperatury oraz skrócenie czasu trwania procesu redukuje koszty poboru energii elektrycznej.

Eliminacja pylenia odpadów zawierających azbest jest najważniejszym warunkiem na każdym etapie procesu. Stężenie włókien azbestowych w środowisku pracy oraz w powietrzu nie powinno przekraczać stężeń określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 217, poz. 1833) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2003 r. Nr 01, poz. 12).

Urządzenia przewoźne, oprócz spełniania standardów emisji do powietrza włókien azbestowych, powinny spełniać standardy emisyjne przewidziane dla spalarni odpadów, zgodne z dyrektywą 2000/76/WE, zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260, poz. 2181) oraz nie powinny wytwarzać żadnych substancji ciekłych.

Odpady powstające po procesie przetwarzania odpadów zawierających azbest powinny podlegać badaniom na obecność włókien azbestu. Brak obecności włókien azbestu, potwierdzony badaniami przeprowadzonymi metodą transmisyjnej mikroskopii elektronowej, umożliwia wykorzystanie tych odpadów w procesach odzysku. Właściwości tych odpadów pozwalają na wykorzystanie ich w budownictwie i drogownictwie.

Monitoring procesu jest niezwykle ważny, ze względu na możliwość emisji niebezpiecznych dla zdrowia ludzi włókien azbestu. Pomiary emisji azbestu do powietrza powinny być wykonywane przy pierwszym uruchomieniu urządzenia w nowej lokalizacji. Założeniem jest przemieszczanie urządzenia do miejsc gdzie prowadzone są działania usuwania wyrobów zawierających azbest, jednakże może ono pracować w danym miejscu przez dłuższy okres czasu. Jeśli jest to okres do 6 miesięcy, to pomiary powinny być wykonane jeszcze raz, jeśli jest to okres powyżej 6 miesięcy - dwa razy. W przypadku, gdy urządzenie będzie działało w danej lokalizacji ponad 1 rok, a kolejne pomiary (5 pomiarów – pomiar wstępny i po dwa pomiary na każde 6 miesięcy) nie będą przekraczały wartości dopuszczalnych oraz nie będą się między sobą różniły o więcej niż 5 %, pomiary mogą być prowadzone raz na rok.

Ocena Skutków Regulacji

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia dotyczy przedsiębiorców zajmujących się przetwarzaniem odpadów zawierających azbest. Pośrednio dotyczy marszałków województw - jako organów, które będą wydawać decyzje administracyjne w przedmiotowym zakresie. Ponadto dotyczy jednostek samorządu terytorialnego wszystkich szczebli, które mogą być zainteresowane rozwiązaniem problemu przetwarzania odpadów zawierających azbest na swoim terenie poprzez zorganizowanie akcji usuwania wyrobów zawierających azbest z danego terenu z udziałem urządzenia przewoźnego. Zainteresowane mogą być także podmioty prowadzące składowiska odpadów, które posiadają kwaterę do składowania odpadów zawierających azbest, aby przetwarzać już zeskładowane odpady, albo też aby ograniczyć składowanie odpadów, które mogą zostać przetworzone, co może wpłynąć na zaoszczędzenie pojemności kwater.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do Marszałków Województw, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, ośrodków naukowych i badawczych (Główny Instytut Górnictwa w Katowicach, Instytut Medycyny Pracy w Łodzi, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie), fundacji, izb gospodarczych, stowarzyszeń przedsiębiorców, związków zawodowych (Fundacja Wolni bez Azbestu, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club, Konfederacji Pracodawców Polskich, NSZZ „Solidarność”, OPZZ, Związek Gmin Wiejskich RP, Związek Miast Polskich, Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie) oraz przedsiębiorców związanych z wytwarzaniem, przetwarzaniem i składowaniem odpadów zawierających azbest (ATON HT, składowiska odpadów zawierających azbest, KGHM „Polska Miedź”, ANWIL, Metalurgia S.A., MITTAL STEEL POLAND S.A., Elektrownia Bełchatów S.A.)

Ponadto projekt przedmiotowego rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu

b) rynek pracy

Rozwój firm budowlanych zajmujących się demontażem wyrobów zawierających azbest.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Ilość stosowanych urządzeń przewoźnych powinna wpłynąć na obniżenie jednostkowego kosztu przetwarzania odpadów zawierających azbest. Dostępność do urządzeń przewoźnych może wpłynąć na powstanie firm, które będą oferować kompleksową usługę demontażu i przetworzenia wyrobów azbestowych. Kompleksowość usług wpłynie na obniżenie ich kosztów.

Powstanie możliwość wykorzystywania powstałych odpadów w budownictwie i drogownictwie, co może wpłynąć na obniżenie kosztów przedsięwzięć.

d) sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia pośrednio poprzez wprowadzenie możliwości przetwarzania odpadów zawierających azbest blisko miejsca ich wytworzenia powinien skutkować organizowaniem szerokich akcji usuwania wyrobów zawierających azbest obejmujących większe tereny, np. gminę, miasto. Oczyszczenie danego terenu z azbestu wpłynie pozytywnie na wizerunek danej gminy czy miasta, poprawi jakość życia ludzi, może przyczynić się do wzrostu zainteresowania regionem pod względem turystycznym oraz inwestycyjnym.

e) ochronę środowiska, bezpieczeństwo i zdrowie ludzi

Rozporządzenie pozwoli na usprawnienie procesu usuwania wyrobów zawierających azbest z gospodarki na terenie całego kraju. Zostanie ograniczony do minimum transport odpadów zawierających azbest eliminując szkodliwe pylenie włókien azbestu. Dostępność do urządzeń przewoźnych powinna także skutkować zmniejszeniem ilości dzikich wysypisk odpadów azbestowych oraz zachęcić samorządy lokalne do podejmowania działań zmierzających do usuwania wyrobów zawierających azbest. Przetwarzanie odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych może także ograniczyć potrzeby budowania kolejnych składowisk odpadów niebezpiecznych. Ponadto unicestwienie włókien azbestu w odpadach stwarza możliwość ich wykorzystania w procesach odzysku, a zatem wzrośnie ilość odpadów poddawanych odzyskowi, a także zwiększy się ilość odpadów, które mogą być wykorzystywane w budownictwie i drogownictwie, przy zachowaniu wszelkich norm właściwych dla tych branż.

4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia

w sprawie dopuszczalnych sposobów i warunków unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych

Na podstawie art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie określa:

- 1) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych;
- 2) dopuszczalne sposoby unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych;
- 3) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych nieposiadających właściwości zakaźnych;
- 4) warunki prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, w tym temperaturę, ciśnienie, czas prowadzenia procesu oraz stopień rozdrobnienia odpadów;
- 5) sposób i zakres prowadzenia monitoringu procesów unieszkodliwiania odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych, zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych oraz metodykę i częstotliwość badań odpadów

1) Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 216, poz.1607).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 88, poz. 587, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

powstałych w wyniku prowadzenia procesów unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych.

§ 2

1. Użyte w rozporządzeniu pojęcia oznaczają:

- 1) specjalne odpady medyczne- odpady medyczne o kodach 18 01 06*, 18 01 08* i 18 01 10*, są to odpady niebezpieczne, które zawierają substancje chemiczne, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do sądenia, że wywołują choroby niezakaźne u ludzi lub innych żywych organizmów albo mogą być źródłem skażenia środowiska;
- 2) pozostałe odpady medyczne - odpady medyczne o kodach 18 01 01, 18 01 04, 18 01 07, 18 01 09 i 18 01 81, są to odpady medyczne nieposiadające właściwości niebezpiecznych;
- 3) specjalne odpady weterynaryjne – odpady weterynaryjne o kodach 18 02 05*, 18 02 07*, są to odpady niebezpieczne, które zawierają substancje chemiczne, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do sądenia, że wywołują choroby niezakaźne u ludzi lub innych żywych organizmów albo mogą być źródłem skażenia środowiska.

§ 3

1. Odpady medyczne i weterynaryjne mogą być unieszkodliwiane w jeden z następujących sposobów:

- 1) autoklawowanie (D9);
- 2) dezynfekcja termiczna (D9);
- 3) działanie mikrofalami (D9);
- 4) obróbka fizyczno-chemiczna inna niż wymieniona w pkt 1 – 3 (D9);
- 5) termiczne przekształcanie odpadów (D10).

2. Sposoby unieszkodliwiania odpadów, o których mowa w ust. 1, prowadzi się z zachowaniem parametrów procesu zapewniających, że powstałe odpady nie są odpadami niebezpiecznymi.

3. Dopuszczalne jest łączne stosowanie dwóch lub więcej sposobów wymienionych w ust. 1 pkt 2-5 do unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych pod warunkiem uzyskania celu, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy stosowany jest sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, postępowanie z pozostałościami po procesie termicznego przekształcania odpadów regulują odrębne przepisy.

§ 4

Sposoby unieszkodliwiania poszczególnych odpadów medycznych i weterynaryjnych są określone w załącznikach nr 1 – 3 do rozporządzenia.

§ 5

Proces autoklawowania zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych prowadzi się w komorach ciśnieniowych nasyconą parą wodną, z zachowaniem parametrów procesu zapewniających pozbawienie tych odpadów właściwości zakaźnych.

§ 6

Proces dezynfekcji termicznej zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych prowadzi się w specjalnie do tego przystosowanych urządzeniach lub instalacjach, z zachowaniem parametrów procesu zapewniających pozbawienie tych odpadów właściwości zakaźnych.

§ 7

Proces unieszkodliwiania mikrofalami zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych prowadzi się w specjalnie do tego przystosowanych urządzeniach lub instalacjach, z zachowaniem parametrów procesu zapewniających pozbawienie tych odpadów właściwości zakaźnych.

§ 8

Proces obróbki fizycznochemicznej odpadów medycznych i weterynaryjnych prowadzi się w specjalnie do tego przystosowanych urządzeniach lub instalacjach z zachowaniem parametrów procesu zapewniających pozbawienie tych odpadów właściwości niebezpiecznych.

§ 9

1. Proces termicznego przekształcania odpadów medycznych i weterynaryjnych prowadzi się w specjalnie do tego przystosowanych urządzeniach lub instalacjach, z zachowaniem parametrów procesu zapewniających doprowadzenia odpadów do stanu, który nie stwarza zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska.

2. Szczegółowe warunki przeprowadzania procesów termicznego przekształcania odpadów medycznych i weterynaryjnych są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 10

1. Warunkiem zastosowania jednego ze sposobów unieszkodliwiania odpadów, o których mowa w § 3 ust.1, jest uzyskanie pozytywnej opinii dla każdego typu urządzenia, wydanej przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Warunkiem zastosowania jednego ze sposobów unieszkodliwiania odpadów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-4, jest uzyskanie pozytywnej opinii dla każdego typu urządzenia, wydanej przez Głównego Inspektora Sanitarnego.

3. Opinię, o której mowa w ust. 1 i 2, wydaje się podmiotowi zgłaszającemu urządzenie na podstawie następujących dokumentów:

- 1) danych technicznych urządzenia, wraz ze wskazaniem rodzaju i typu (modelu) urządzenia, oraz nazwy i adresu lub siedziby producenta;
- 2) dokładnego opisu procesu unieszkodliwiania, z wyszczególnieniem wszystkich jego etapów;
- 3) wyników badań mikrobiologicznych procesu unieszkodliwiania w zgłoszonym do zaopiniowania typie urządzenia (jeżeli kopie, to potwierdzone za zgodność z oryginałem), z podaniem dokładnego opisu użytej metody badania;
- 4) wskazania metody okresowej kontroli mikrobiologicznej skuteczności procesu unieszkodliwiania;
- 5) wymagań dotyczących pojemników, w których odpady będą poddawane unieszkodliwianiu w zgłaszanym typie urządzenia;
- 6) instrukcji obsługi urządzenia uwzględniającej wymagania dotyczące przeglądu technicznego
- 7) określenia parametrów i wartości zapewniających skuteczne unieszkodliwienie odpadów
- 8) wskazania parametrów podlegającym rejestracji.

4. Opinia, o której mowa w ust. 1 i 2, określa w szczególności:

- 1) typ urządzenia;
- 2) dokładne parametry przeprowadzania procesu unieszkodliwiania odpadów dla zgłoszonego do zaopiniowania typu urządzenia;

- 3) parametry i wartości zapewniające skuteczne unieszkodliwienie odpadów
- 4) wymagania i metody dotyczące okresowej kontroli skuteczności procesu unieszkodliwiania dla danego typu urządzenia;
- 5) określenie parametrów procesów unieszkodliwiania odpadów podlegających monitoringowi
- 6) wymagania dotyczące pojemników, w których odpady będą unieszkodliwiane w danym typie urządzenia;
- 7) wymagania dotyczące okresowego przeglądu technicznego danego urządzenia.

5. Koszty wydania opinii, o której mowa w ust. 1 i 2, w wysokości 3 – krotnego najniższego ustawowego wynagrodzenia za pracę ponosi wnioskodawca.

§ 11

1. Działanie każdego urządzenia lub instalacji, o których mowa w § 5-9, powinno być monitorowane poprzez wyposażenie urządzenia lub instalacji w graficzny lub komputerowy system do rejestracji podstawowych parametrów procesu charakterystycznych dla każdego typu instalacji lub urządzenia, określony w opiniach wydanych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Głównego Inspektora Sanitarnego, o których mowa w § 10.

2. Każde urządzenie lub instalację, o których mowa w § 5-8, wykorzystywanych do unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych oraz zakaźnych odpadów weterynaryjnych, poddaje się, co najmniej raz na 3 miesiące, kontroli skuteczności procesu w zakresie określonym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 maja 2004 r. w sprawie warunków, w których uznaje się, że odpady nie są niebezpieczne (Dz. U. Nr 128, poz. 1347) metodami określonymi w pkt 10 załącznika nr 2 do tego rozporządzenia.

§ 12

1. Instalacje lub urządzenia do przeprowadzania procesów unieszkodliwiania odpadów wyposaża się w:

- 1) urządzenia techniczne do odprowadzania gazów odlotowych, gwarantujące dotrzymanie norm emisyjnych, określonych w odrębnych przepisach;
- 2) urządzenia techniczne do odzysku ciepła powstającego w procesie unieszkodliwiania, jeżeli

stosowany rodzaj instalacji lub urządzenia umożliwia taki odzysk;

3) urządzenia techniczne do ochrony gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych, jeżeli stosowany rodzaj instalacji lub urządzenia tego wymaga;

2. Urządzenia do ciągłego pomiaru parametrów procesu unieszkodliwiania odpadów oraz urządzenia o których mowa w ust. 1 pkt 1, należy poddawać corocznym przeglądom technicznym oraz kalibracji zgodnie z wymaganiami producenta.

3. Dopuszczalne do wprowadzenia do powietrza ilości gazów lub pyłów oraz dopuszczalne ilości substancji zawartych w ściekach z procesu unieszkodliwiania odpadów oraz wymagania dotyczące prowadzenia pomiarów określają odrębne przepisy.

4. W przypadku wystąpienia zakłóceń dłużej niż 2 godziny w prowadzonym procesie technologicznym unieszkodliwiania odpadów lub w pracy technicznych urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji zanieczyszczających do środowiska, zarządzający instalacją lub urządzeniem do przeprowadzania procesów unieszkodliwiania odpadów:

1) wstrzymuje dalsze prowadzenie procesu, nie później niż po 2 godzinach trwania zakłóceń;

2) niezwłocznie podejmuje się działania naprawcze;

3) niezwłocznie o zaistniałej sytuacji powiadamia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Głównego Inspektora Sanitarnego;

4) przedstawia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wyniki badań potwierdzających skuteczność procesu unieszkodliwiania wsadu odpadów z czasu wystąpienia zakłóceń oraz wsadu odpadów bezpośrednio po przywróceniu właściwych parametrów procesowi unieszkodliwiania, lub

5) przedstawia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyniki badań potwierdzających przywrócenie właściwych parametrów pracy technicznym urządzeniom ochronnym ograniczającym wprowadzanie substancji zanieczyszczających do środowiska.

5. Łączny czas trwania zakłóceń prowadzenia procesu dla ciągów technologicznych podłączonych do jednego technicznego urządzenia ochronnego nie może przekroczyć 60 godzin rocznie.

6. W przypadku przekroczenia czasu trwania zakłóceń określonego w ust. 5 zarządzający instalacją lub urządzeniem do przeprowadzania procesów unieszkodliwiania odpadów powinien zwrócić się o ponowne wydanie opinii dla danego urządzenia przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Głównego Inspektora Sanitarnego.

§ 13

1. Opinie, o których mowa w § 10, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie dopuszczalnych sposobów i warunków unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (Dz. U. z 2003r Nr 8, poz 104 oraz z 2004 r Nr 200, poz. .2061) zachowują ważność do końca okresu na jaki zostały wydane, jednakże nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014r.

2. Dla urządzeń i instalacji, o których mowa w § 6-10, funkcjonujących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nie posiadających opinii, o której mowa w § 11, należy uzyskać tę opinię w okresie roku od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 14

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

w porozumieniu

MINISTER ŚRODOWISKA

ZAŁĄCZNIK Nr 1

**DOPUSZCZALNE SPOSOBY UNIESZKODLIWIANIA ZAKAŻNYCH ODPADÓW
MEDYCZNYCH I ZAKAŻNYCH ODPADÓW WETERYNARYJNYCH**

Lp	Kod¹⁾	Odpady medyczne i weterynaryjne	Sposoby unieszkodliwiania
	18	Odpady medyczne i weterynaryjne	
	18 01	Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki medycznej	
1.	18 01 02*	Części ciała i organy	5
	18 01 02*	Pojemniki na krew i konserwanty służące do jej przechowywania (z wyłączeniem 18 01 03)	1- 5
2.	18 01 03*	Inne odpady, które zawierają żywe drobnoustroje chorobotwórcze lub ich toksyny oraz inne formy zdolne do przeniesienia materiału genetycznego, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do sądenia, że wywołują choroby u ludzi i zwierząt (np. zainfekowane pieluchomajtki, podpaski, podkłady), z wyłączeniem 18 01 80 i 18 01 82	1- 5
3.	18 01 80*	Zużyte kąpiele lecznicze aktywne biologicznie o właściwościach zakaźnych	2, 3, 4, 5
4.	18 01 82*	Pozostałości z żywienia pacjentów oddziałów zakaźnych	1- 5
	18 02	Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki weterynaryjnej	
5.	18 02 02*	Inne odpady, które zawierają żywe drobnoustroje chorobotwórcze lub ich toksyny oraz inne formy zdolne do przeniesienia materiału genetycznego, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do sądenia, że wywołują choroby u ludzi i zwierząt	1- 5

DOPUSZCZALNE SPOSOBY UNIESZKODLIWIANIA SPECJALNYCH ODPADÓW MEDYCZNYCH I SPECJALNYCH ODPADÓW WETERYNARYJNYCH

Lp	Kod¹⁾	Odpady medyczne i weterynaryjne	Sposoby unieszkodliwiania
	18	Odpady medyczne i weterynaryjne	
1.	18 01 06*	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, zawierające substancje niebezpieczne	4,5
2.	18 01 08*	Leki cytotoksyczne i cytostatyczne	5
3.	18 01 10*	Odpady amalgamatu dentystycznego	4
	18 02	Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki weterynaryjnej	
4.	18 02 05*	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, zawierające substancje niebezpieczne	4,5
5.	18 02 07*	Leki cytotoksyczne i cytostatyczne	5

**DOPUSZCZALNE SPOSOBY UNIESZKODLIWIANIA POZOSTAŁYCH ODPADÓW
MEDYCZNYCH I POZOSTAŁYCH ODPADÓW WETERYNARYJNYCH**

Lp	Kod ¹⁾	Odpady medyczne i weterynaryjne	Sposoby unieszkodliwiania
	18	Odpady medyczne i weterynaryjne	
	18 01	Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki medycznej	
1.	18 01 01	Narzędzia chirurgiczne i zabiegowe oraz ich resztki (z wyłączeniem 18 01 03)	5
2.	18 01 04	Inne odpady niż wymienione w 18 01 03	5
3.	18 01 07	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, inne niż wymienione w 18 01 06	5
4.	18 01 09	Leki inne niż wymienione w 18 01 08	5
5.	18 01 81	Zużyte kąpiele lecznicze aktywne biologicznie inne niż wymienione w 18 01 80	5
	18 02	Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki weterynaryjnej	
6.	18 02 01	Narzędzia chirurgiczne i zabiegowe oraz ich resztki (z wyłączeniem 18 02 02)	5
7.	18 02 03	Inne odpady niż wymienione w 18 02 02	5
8.	18 02 06	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, inne niż wymienione w 18 02 05	5
9.	18 02 08	Leki inne niż wymienione w 18 02 07	5

Objaśnienia

- 1) Podane kody odpadów są określone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206).

Sposoby unieszkodliwiania:

- 1) autoklawowanie (D9);
- 2) dezynfekcja termiczna (D9);
- 3) działanie mikrofalami (D9);
- 4) obróbka fizyczno-chemiczna inna niż wymieniona w pkt 2-4 (D9).
- 5) termiczne przekształcanie odpadów (D10);

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI PRZEPROWADZANIA PROCESÓW TERMICZNEGO PRZEKSZTAŁCANIA ODPADÓW MEDYCZNYCH I WETERYNARYJNYCH

1. Termiczny proces przekształcania odpadów, zwany dalej "procesem", prowadzi się w sposób zapewniający, aby temperatura gazów powstających w wyniku spalania, zmierzona w pobliżu wewnętrznej ściany lub innym reprezentatywnym punkcie komory spalania lub dopalania, wynikającym ze specyfikacji technicznej instalacji, po ostatnim doprowadzeniu powietrza, nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach, utrzymywana była przez co najmniej 2 sekundy na poziomie nie niższym niż 1.100 °C.

2. Zakaźne odpady medyczne, podczas termicznego przekształcania, umieszcza się bezpośrednio w piecu, bez wcześniejszego mieszania z innymi kategoriami odpadów.

3. Instalacje lub urządzenia do termicznego przekształcania odpadów wyposaża się w:

- 1) co najmniej jeden włączający się automatycznie palnik pomocniczy do stałego utrzymywania wymaganej temperatury procesu oraz wspomaganie jego rozruchu i zatrzymania; palnik wspomaga proces tak długo, aż w komorze spalania będą pozostawały nieprzekształcone odpady;
- 2) automatyczny system zapobiegania podawaniu odpadów, w instalacjach o działaniu ciągłym lub półciągłym, pozwalający na zatrzymanie ich podawania podczas:
 - a) rozruchu do czasu osiągnięcia wymaganej temperatury,
 - b) procesu, w razie nieosiągnięcia wymaganej temperatury lub przekroczenia dopuszczalnych wartości emisji,
- 3) urządzenia techniczne do odprowadzania gazów spalinowych, gwarantujące dotrzymanie norm emisyjnych, określonych w odrębnych przepisach;
- 4) urządzenia techniczne do odzysku ciepła powstającego w procesie termicznego przekształcania odpadów, jeżeli stosowany rodzaj instalacji lub urządzenia umożliwia taki odzysk;
- 5) urządzenia techniczne do ochrony gleby oraz wód powierzchniowych i podziemnych;
- 6) urządzenia techniczne do gromadzenia suchych pozostałości poprocesowych.

4. Podczas procesu przeprowadza się ciągły pomiar:

- 1) temperatury w komorze spalania, mierzonej w pobliżu jej ściany wewnętrznej, w sposób eliminujący wpływ promieniowania cieplnego płomienia;

- 2) zawartości tlenu w gazach spalinowych;
- 3) ciśnienia gazów spalinowych.

5. W przypadku gdy techniki pomiarowe zastosowane do poboru i analizy składu gazów spalinowych nie obejmują osuszania gazów przed ich analizą, proces monitoruje się także w zakresie zawartości pary wodnej w gazach spalinowych.

6. Do przeprowadzania wymaganych pomiarów stosuje się urządzenia do ciągłego pomiaru parametrów procesu, które należy poddawać corocznym przeglądom technicznym oraz nie rzadziej niż raz na 3 lata - kalibracji.

7. Dopuszczalne do wprowadzenia do powietrza ilości gazów lub pyłów oraz dopuszczalne ilości substancji zawartych w ściekach z procesu oraz wymagania dotyczące prowadzenia pomiarów określają odrębne przepisy.

8. W przypadku wystąpienia zakłóceń w prowadzonym procesie termicznego przekształcania odpadów lub w pracy technicznych urządzeń ochronnych, ograniczających wprowadzanie substancji zanieczyszczających do środowiska, wstrzymuje się dalsze prowadzenie procesu, nie później niż po czterech godzinach trwania zakłóceń. Łączny czas trwania zakłóceń prowadzenia procesu dla ciągów technologicznych podłączonych do jednego technicznego urządzenia ochronnego nie może przekroczyć 60 godzin rocznie.

9. Pozostałości po termicznym przekształcaniu odpadów poddaje się odzyskowi, a w przypadku braku takiej możliwości unieszkodliwia się, ze szczególnym uwzględnieniem unieszkodliwienia frakcji metali ciężkich.

10. Dopuszcza się wykorzystanie pozostałości po termicznym przekształceniu odpadów do sporządzania mieszanek betonowych na potrzeby budownictwa, z wyłączeniem budynków przeznaczonych do stałego przebywania ludzi lub zwierząt oraz do produkcji lub magazynowania żywności.

11. Stężenie metali ciężkich w wyciągach wodnych z badania wymywalności tych metali z próbek mieszanek betonowych nie może przekroczyć 10 mg/dm^3 łącznie w przeliczeniu na masę pierwiastków.

12. Badanie wymywalności metali ciężkich z wyrobów betonowych zawierających unieszkodliwione odpady niebezpieczne przeprowadza się przez całkowite zanurzenie w wodzie

próbki badanego materiału i utrzymanie jej przez 48 godzin przy stałym mieszaniu; do badania używa się wody niezawierającej chloru, o temperaturze w granicach od 18°C do 22°C i twardości w granicach od 3 do 6 mval/dm³; stosunek wagowy wody do materiału badanego powinien wynosić 10:1.

13. Przekształcanie termiczne odpadów ma w efekcie końcowym zapewniać odpowiedni poziom ich przekształcenia, wyrażony jako maksymalna zawartość nieutlenionych związków organicznych, której miernikiem mogą być oznaczane zgodnie z Polskimi Normami:

- 1) całkowita zawartość węgla organicznego w żużlach i popiołach paleniskowych nieprzekraczająca 3 % lub
- 2) udział części palnych w żużlach i popiołach paleniskowych nieprzekraczający 5 %.

14. Magazynowanie, transport i unieszkodliwianie pozostałości po procesie termicznego przekształcania odpadów regulują odrębne przepisy.

15. Wymagania w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości substancji lub energii wprowadzanej do środowiska przez prowadzącego instalację lub użytkownika urządzenia regulują odrębne przepisy.

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw zdrowia zawartego w art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w brzmieniu nadanym przez ustawę o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw, i określa dopuszczalne sposoby i warunki unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych.

Rozporządzenie to zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie odpuszczalnych sposobów i warunków unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 8, poz. 104 ze zm.).

Nowe brzmienie delegacji ustawowej uszczegóławiając i rozszerzając dotychczasowe upoważnienie dla Ministra Zdrowia sprawia, że konieczne jest wydanie rozporządzenia dzięki, któremu wymagania w stosunku do wszystkich technologii przetwarzania odpadów medycznych i weterynaryjnych będą na tyle szczegółowe, aby można było w pełni monitorować przebieg procesu technologicznego oraz jego skuteczność.

Projekt rozporządzenia uwzględnia pełne zrównanie metod termicznego przekształcania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych oraz tzw. „metod alternatywnych”, co do wymagań w zakresie ochrony zdrowia oraz ochrony środowiska, w tym w szczególności umożliwienie prowadzenia pełnej kontroli warunków prowadzenia tych procesów oraz ich skuteczności.

W projekcie rozporządzenia określono, że warunkiem zastosowania jednego ze sposobów unieszkodliwiania odpadów, jest uzyskanie pozytywnej opinii dla każdego typu urządzenia, wydanej przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz przez Głównego Inspektora Sanitarnego. Powyższe umożliwi właściwy nadzór nad urządzeniami służącymi do unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych, już od momentu zgody na rozpoczęcie działalności, przez obie inspekcje w zakresie ochrony zdrowia oraz ochrony środowiska.

Projekt rozporządzenia wprowadza również nadzór nad przypadkami występowania zakłóceń w prowadzonym procesie technologicznym unieszkodliwiania odpadów lub w pracy technicznych urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji zanieczyszczających do środowiska.

Przedmiotowy projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt zostanie zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na podmioty prowadzące działalność unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych.

2. Konsultacje społeczne

Równoległe do uzgodnień międzyresortowych projektowana regulacja zostanie skonsultowana z następującymi podmiotami:

- 1) Narodowym Instytutem Zdrowia Publicznego - Państwowym Zakładem Higieny,
- 2) Krajową Izbą Gospodarki Odpadami, Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00-024 Warszawa,
- 3) Polską Izbą Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120,
- 4) Stowarzyszeniem Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami, ul. Grunwaldzka 1, 99-300 Kutno,
- 5) Ogólnopolskim Towarzystwem Zagospodarowania Odpadów 3R, ul. Zbydniowicka 12, 30-689 Kraków,
- 6) Dolnośląskim Centrum Unieszkodliwiania Odpadów Medycznych, ul. Canaletta 28, 51-650 Wrocław,
- 7) Ogólnopolską Izbą Gospodarczą Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa,
- 8) Polskim Klubem Ekologicznym, ul. Sławkowska 26A, 31-014 Kraków,
- 9) Stowarzyszeniem na Rzecz Rozwoju i Stosowania Bezdioksynowych Technologii Unieszkodliwiania Niebezpiecznych Odpadów Medycznych w Krakowie, ul. Zbożowa 2, 30-002 Kraków,
- 10) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 11) Konfederacją Pracodawców Polskich,
- 12) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 13) Uniwersytetem Jagiellońskim,
- 14) Politechniką Łódzką,
- 15) Politechniką Śląską.

a także zamieszczona na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia.

Wynik konsultacji zostanie przedstawiony po ich zakończeniu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety

jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektu rozporządzenia spowoduje pozytywne skutki dla budżetu Państwa, poprzez zwiększenie aktywności gospodarczej firm zaangażowanych w obrót odpadami. Przewiduje się wzrost wpływów z podatków dochodowych tych firm oraz podatków pośrednich. Spodziewana aktywizacja zawodowa winna skutkować wzrostem podatków na rzecz samorządu terytorialnego. Obniżenie kosztów unieszkodliwiania odpadów medycznych przełoży się w znaczący sposób na obniżenie kosztów funkcjonowania jednostek służby zdrowia.

4. Wpływu regulacji na rynek pracy

Biorąc pod uwagę, iż przyjęcie proponowanych przepisów będzie impulsem do podejmowania niektórych rodzajów działalności gospodarczej, ich wprowadzenie pozwoli pozyskać nowe miejsca pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane przepisy przyczynią się do wzrostu konkurencyjności i zachęcą do podejmowania działalności gospodarczej mającej za przedmiot utylizację odpadów. Spodziewany jest wzrost aktywności przedsiębiorstw działających na rzecz tych bezpośrednio związanych z szeroko pojętą utylizacją odpadów – producentów kontenerów, pojazdów, odbiorców odpadów wtórnych, służb remontowych i projektowych.

Przewiduje się, że zaproponowane przepisy pozwolą na zniesienie monopolu dużych spalarni odpadów medycznych, umożliwią ukształtowanie wolnego rynku w zakresie ich utylizacji i zmniejszenie kosztów ich unieszkodliwiania. Konieczność konkurowania na rynku spowoduje transfer najnowszych technologii w dziedzinie gospodarowania odpadami, w zakresie zbierania, selekcji, transportu i wymusi postęp techniczny, technologiczny i organizacyjny, co winno się przełożyć na wzrost dostępności usług i wzrost poziomu świadomości ekologicznej.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane regulacje nie powodują istotnych długookresowych następstw w rozwoju społecznym i gospodarczym. Zniesienie obecnie obowiązującej rejonizacji w zakresie unieszkodliwiania odpadów medycznych pozwoli na konkurowanie ze sobą zarówno dużych spalarni zlokalizowanych w wielkich aglomeracjach miejskich, jak i niedużych zakładów utylizacyjnych funkcjonujących w mniejszych ośrodkach miejskich. Konkurencyjne ceny oferowane przez te zakłady powinny zachęcić do korzystania z ich oferty, co będzie miało również korzystny wpływ na rozwój miejscowości, w których są one położone.

7. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi

Projektowane w rozporządzeniu rozwiązania będą miały korzystny wpływ na zdrowie ludzkie.

Wpłyną na to, że zakaźne odpady medyczne poddane unieszkodliwianiu pod względem mikrobiologicznym będą jałowe, zatem bezpieczne dla zdrowia ludzi mających z nimi kontakt.

8. Wpływ regulacji na środowisko

Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na środowisko m.in. poprzez wprowadzenie obowiązku nadzoru nad przypadkami występowania ewentualnych zakłóceń w prowadzonym procesie technologicznym unieszkodliwiania odpadów lub w pracy technicznych urządzeń ochronnych ograniczających wprowadzanie substancji zanieczyszczających do środowiska.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

**w sprawie wymagań technicznych dla pojazdów, których niespełnienie powoduje
uznanie pojazdów za pojazdy wycofane z eksploatacji**

Na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania techniczne dla pojazdów, których niespełnienie powoduje, że pojazd uznaje się za pojazd wycofany z eksploatacji .

§ 2. 1. Wykaz wymagań technicznych, których wystąpienie lub przekroczenie co najmniej jednego powoduje, że pojazd jest uznany za wycofany z eksploatacji, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wykaz wymagań technicznych mających wpływ na działanie zespołów i podzespołów oraz dopuszczalne parametry techniczne elementów pojazdu, których wystąpienie lub odpowiednio przekroczenie łącznie w ilości co najmniej trzech jest podstawą do uznania pojazdu za niespełniający wymagań technicznych i powoduje zaliczenie pojazdu do pojazdu wycofanego z eksploatacji, stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

w porozumieniu:

Minister Środowiska

1) Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - transport na podstawie §1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 75, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236.

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462, Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 18, poz. 97.

Załącznik nr 1

Wykaz wymagań technicznych, których wystąpienie lub przekroczenie odpowiednio co najmniej jednej jest podstawą do uznania pojazdu za niespełniający wymagań technicznych i powoduje zaliczenie pojazdu do pojazdu wycofanego z eksploatacji,

Lp.	Zespoły, podzespoły lub elementy pojazdu	Przesłanki mające wpływ na działanie zespołów i podzespołów pojazdu oraz dopuszczalne parametry techniczne elementów pojazdu
1	Płyta podłogowa- dotyczy pojazdu wyposażonego w nadwozia samonośne	Wygięcia łukowe podłogi nadwozia w stosunku do jego osi podłużnej powodujące zmianę wymiarów punktów charakterystycznych płyty podłogowej, w następstwie których występuje różnica wymiarów przekątnych o maksimum 50 mm
2	Rama pojazdu- dotyczy pojazdów wyposażonych w ramę nośną	Załamania, pęknięcia, rozerwania bez deformacji kształtu ramy uniemożliwiające jej naprawę
3	Szkielety boków nadwozia samonośnego	Uszkodzenie jednocześnie dwóch szkieletów boków nadwozia samonośnego: lewego i prawego uniemożliwiające ich naprawę lub uszkodzenie maksymalnie 30 % powierzchni każdego z elementów
4	Elementy nośne kabiny pasażerskiej nadwozia, w szczególności: płyta podłogowa, szkielety boków, ściany grodziowe, dach,	Zniszczenie w wyniku oddziaływania termicznego (przegrzania z deformacjami termicznymi) maksymalnie 30 % powierzchni trzech lub więcej elementów nośnych kabiny pasażerskiej nadwozia, w szczególności: płyty podłogowej, szkieletów boków, ścian grodziowych, dachu, a w przypadku pojazdów wyposażonych w ramę maksymalnie 15 % powierzchni ramy
5	Główne zespoły pojazdu, a w szczególności silnik, skrzynia biegów, zawieszenie	Zjawiska korozyjne co najwyżej 5 punktów nadwozia o powierzchni maksymalnie 0,5 dm ² każdego z tych punktów lub zjawiska korozyjne uniemożliwiające naprawę zespołów pojazdu

6	Rama, nadwozie, podwozie	Zniszczenie, zatarcie lub sfałszowanie, skorodowanie pola numerowego lub numeru identyfikacyjnego VIN (podwozia/nadwozia/ramy) w stopniu umożliwiającym jednak identyfikację pojazdu, w przypadku braku możliwości nadania w pojeździe cech identyfikacyjnych zgodnie z art. 66a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 i Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 oraz Nr 210, poz. 2036)
---	--------------------------	---

Wykaz wymagań technicznych mających wpływ na działanie zespołów i podzespołów oraz dopuszczalne parametry techniczne elementów pojazdu, których wystąpienie lub odpowiednio przekroczenie łącznie w ilości co najmniej trzech jest podstawą do uznania pojazdu za niespełniający wymagań technicznych i powoduje zaliczenie pojazd do pojazdu wycofanego z eksploatacji

Lp.	Zespoły, podzespoły oraz elementy pojazdu	Przesłanki mające wpływ na działanie zespołów i podzespołów pojazdu oraz dopuszczalne parametry techniczne elementów pojazdu
1	Płyta podłogowa nadwozia samonośnego	Załamanie wzmocnień podłużnych i poprzecznych podłogi, którego następstwem jest odkształcenie co najwyżej 3 otworów (drzwiowych, okiennych)
2	Przednia ściana grodziowa nadwozia samonośnego	Zmiana położenia słupków przednich maksymalnie o 30 mm,
3	Rama	Brak ostrych załamań jednego z elementów ramy lub pęknięcia ramy istotnie obniżających jej sztywność
4	Dach	Brak załamań dachu wraz z jego szkieletem w wyniku działania siły osiowej
5	Elementy nadwozia pojazdu, elementy nośne pojazdu, a w szczególności: progi, płyta podłogowa i jej wzmocnienia, szkielety obu boków	Powstałe w wyniku zużycia korozyjnego ubytki perforacyjne obejmujące maksimum 30 % powierzchni elementów nadwozia pojazdu lub ubytki perforacyjne obejmujące maksimum 15 % powierzchni elementów nośnych pojazdu, a w szczególności: progów, płyty podłogowej i jej wzmocnień, szkieletów obu boków pojazdu nie obniżające w sposób istotny sztywności nadwozia
6	Główne zespoły pojazdu a w szczególności silnik, skrzynia biegów, zawieszenie	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Zużycie eksploatacyjne lub awaryjne umożliwiające dalsze użytkowanie co najwyżej dwóch głównych zespołów pojazdu a w szczególności silnika, skrzyni biegów, zawieszenia ➤ Zniszczenie w wyniku oddziaływania termicznego co najwyżej jednego z głównych zespołów pojazdu a w szczególności silnika, skrzyni biegów, przekładni głównej, zawieszenia, lub zniszczenie maksymalnie 50 % elementów wyposażenia wnętrza pojazdu i co najwyżej jednego elementu nośnego nadwozia

7	Silnik oraz zespoły przeniesienia napędu, elementy elektryczne i elektroniczne, elementy wyposażenia wnętrza nadwozia.	Przedostanie się wody wraz z osadami mineralnymi i organicznymi do wnętrza silnika, zespołów przeniesienia napędu nieskutkujące ich zniszczeniem lub trwałym uszkodzeniem elementów elektrycznych i elektronicznych z jednoczesnym trwałym uszkodzeniem maksymalnie 50 % elementów wyposażenia wnętrza nadwozia
---	--	---

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 2009 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr , poz.). W związku z nowelizacją ustawy o odpadach zaproponowano wydanie rozporządzenia dotyczącego wymagań dla pojazdów zapewniających ochronę środowiska lub zdrowia ludzi w celu zwiększenia skuteczności kontroli prowadzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia określa wymagania techniczne dla pojazdów, których niespełnienie powoduje, że pojazd uznaje się za pojazd wycofany z eksploatacji.

W załączniku nr 1 określony został wykaz wymagań technicznych, których wystąpienie lub przekroczenie co najmniej jednego powoduje, że pojazd jest uznany za wycofany z eksploatacji.

W załączniku nr 2 określony został wykaz wymagań technicznych mających wpływ na działanie zespołów i podzespołów oraz dopuszczalne parametry techniczne elementów pojazdu, których wystąpienie lub odpowiednio przekroczenie łącznie w ilości co najmniej trzech jest podstawą do uznania pojazdu za niespełniający wymagań technicznych i powoduje zaliczenie pojazdu do pojazdu wycofanego z eksploatacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje niniejszy akt normatywny

Rozporządzenie dotyczy posiadaczy pojazdów.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia zostanie rozesłany do urzędów marszałkowskich i wojewódzkich, do ogólnokrajowych organizacji, zrzeszających przedsiębiorców z różnych dziedzin gospodarki oraz zostanie zamieszczony w serwisie internetowym Ministerstwa Infrastruktury.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu na budżety jednostek administracji rządowej i samorządowej.

4. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹
z dnia.....

**w sprawie zbiorczej informacji dotyczącej pojazdów wycofanych z eksploatacji
przyjmowanych do strzępienia**

Na podstawie art. 38a, ust. 4 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236 oraz...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór zbiorczej informacji o pojazdach wycofanych z eksploatacji przyjmowanych do strzępienia, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Zbiorcza informacja, o której mowa w § 1, dotyczy materiałów pochodzących ze strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji powstałych i przetworzonych na terytorium kraju.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010r.

Minister Środowiska

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

WZÓR

Zbiorcza informacja o pojazdach wycofanych z eksploatacji przyjmowanych do strzępienia za rok.....			
Adresat: Minister Środowiska			
Nazwa albo imię i nazwisko przedsiębiorcy prowadzącego strzępiarkę			
Siedziba albo adres zamieszkania przedsiębiorcy prowadzącego strzępiarki ¹⁾			
Adres strzępiarki, której dana zbiorcza informacja dotyczy ¹⁾			
NIP			
REGON ²⁾			
Telefon/faks/e-mail			
Materiały pochodzące ze strzępienia [Mg]pojazdów wycofanych z eksploatacji powstałe i przetworzone na terytorium kraju.			
Materiały ze strzępienia	Recykling	Odzysk energii	Unieszkodliwianie
Metale żelazne			
Metale nieżelazne			
Fracja tworzywa sztucznego			
Fracja szkła			
Lekka frakcja i pyły niezawierające substancji niebezpiecznych			
Lekka frakcja i pyły zawierające substancje niebezpieczne			
Fracja pozostałości			

.....
(Miejsce, data, podpis sporządzającego
zbiorczą informację)

Objaśnienia:

¹⁾ Adres określa się przez podanie nazwy miasta lub miejscowości, ulicy, numeru domu i lokalu, nazwy województwa oraz kodu pocztowego.

²⁾ O ile taki posiada.

Uzasadnienie

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 38a ust. 4 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458, oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236 oraz...).

Decyzja Komisji z dnia 1 kwietnia 2005 r. określa zakres niezbędnych danych, które państwa członkowskie przekazują corocznie do Komisji. W celu przygotowania przedmiotowego sprawozdania konieczne jest posiadanie danych dotyczących masy pojazdów poddawanych strzępieniu w poszczególnych instalacjach w ciągu roku. W związku z powyższym przedsiębiorcy prowadzący strzępiarki zobowiązani zostali do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska danych dotyczących materiałów pochodzących ze strzępiarki.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje niniejszy akt normatywny

Rozporządzenie dotyczy przedsiębiorców prowadzących strzępiarki, Głównego Inspektoratu ochrony Środowiska do którego składana jest zbiorcza informacja dotycząca masy odpadów przeznaczonych do recyklingu, odzysku energii oraz unieszkodliwiania, pochodzących ze strzępienia pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia zostanie rozesłany do urzędów marszałkowskich i wojewódzkich, do ogólnokrajowych organizacji, zrzeszających przedsiębiorców z różnych dziedzin gospodarki oraz zostanie zamieszczony w serwisie internetowym Ministerstwa Środowiska oraz Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Brak wpływu na budżety jednostek administracji rządowej i samorządowej.

4. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Brak wpływu.